608

ஸ்ரீமுக—பங்குனி மீ

[illegible]

மலர் 5 மணி 12.

ஓர் செந்தமிழ்
மாதப் பத்திரிகை.

[illegible] [illegible]ராயணஸ்வாமி.
ஆசிரியர்.

[illegible] சுப்ரமண்யம்.
பொறுப்பாசிரியர்.

பிரசுராலயம்:-
உத்தமபாளையம்,
மதுரை ஜில்லா.

2
211, N29BH
N34 5.12
197898

இந்திய மூலதனம்! சுத்த சுதேசிக் கம்பெனி!

தமிழ் நாடு அஷ்யூரன்ஸ் & பாங்கிங் கம்பெனி Ltd.

போடிநாயக்கனூர்.

அக்கிராசனாதிபதி:

பெரியகுளம் தாலூகா போர்ட்

பிரஸிடெண்டும் போடிநாயக்கனூர் பிரபல லாண் லார்டுமான

1. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ S. A. ரெங்கசாமி செட்டியா ரவர்கள்.

டைரக்டர்கள்:

2. ,, S. P. சுல்தான் அஹமெட் பதரதீன் ருவுத்தர் அவர்கள், லாண் லார்டு, போடி.
3. ,, V. புன்னைவனம் பிள்ளை, லாண் லார்டு & முனிசிபல் கவுன்சிலர், போடி.
4. ,, B. K. ஒன்னூராம் செட்டியார், லாண் லார்டு, போடி.
5. ,, S. S. M. பழனியப்பன் செட்டியார், வர்த்தகம், போடி.
6. ,, T. S. சாமிநாதன் அவர்கள், K. D. H. P. Co. Ltd., மூணார்.
7. ,, Dr. ஜான் ஜோசப், தந்த வைத்தியர், பெரியகுளம்.
8. ,, P. O. நயினன், கொட்டகுடி ரோட் ஓவர்சியர், போடி.

மானேஜிங் டைரக்டர்:

9. ,, T. S. கிருஷ்ணசாமி அய்யர், கொட்டகுடி ரோப்வே, போடி.
10. ,, செக்ரட்டரி: பாஸ்கரன்.

மேற்கண்ட கண்ணியமும் பொறுப்பும் வாய்ந்த டைரக்டர்களால் இக் கம்பெனி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நன்கு நடந்து வருகிறது. அன்னிய நாட்டு இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனிகள் மூலமாக நமது திரவியம் அகலுவதை நிறுத்தி, இக் கம்பெனியில் சேர்ந்து பாலிசி எடுத்துக்கொண்டு பொருள் சேகரிக்க முயலுங்கள். எல்லா விவரங்களுக்கும் இக் கம்பெனி காரியதரிசிக்கு எழுதிக்கொள்ளுங்கள்.

சுப்ரமண்ய பாரதியார்

அல்லது

தமிழ் நாட்டின் தேசிய கவி.

(ஓர் அரிய ஆராய்ச்சி நூல்.)

திரு. சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள் எழுதியது.

"பாரதி" ஆசிரியர்

திரு. ரா. நாராயணஸ்வாமி அவர்கள் பதிப்பித்தது.

கவிச் சக்ரவர்த்தி பாரதியாரின் வாழ்க்கை வரலாறு, கவிதா விலாசம், தேசாவேசம், இயற்கை ரசனை இவைகளை யறிய இதைவிட வேறு சந்தர்ப்பம் வாய்க்கப் போகிறதா?

கிரௌன் $\frac{1}{8}$ சைஸ் கிளேஸ் பதிப்பு.

240 பக்கங் கொண்ட புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ **1**.

தபாற் செலவு வேறு.

பாரதிப் புத்தகாலயம், உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா.

சன்மார்க்கன்.

ஓர் உயர்தர மாதப் பத்திரிகை.

நாவலூற்று சாமி சிவநேசம் அவர்களை ஆசிரியராகப் பெற்றுச் "சன்மார்க்கன்" பகுத்தறிவுக் கேற்றவாறு மக்கட் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வாகிய சாதி, சமய வேற்றுமைப் பிணக்குகளைக் களைந்து, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரத்துவமான உரிமைகளைப் பெறும் வழிகளும், உயரிய கட்டுரைகளும் நிரம்பப் பெற்று வெளிவருவது.

சந்தா விபரம்:

வருடம் 1-க்கு ரூ. 1—0—0. தனிப் பிரதி 2 அணா.

அயல் நாடு ,, 1—8—0.

விலாசம்:

மானேஜர், "சன்மார்க்கன்."

திண்டுக்கல்.

"பாரதி"

சிறந்த செந்தமிழ் மாதப்பத்திரிகை

ஸ்ரீமுக சித்திரை முதல் 5-ம் ஆண்டு ஆரம்பம்.

சுதந்திரம் கொண்டு சமத்வம்பற்றிச் சகோதரத்வம் ஏற்று குறைந்த சந்தாவிலே நிறைந்த விஷயங்களால் உயர்ந்த மாலிகையாய் ஜாதி, மத, கட்சி பேதங்களற்று இந்தியரனைவரும் பாரத மாதாவின் மக்களென்ற மேலான கொள்கையுடன் தேசாபி விருத்தியை முக்கிய முதல் நோக்கமாகக்கொண்டு

தேச விடுதலைக்காக உழைக்கும் தேசீய மணம் கமழும் செந்தமிழ் மாலிகை

"பாரதி" ஒன்றே யாகும்.

உடனே சந்தாதாரர்களாய்ச் சேருங்கள் உங்கள் நண்பர்களுக்கும் இதனைப்பற்றி அறிக்கை செய்து, சந்தாதாரர்களாய்ச் சேர்த்துக் கொடுங்கள்.

சந்தா விபரம்:

உள் நாடுகளுக்கு வருடத்திற்கு ரூ **2/=** அல்லது **3** ஷிலிங்

வெளி நாடுகளுக்கு ,, ரூ **3/=** ,, **5** ,,

போஷக சந்தா குறைந்தது ரூ **100/=**

தனிப் பிரதி விலை அணா 3. அயல் நாடு அணா 4.

மாதிரிப் பிரதி வேண்டுவோர் 3 அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பவும்.

நகரங்கள்தோறும் ஏஜெண்டுகள் தேவை.

இலங்கை, பர்மா, மலேயா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளிலும் ஏஜெண்டுகளை ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

விபரத்திற்கு 2 அணா ஸ்டாம்புடன் எழுதவும்.

பொறுப்பாளர்,

"பாரதி" ஆலயம்,

உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா, S. இந்தியா.

ஈழ கேசரி.

வட இலங்கையிலிருந்து ஞாயிற்றுக் கிழமை தோறும் 12 பக்கங்களுடன் வெளிவருவதோர் சிறந்த வாரப் பத்திரிகை.

(நான்காவதாண்டு)

இலங்கை, இந்தியா, பர்மா, மலாய்நாடு முதலிய விடங்களில் ஏராளமான சந்தாதாரர்களையுடையது.

சிறந்த பேரறிஞர்களால் எழுதப்பெறும் இலக்கண இலக்கிய சம்பந்தமான அரிய கட்டுரைகளும், வரலாற்று ஆராய்ச்சி, அரசியல், பொருளாதார நிலை, சமயம், கல்வி, மாதர் பகுதி, சிறுவர் பகுதி, சமூக முன்னேற்றம் முதலிய பொது விஷயங்களும், வர்த்தமானங்களும் சிறப்பாக வெளிவருகின்றன.

தமிழன்பர்கள் யாவரையும் சந்தாதாரர்களாய்ச் சேர்ந்து ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

ஆண்டுச் சந்தா:

இலங்கை, இந்தியா, பர்மா ரூபா **4**.

மலாய் நாட்டுக்கு வெள்ளி **4**.

மாதிரிப் பிரதி இனம்! உடனே எழுதுங்கள்!!

விலாசம்:

"ஈழ கேசரி" அதிபர்

சுன்னாகம், இலங்கை.

"பாரதி"யில் விளம்பரஞ் செய்ய விகிதம்.

சாதாரண	பக்கம்	1-க்கு	மாதம் 1-க்கு	ரூ.	10—0—0
,,	,,	$\frac{1}{2}$-க்கு	,,		5—8—0
,,	,,	$\frac{1}{4}$-க்கு	,,		3—0—0
கவர்	,,	2 & 3	,,		15—0—0
,,	,,	4	,,		20—0—0

விளம்பரத்திற்கு எப்பொழுதும் முன்பணம் அனுப்பவேண்டும்.

நீண்டகாலம் விளம்பரந் தருவோர் மானேஜருக்கு எழுதவும்.

அழகான என்லார்ஜ்மெண்டுகள்! பேர் பெற்ற வேலைகள்!

வருஷாந்திர அறிக்கை.

சில நாட்களுக்கு மட்டும் கீழ் குறிப்பிட்டிருக்கும் போட்டோக்களும், ஆர்டிஸ்டிக் புரோமைட் என்லார்ஜ்மெண்டுகளும் குறைந்த சார்ஜுக்கு படங்கள் எடுத்துக் கொடுக்கப்படும். பழைய சிறிய போட்டோக்களை புதுப்பித்தும், பெரிதாகச் செய்தும் நவநாகரீகத்திற் கேற்றவாறு செய்து கொடுக்கிறோம். இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை இழந்துவிடாதீர்கள். வேலைப்பாட்டின் திறனை ஒரு முறை பரீக்ஷித்துப் பாருங்கள்.

மவுண்டின் அளவு.	படத்தின் அளவு.	காப்பிகள்.	சார்ஜ்.
12 × 10	$8\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$	1-க்கு	ரூ. 3—0—0.
14 × 10	10 × 8	1-க்கு	ரூ. 4—0—0
15 × 12	12 × 10	1-க்கு	ரூ. 6—0—0.
20 × 16	15 × 12	1-க்கு	ரூ. 8—0—0.

இதற்கு மேற்பட்ட பெரிய சைஸ் தேவையுள்ளோர் கடிதங்களின் மூலமாகவும் நேரிலும் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

(Sd) K. M. B. S. Mani Brothers.

Artists and Photographers,

BODINAYAKANUR P. O.

Madura Dist., S. India.

நம்மிடம் கிடைக்கும் இதர நூல்கள்.

1.	நெப்போலியன் போனபார்ட்	0—4—0
2.	தென் இந்தியா விவசாய நூல்	1—4—0
3.	பனத சங்கரி (ஓர் துப்பறியும் நவீனம்)	1—0—0
4.	ஜான்ஸி மஹாராணி லக்ஷ்மீபாய் சரித்திரம்	0—2—0
5.	போலந்து நாட்டின் சுதந்திரம்	0—1—0

தபாற் செலவு பிரத்தியேகம்.

பாரதிப் புத்தகாலயம்,

உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா.

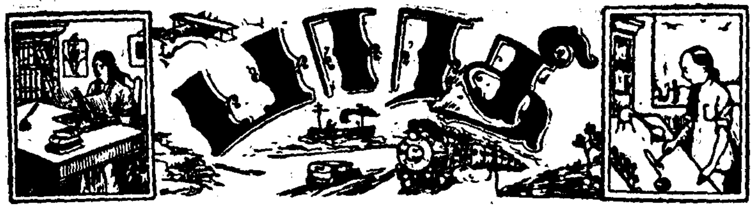

சிறந்த செந்தமிழ் மாலிகை.

பொருள் அடக்கம்.

மாலை 5. ஸ்ரீமுக௵ பங்குனி௴ மணி 12.

தொடர் எண்.		பக்கம்.
1.	மகாத்மா காந்தி சரித்திரச் சுருக்கம்— ஆரியூர் திரு. வ. பத்மநாப பிள்ளை அவர்கள் ...	729
2.	பறவையின் சிந்தனை— பண்டித திரு. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் ...	733
3.	பத்திரிகை யுலகம்—திரு. சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள்	734
4.	பேராசை பெரு லாபம்— திரு. ரா. ஸ்ரீ ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள், M. A.,	738
5.	தயானந்தாமுதம்—திரு. M. R. ஜம்புநாதன் அவர்கள் ...	741
6.	குடகுப் பிரதேசம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குட்பட்ட வரலாறு— திரு. O. P. தேசிகன் அவர்கள் ...	744
7.	கானல் ஜலம்—(ஓர் சிறு கதை) "ஆனந்தா" ...	759
8.	எனது குருநாதரின் கடிதம்—(மனோகரனர்) ...	765
9.	ஸ்வாமி விவேகானந்தரின் கடிதங்கள்— திரு. K. வெங்கட ராவ் அவர்கள் ...	775
10.	இளந் தமிழகத்து இன்சொற் கவிஞன்— ஸ்ரீவை. திரு. R. வெங்கடாசலம் அவர்கள் ...	778
11.	ஹரி ஜனங்கள்—திரு. E. பரமசிவம் அவர்கள், B. A., ...	782
12.	சகோதரிகளுக்குச் செய்தி— ஸ்ரீமதி. மா. மங்களாம்பாள் அவர்கள் ...	784
13.	அமெரிக்கக் கிராமங்களும் இந்தியக் கிராமங்களும்— திரு. P. ஸ்ரீநிவாஸ் அவர்கள் ...	787
14.	ஆராய்ச்சி மேடை—	790
15.	ஆசிரியக் குறிப்புகள்—	797

ஓர் செந்தமிழ் மாதப் பத்திரிகை.

ரா. நாராயணஸ்வாமி,

ஆசிரியர்.

ரா. சுப்ரமண்யம்,

பொறுப்பாசிரியர்.

மாலை 5.

ஸ்ரீமுக௵—1933-34.

பிரசுராலயம்:

உத்தமபாளையம்,

மதுரை ஜில்லா.

வருட சந்தா: உள் நாடு ரூ. 2/-

வெளி நாடு ரூ. 3/- அல்லது 5 ஷிலிங்.

ஆனந்தா பிரஸ்,

உத்தமபாளையம்-34.

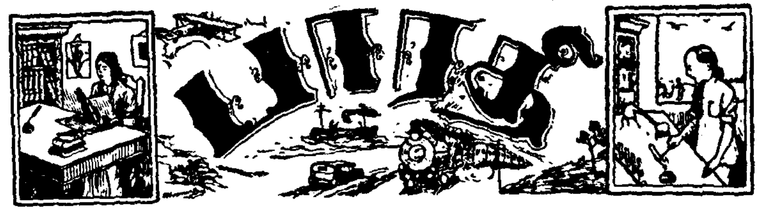

படங்களுடன் வெளிவந்துலவும் செந்தமிழ் மாலிகை.

பொருள் அடக்கம்.

தொடர் எண். பக்கம்.

1. அல்லா ராம்—திரு. S. V. வெங்கடநாராயண சர்மா அவர்கள், B A , B. L. ... 117
2. அன்பு—ஸ்ரீமதி P. V. சரோஜனி தேவி அவர்கள் ... 137
3. அனுசூயா—"ஆனந்தா" 541
4. அருட்சோதி— 569
5. அமெரிக்கக் கிராமங்களும் இந்தியக் கிராமங்களும்— திரு. P. ஸ்ரீநிவாஸ் அவர்கள் ... 787
6. ஆரம்பாசிரியர்களும் கிராம வாழ்க்கைச் சீர்திருத்தமும்— திரு. சி ர. இரகுநாதன் அவர்கள் 25
7. ஆராய்ச்சி மேடை— 74, 235, 316, 476, 565, 722, 790
8. ஆசிரியக் குறிப்புகள்— 78, 155, 23[illegible] 318, 395, 479, 567, 648, 726, 797
9. ஆனந்தப் பூங்காவனம்—"கலைவினோதன்" ... 447
10. ஆசிரிய விருத்தம்—திரு. தேசிகவிநாயகன் அவர்கள் 490
11. ஆரம்பக்கல்வி—திரு என். வெங்கடரமணன் அவர்கள் 550
12. ஆத்திச்சூடியின் அருமை—திரு. ரகுநாதன் அவர்கள் 598
13. இராஜீயப் பிற்போக்காளருக்கோர் எச்சரிக்கை— திரு. K. வெங்கட்ட ராவ் அவர்கள் 14
14. இந்திய நாகரீகத்தின் உற்பத்தி ஸ்தானம்— திரு. O. P. தேசிகன் அவர்கள் 36, 107
15. இந்திய மாதா வேண்டுவதென்ன?—(மொழிபெயர்ப்பு) 115
16. இளமை காத்தல்—திரு. பெ. தூரன் அவர்கள் ... 253
17. இராஜாராம் மோஹனராய் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா— திரு. என். வேங்கடரமணன் அவர்கள் 307

18. இந்திய இளைஞர்களே, இன்னும் உறக்கமா?—
திரு. ஆறு நாகநாதன் அவர்கள் 596
19. இளந்தமிழகத்து இன்சொற் கவிஞன்—
ஸ்ரீவை திரு. R. வெங்கடாசலம் அவர்கள் ... 778
20. ஈஸ்வரத்ரோஹி—திரு. S. V. வெங்கட்டநாராயண
சர்மா அவர்கள், B. A., B. L. 288
21. உண்மைக் காதலும் பக்தி யோகமும்—
திரு. K. வெங்கட ராவ் அவர்கள் 71
22. "உனையொருத்திப் போட்டாளே வேலையற்றுப்போய்" 152
23. உலக நெறி—திரு. எஸ். ஆர். அத்தியப்பனார் அவர்கள் 670
24. ஊன்றி உணர்தற்குரிய உண்மைகள்—
பண்டித திரு. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் 419
25. எனது குருநாதரின் கடிதம்—(மனோகரனார்) 223, 765
26. எச்சில் மாம்பழம்—திரு. S. V. வெங்கட்டநாராயண
சர்மா அவர்கள் B. A., B. L. 350
27. எனது யாத்திரை—திரு. B. S. சங்கரன் அவர்கள் ... 602
28. எங்கள் தந்தையர் நாடு—
திரு. ஸ்ரீவை R. வெங்கடாசலம் அவர்கள் 646
29. ஏ. இரங்கசாமி அய்யங்கார்—
திரு. என். வெங்கடரமணன் அவர்கள் 713
30. ஒற்றுமையின் உயிர் நிலை—
பண்டித திரு. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் 321
31. ஓர் வீர பத்திராசிரியர்தம் அரும் பெரும் சக்தி—
திரு. K. வெங்கட ராவ் அவர்கள் 91
32. ஓர் கேள்வி— 161
33. ஓர் கீழ் நாட்டு சர்வகலாசாலை—
திரு. E. பரமசிவம் அவர்கள், B.A. ... 429, 533
34. கடவுளை வேண்டல்—ராய. சொக்கலிங்கம் ... 1
35. 'கஜ்னி மஹமூது' சேஷய்யர்—"ஆனந்தா" ... 184
36. கண்ணம்மா—என் காதலன்—"ஞானவினோதன்" ... 232
37. கற்பின் கண்ணியம் அல்லது அமாவிநாயகர்—
ஸ்ரீவை திரு. குஞ்சு அவர்கள் ... 389
38. கலியாணம் காதலுக்கா—கலகத்துக்கா?—
திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை அவர்கள் ... 427
39. கண்ணும் கண்ணீரும்—திரு. S. V. வெங்கட
நாராயண சர்மா அவர்கள், B A., B.L. ... 492
40 காதலர் இருவர்—
திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை அவர்கள் ... 275

41. காந்தி பஞ்சகம்—திரு. பரலி: சு. நெல்லையப்பர் அவர்கள் 489
42. கானல் ஜலம் (ஓர் சிறு கதை)—"ஆனந்தா" ... 759
43. கிறிஸ்துநாதரின் உயிர்த் தியாகம்—
(ஓர் மொழிபெயர்ப்பு) ... 271
44. கிராமவாசி—"அனுபவி" 286
45. குடகுப் பிரதேசம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குட்பட்ட
வரலாறு—திரு. O. P. தேசிகன் அவர்கள் ... 744
46. கூட்டுத் தொழில்—ஆசிரியர், "பாரதி" ... 43
47. கேள்விகள்— 241
48. சகோதரிகளுக்குச் செய்தி—
ஸ்ரீமதி மா. மங்களாம்பாள் அவர்கள் ... 784
49. சாஸ்திர ஆராய்ச்சி—
திரு. என். வேங்கடரமணன் அவர்கள் ... 619
50. சிறு கதை வளர்ச்சி—திரு. ப. சுருளிவேள் அவர்கள் 610
51. சுதந்திரத்தின் தன்மை—
திரு. T. L. இரகுபதி சர்மா அவர்கள், M.A., L.T. 672
52. சுதந்திர வீரா!—திரு. மு. த. வேலாயுதம் அவர்கள் 686
53. செஞ்சிக்கோட்டை—திரு. O. P. தேசிகன் அவர்கள் 367
54. ஸ்வாமி விவேகானந்தரின் கடிதங்கள்—
திரு. K. வெங்கடராவ் அவர்கள் 592, 775
55. தமிழா, கவனி!—திரு. கணி. மு. யாகூப் அவர்கள் ... 3
56. தமிழரும் தாய்மொழியும்—ஆசிரியர், "பாரதி" ... 195
57. தயானந்தாமுதம்—திரு. M. R. ஜம்புநாதன் அவர்கள் 741
58. தாமரையின் காதல்—(காளிதாசன்) 354
59. தாலாட்டு—திரு. எஸ். தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை
அவர்கள் ... 650
60. தீண்டாமைப் பேய்—
பண்டித ஜனாப் K. அப்துல் சுகூர் அவர்கள் ... 491
61 தீண்டாமை விலக்கு—
திரு. வெ. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ... 615
62. தீண்டாமையால் ஏற்பட்ட பொருளாதார அநீதிகள்—
திரு. ஸ்ரீ. ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள், M.A. ... 675
63. தென்னாப்பிரிக்காவில் இந்தியர் நிலை—
ஆசிரியர், "பாரதி" ... 570
64. நபிபெருமானின் நற்பெருங் குணங்கள்—
ஜனாப் M. K. M. மீரான் அவர்கள் ... 68
65. நம்பூதிரி பிராமணர்களின் பொதுப் பழக்க
வழக்கங்கள்—ஆசிரியர், "பாரதி" ... 242

66. நமது பத்திரிகை—ஆசிரியர், "பாரதி" ... 323
67. நம் நாடும் கத்தரும்—
திரு. எ. ராமசுவாமி அவர்கள் ... 630
68. நந்தா விளக்கு—திரு. பெ. தூரன் அவர்கள் ... 698
69. நாகரீகக் கொலை—ஜனாப் S. சையது ஆமத் அவர்கள் 63
70. நாட்டு மொழி—திரு. ஊ. சா. வெங்கட்டராம
அய்யர் அவர்கள் ... 81
71. பரதேசி—திரு. S. V. வெங்கடநாராயண சர்மா
அவர்கள், B.A., B.L., ... 18
72. பத்திரிகாசிரியரும் நூலாசிரியரும்—
திரு. M. வேலுச்சாமி அவர்கள், B.A., ... 33
73. பத்திரிகையின் வன்மையும் அதன் அவசியமும்—
திரு. மு. செல்லப்ப நாயனர் அவர்கள் ... 150
74. பத்திரிகா தருமம்—
பண்டித திரு. பெ. இராமாநுஜம் அவர்கள் ... 342
75. பத்திரிகைகளை ஆதரிக்கவேண்டியவர்கள் யார்?—
திரு. R. S. ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள் ... 450
76. பறவையின் சிந்தனை—
பண்டித திரு. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் ... 733
77. பத்திரிகையுலகம்—திரு. சுத்தானந்த பாரதியார்
அவர்கள் ... 734
78. "பாரதி"யின் ஐந்தாவது ஆண்டு—ஆசிரியர், "பாரதி" 4
79. பாரதியார்—திரு. ஸ்ரீவை எம். எஸ். இராமாநுஜம்
அவர்கள் ... 5
80. பாக்கள்—திரு. பண்டித. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை
அவர்கள் ... 83
81. "பாரதி"யின் வாசகர்களுக்கு—
திரு. A. ராமசாமி அவர்கள் ... 651
82. பாரதப் புதல்வனின் புலம்பல்—
திரு. N. D. சுந்தர வடிவேலு அவர்கள், B.A. ... 678
83. பாரதியார் பாமணம்—
பண்டித ஜனாப் K. அப்துல் சுகூர் அவர்கள் ... 373
84. பிரதாபன்—"ஞான விநோதன்" 278
85. புதுமையில் காதல்—
ஜனாப் எஸ். சையத் அஹமது அவர்கள் ... 682
86. பூலோகத்தின் வயதுதான் என்ன?—
திரு. K. G. கிருஷ்ணன் அவர்கள், B.Sc. (Hons.) 524

87. பெற்றோர்களின் ஒற்றுமைப்பு—
திரு. என். வேங்கடரமணன் அவர்கள் ... 335
88. பெண் கல்வி—திரு. செல்லப்ப நாயனர் அவர்கள் ... 439
89. பெண்ணுரிமை—திரு. சாமி. சிதம்பரனர் அவர்கள்... 573
90. பெண் கல்வி—
பண்டித திரு. A. ராஜகோட்டியப்பன் அவர்கள் ... 666
91. பேராசை பெருலாபம்—
திரு. ரா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள், M.A., ... 738
92. பைந்தமிழ்ச் சோலை—காதல்—
ஸ்ரீவை திரு. R. வெங்கடாசலம் அவர்கள் ... 311
93. பொது ஜன ஊழியம்—
திரு. K. வெங்கடராவ் அவர்கள் ... 179
94. பொருளாதார நெருக்கடியும் ரூஸ்வெல்டும்—
திரு. E. பரமசிவம் அவர்கள், B.A. ... 607
95. பொருள் செயல் வகை—
பண்டித திரு. ஊ. சா. வேங்கடராம ஐயர் அவர்கள் 689
96. மன்னன் (மலை நாட்டான்)—
திரு. S. வடிவேலு அவர்கள் ... 98
97. மகாத்மா காந்திஜியும் தற்கால நாகரீகமும்—
தீனபந்து ஸி. எப். ஆண்ட்ரூஸ் அவர்கள் 357, 420
98. மஹான் அரவிந்தரது நிருபங்கள்— 509
99. மலர்ந்த மலர்கள்—"தமிழ் மகன்" 517
100. மதப் பித்தும் அதன் செய்கைகளும்—
திரு. T. L. இரகுபதி சர்மா அவர்கள், M.A., L.T. 585
101. மகாத்மா காந்தி சரித்திரச் சுருக்கம்—
ஆரியூர் திரு. வ. பதுமநாப பிள்ளை அவர்கள் ... 729
102. மார்ருந்தாய்—திரு. S. V. வெங்கட்ட நாராயண
சர்மா அவர்கள், B.A., B.L. ... 579
103. மைந்தன் வரம்—திரு. பெ. தூரன் அவர்கள் ... 375
104. ராவ் பகதூர் பி. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், எம்.ஏ.—
திரு. M.S. பூரணலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள், B.A., L.T. 659
105. ராஜா தேசிங்கு—திரு. O. P. தேசிகன் அவர்கள் ... 465
106. ருக்மணியின் தேசபக்தி—
திரு. ரெ. சீனிவாசன் அவர்கள் ... 415
107. வறுமைப் பேயே! உன் ஆற்றல் எங்கே?—
திரு. ஆரியூர் வ. பதுமநாப பிள்ளை அவர்கள் ... 211
108. வாழ்க்கையின் மாயம்—"ஞான விநோதன்" ... 634
109. வாழிய காந்தி மஹான்—
பண்டித ஜனாப் K. அப்துல் சுகூர் சாஹிப் அவர்கள் 649

110. விருந்துகள்—ஜனாப் S. சையது அஹமது அவர்கள் 143
111. வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர்—
திரு. E. பரமசிவம் அவர்கள், B.A. ... 258
112. விவசாயக் கைத்தொழில்—ஆசிரியர், "பாரதி" ... 409
113. வீரேசலிங்கம் பந்துலு—
திரு. என். வேங்கடாரமணன் அவர்கள் ... 162
114. வீரன் டி'வெலரா—திரு. ஸ்ரீவை. குஞ்சு அவர்கள்... 188
115. ஸ்ரீநிவாச இராமாநுஜம், F.R.S.—
திரு. K. G. கிருஷ்ணன் அவர்கள், B.Sc., (Hons.) 84
116. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ தேவர்—
திரு. T. S. அவிநாசிலிங்கம் அவர்கள், B.A., B.L. 146
117. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்கள்—
ஆசிரியர், "பாரதி" ... 721
118. க்ஷத்திரியத் தாராபாய்—
திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை அவர்கள் ... 623
119. ஜட்ஜ் முத்துசாமி ஐயர்—
ஜனாப் M. K. M. மீரான் அவர்கள் ... 441
120. ஜஹாங்கீரின் முதல் காதல்—
திரு. வ. வெ. சு. ஐயர் அவர்கள் ... 454
121. ஜனநாயகக் கொள்கைகள்—
திரு. K. வெங்கடாராவ் அவர்கள் ... 332
122. ஜான் மில்ட்டன்—திரு. E. பரமசிவம் அவர்கள், B.A. 50
123. ஜோதிபாய்—திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை அவர்கள் 325
124. ஹரிஜன இயக்கம்—
திரு. ரா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள், M.A. ... 382
125. ஹரிஜனங்கள்—திரு. E. பரமசிவம் அவர்கள், B.A. 782
126. ஹிந்தி பிரசாரமும் தமிழபிவிருத்தியும்—
திரு. ரா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள், M.A. 9, 132
127. ஹிந்தியில் பத்திரிகையின் வளர்ச்சி—
திரு. ரா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள், M.A. ... 247
128. ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சர்—
திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை அவர்கள் ... 559

படங்கள்:

1. வீரேசலிங்கம் பந்துலு.
2. இராஜாராம் மோஹனராய்.
3. மஹாத்மா காந்தி.
4. அன்னிபெசன்ட் அம்மையார்.
5. தலைவர் வி. ஜெ. படேல்.
6. சோமசுந்தர பாரதியார்.

பாரதி

ஓர் செந்தமிழ் மாதப் பத்திரிகை.

எல்லாரும் ஓர் குலம், எல்லாரும் ஓர் இனம்,
எல்லாரும் இந்தியா மக்கள்;
எல்லாரும் ஓர் நிறை, எல்லாரும் ஓர் விலை,
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்.

ரா. நாராயணஸ்வாமி, ஆசிரியர். ரா. சுப்ரமண்யம், பொறுப்பாசிரியர்.

மாலை 5	ஸ்ரீமுக-பங்குனி 1934ஹு மார்ச்சு-ஏப்ரல்மீ	மணி 12

மகாத்மா காந்தி சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஆரியூர் திரு. வ. பதுமநாப பிள்ளை அவர்கள்.

(நொண்டிச்சிந்து.)

சத்திய சோதனையில்—தேர்ந்த
சாந்த முனி காந்தி மகான் கூர்ச்சர நாட்டில்
போர்பந்தர் நகரினிலே —அரியைப்
போற்றும் உயர் வைணவ மரபினிலே
வைசிய குலத்தினிலே—சுக்கில
வருடத்தில் புரட்டாசி பதினெட்டிலே
கரம்சந்த் காந்தி மகிழ—பத்தினி
கருணையும் பக்தியும் பெரிதுடைய
புத்திரி பாய் செய்த—பெரும்
புண்ணியப் பயனாக அவதரித்தார். (10)

பதின்மூன்று வயதினிலே—கஸ்தூரி
பாயெனும் கன்னியை மணந்துகொண்டார்.
இளமையில் நாட்டுக் கல்வி—பயின்றபின்
இங்கிலீஷ் மொழிப் பள்ளியினில் படித்தார்.
புல்லர் கூட்டுறவாலே—மாமிசம்
புசித்ததைப் பொய்யுரைக்க அஞ்சி ஒழித்தார்.
மதுவொடு மாமிசமும்—விலை
மாதரையும் நாடேனெனச் சத்தியம் செய்தே
அன்னை அனுமதி பெற்று—இங்கிலாந்(து)
அடைந்து பல் சோதனைகள் கடந்(து) எளிய

வாழ்வினை மேற்கொண்டு—பாரிஸ்டர்
வாதப் பரீட்சைகளில் தேர்ந்தபின், பம்பாய்
திரும்பி வக்கீல் தொழிலைக்—கொண்டு
திகைத்து நின்றார் முதல் வழக்கினிலே.
தாதா அப்துல்லா—கம்பெனி
தன்வழக்கை நடத்த தென்னாப்பிரிக்கா
ஏகி டர்பன் கோர்ட்டில்—தலைப்பாகை
எடுத்திட இசையாமல் வெளியேறினார்.
பிரிடோரியா செல்லும்—ரயிலை விட்டுப்
பேதை போலீஸ்காரனால் இழுத்து தள்ளப்

பெற்று குளிரினில் நடுங்கி—இரவினில்
பெருந் துயர்ப் பட்டும் மனம் கலங்கிலரே.
குதிரை வண்டியிலேறிச்—செல்கையில்
கொடிய வெண்ணிறத்தானால் அறையப் பெற்றே
வண்டிக் கம்பிகளைப் பிடித்துத்—தொங்கி
வருந்தி அங்(கு) இறைவனைத் துதித்திருந்தார்.
சேவகன் ஒருவன் காலால்—உதைத்துத்
தெருவினில் தள்ளப் பெற்றும் சினந்திலரே.
ஏற்று நடத்த இசைந்த—வழக்கினில்
இரு கட்சியினருக்கும் ராஜி செய்வித்தே

மனித இயற்கைக் கூறு—காணவும்
மனங்களை வசப்படுத்திடவும் கற்றார்.
தென்னாப்பிரிக்காவில்—இந்தியர்
தினம் படுந் துன்பங்களைக் களைய எண்ணி
தங்கி 'நேட்டால் இந்தியக்—காங்கிரஸ்'
தனை அமைத்திட்டு பல பணிகள் செய்தார்.
தாய் நாடு திரும்பி அன்பர்—பலரையும்
சந்தித்துப் பிரசாரம் நடத்தியபின்

வந்த தந்தியினுக் கிணங்கி—மனைவி
மக்களொடும் தென்னாப்பிரிக்காவை யடைந்தார்.

டர்பன் துறைமுகத் திறங்கி—நகருக்குள்
தாம் புகவும் கோபம் மிக்க வெள்ளையர்களால்
கடும் அடிகளைப் பெற்றும்—பற்பல
கற்களும் முட்டைகளும் எறியப் பெற்றும்
களைத்துத் தவித்து நின்ற—காலத்தில்
கன வெள்ளைப் பெண்மணியால் காப்பாற்றப்பட்டார்.
போயர் சண்டையினில் சேவைப்—படைகொண்டு
போர்முனையில் தொண்டுசெய்து புகழ்ப்பெற்றார்.
பரிசுகள் பல பெற்றும்—சற்றும்
பற்றின்றித் திரும்பவுங் கொடுத்துவிட்டார்.

இந்தியா திரும்பிவந்து—கோகலே
என்பவர் அன்பைப் பெற்று பற்பலவாம்
இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தார்—மணிலால்
எனும் மகன் கடுஞ்சுரம் உற இயற்கைச்
சிகிச்சையால் தெளிவித்தார்—பின்பு
தென்னாப்பிரிக்கா திரும்பச் சென்றே
பகவத் கீதையினை—ஆராய்ந்து
பலவகை உண்மைகளை இனிதுணர்ந்தார்.
முழு பிரமசரியம்—தம் வாழ்வில்
முழுதுங் கடைப்பிடிக்க விரதம் கொண்டார்.

சத்தியாக்கிரகத்தைத்—தொடங்கி
தண்டிக்கப்பட்(டு) இருமாதம் சிறையிருந்தார்.
சமாசம் விளைந்ததுவே—பின்பு
தன்னை ஒரு பட்டாணியன் அடித்திடவே
படுக்கையினில் கிடந்தும்—அவன்மேல்
பகைகொண்டு வழக்கிட இணங்கேனென்றார்.
மீண்டும் சத்தியாக்கிரகம்—தொடங்க
வீர உணர்ச்சியை மாதரிடை வளர்த்தார்.
தளபதி ஸ்மட்ஸோடும்—முடிவில்
சமரச ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார்.

தாய்நாடு திரும்பிய பின்—ஆமதாபாத்
தனில் சத்தியாக்கிரகப் பெயருடைய
ஆசிரமம் தாபித்தார்—சேரவந்த
ஹரி ஜனங்களை மகிழ்ந்(து) ஏற்றுக்கொண்டார்.
சம்பரான் அவுரித் தோட்டக்—கொடுமைகள்

தவிர்த்திட எண்ணி அங்கு செல்லுமிடையில்
தடை உத்திரவைப் பெற்றும்—கோர்ட்டில்
தந்த வாக்குமூலத்தினால் வெற்றியைப் பெற்றார்.
மூன்று நாள் உபவாசம்—இருந்து மில்
முதலாளர்—தொழிலாளர் பிணக்கைத் தீர்த்தார்.

கெயிரா ஜில்லாவினில் வரி—மறுப்புக்
கிளர்ச்சியை எழுப்பிநல் வெற்றி விளைத்தார்.
"நவ ஜீவன்" "யுவ இந்தியா"—எனும் இரு
நற் பத்திரிகைகளை நடத்தலானார்.
பஞ்சாப் கொடுமைகளை—விசாரிக்கும்
பஞ்சாயத்தில் அங்கம் பெற்று சஞ்சலங்கொண்டார்.
கிலாபத் இயக்கத்தைத்—தேசீயக்
கிளர்ச்சியாய் வளர்த்திடத் துணை புரிந்தார்.
இராட்டைக்குப் புத்துயிரை—அளித்து
எங்குங் கதர் நல்லியக்கம் பரவச் செய்தார்.

நாகபுரி காங்கிரஸினில்—ஒத்துழையா
நல்லியக்கம் தோற்றுவித்துச் செல்வர் பலரை
தேசீயத் தொண்டினிலே—புகுவித்து
சிறைக்கஞ்சா தியாகிகளாய்ச் செய்வித்துவிட்டார்.
ஏழைகட்குப் போதிய துணி—இன்மை கண்(டு)
ஏங்கி நித்தம் முழத்துண்டே உடுத்தலானார்.
இருபத்தொரு நாட்கள்—டில்லியில்
ஏற்ற உபவாசத்தினில் வெற்றியைப் பெற்றார்.
பெல்காம் காங்கிரஸில்—தலைமைப்
பெரும் பதவியைப் பெற்றுப் பணி புரிந்தார்.
அரசாங்க விருந்தினராய்—சிறையில்
அமர்ந்தெட்டு மாதங்களைக் கழித்த பின்பு
விடுதலை அடைந்(து) 'ஆன்ம—சக்தியே
வெற்றி பெறும்' எனும் உண்மை விளங்கிடவே
இர்வினோ டொப்பந்தம்—செய்துகொண்டு
எங்கும் தொண்டர் மறியல்கள் புரியச் செய்தார்.
இரண்டாம் வட்ட மேஜை—மகாநாட்டிற்(கு)
இந்தியரின் தனிப்பெரும் பிரதிநிதி
என இங்கிலாந்தடைந்தார்—குழந்தைகள்
'இன்ப மாமா' என அழைத்திட மகிழ்ந்தார்.
கண்டவர் கருத்தையெலாம்—தமது
கள்ளமிலாப் புன்னகையால் கொள்ளை கொண்டிட்டார்.
முழத்துண்டு முனிவராய்—முடிமன்னர்

முன்பிருந்து பேசி பலர் வியக்கச் செய்தார்.
தாய்நாடு திரும்பிய பின்—சமரசம்
தனைவேண்டிப் பயனின்றிச் சிறையடைந்தார்.
தாழ்த்தப்பட்டோர்க்குத் தனித்—தொகுதி
தந்து பிரித்திடுவதைத் தடுத்திடவே
சிறையினில் விரதங் கொண்டு—ஏழு
தினங்களில் மிகப்பெரும் வெற்றி விளைத்தார்.

விடுதலை பெற்(று) இருபத்—தொருதின
விரதத்தைக் கொண்(டு) உலகம் வியந்திடவே
'ஆத்ம தியாக(ம்) எனும்—யாகத் தீயில்
அஞ்சாமல் குதித்தெழுந்(து) ஆன்ம சக்திச்
சீர்மையை விளக்கிய பின்—மீண்டும்
சிறைசென்று வெளிவந்து ஹரிஜனங்கள்
பெருந் துயர் களைந்திடவே—சுற்றுப்
பிரயாணத்தையினிது முடித்துச் சென்றார்;
இணையற்ற பாக்கியத்தால்—அவரின்
இன்பமிகு மோகனப் புன்னகையைக் கண்டும்
அருள் உரைகளைக் கேட்டும்—மகிழ்ந்த நாம்
ஹரிஜனப் பணியினில் முனைந்து நிற்போம்.
காந்தியார் வெற்றி பெற—யாவரும்
கடவுளிங்(கு) அருள்செய்யத் துதித்திடுவோம்.

பறவையின் சிந்தனை.

பண்டித திரு. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள்.

(முட்டையிற் கரு)

முற்றுங் கருவாகி—ஒருசிறு
முட்டையில் வாழ்கையிலே
சுற்றுமுல கெனக்கும்—உருண்டவெண்
தோடா யிருந்ததம்மா! (1)

(கூட்டிற் குஞ்சு)

குஞ்சுப் பருவத்திலே—பிறிதொரு
கூட்டி லிருக்கையிலே
விஞ்சு முலகினையான்—உலர்ந்தபுல்
வீடாகக் கண்டேனம்மா! (2)

பத்திரிகை யுலகம்.

திரு. சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள்.

ஒரு நாட்டின் உணர்ச்சியைக் கிளப்புவது பத்திரிகைகளே. குறைகளைக் கிளர்ச்சி செய்து தடுத்து, நிறை புகுத்தலே பத்திரிகையின் வேலை. பத்திரிகையே சமுதாயத்தின் நாக்கு. அதுவே ஜன நாயக முழக்கம். "பல மக்கள் வாய்ச் சொல் பகவனின் வாய்ச் சொல்" என்ற பழமொழிக் கிணங்க பத்திரிகை பல மக்களின் மனத்தைக் காட்டுவதால் அதுவே கடவுளின் மனமுமாகும். நீதியைப் போற்றியும், அநீதியைத் திருத்தியும், பத்திரிகைகள் நீதிபதியாய் விளங்குகின்றன. பல இலக்கியங்களையும், அறிவு நூல், சரித்திரம் முதலிய துறைகளையும், தன்னுள் அடக்கி மக்கள் நெஞ்சிற் பதியவைத்து, பத்திரிகை ஜன சமூகத்திற்குப் பெரிய ஆசானாக விளங்குகிறது. பத்திரிகையின் நோக்கம் மிகவும் மேலோங்கியது. அது ஒரு உபதேச குருவைப் போன்றது. பத்திரிகை ஒரு சீரிய தொண்டிற்காக தெய்வீக நோக்கத்துடன் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது மனித வர்க்கத்தின் ஒற்றுமை, அறிவு, நலம், செல்வம், ஊக்கம் முதலியவற்றை ஓங்கச் செய்கிறது. எண்ணங்களின் போக்குவரத்தை நடத்தும் பெரிய சாதனம் பத்திரிகைகளே. நாட்டின் முன்னேற்றம் பத்திரிகையின் வாயிலாக நிகழும். ஒரு பத்திரிகை ஜன சமூகத்தை எப்படி வேண்டுமெனினும் மாற்றலாம். பத்திராதிபன் அன்பும், அருளும், உண்மையும், அறிவும் செறிந்தோனாயின் அவன் அக் குணங்களைச் சமூகத்தினிடையே விருத்தி செய்யலாம்.

"பத்திரிகை பொது ஜன மனத்தின் கண்ணாடி. பொது ஜன எண்ணத்தை விளக்குவோன். பொது ஜன மனச் சாட்சியைக் கிளப்புவோன். மனித சமூகத்தின் க்ஷேமத்தைக் காட்டுவோன். ஒவ்வொரு நேர்மையான கார்யத்திற்கும் தோழன். அஞ்ஞானம், பொறாமை இவற்றைப் போக்குவோன். இருளகத்தை யெல்லாம் ஒளி செய்யும் வெளிச்சம். தேசப் பெருமையும், தேச நலத்தையும் முன்னேறச் செய்பவன். தேச ஒற்றுமையை வளர்ப்போன். தேச உரிமையைக் காப்போன். தீமை செய்வோரைக் கண்டிப்போன். இரகசியமாக நடக்கும் தீமைகளை யெல்லாம் பொது ஜனங்களின் நன்மைக்காக வெளியிடுவோன். அக்ரமம், அடிமைத்தனம் இவற்றின் பெரும் பகைவன். தாழ்த்தப்பட்டோர், எளியோர் முதலியவரின் வாய். துணையற்றவருக்காகப் பரிந்து பேசுவோன். எல்லாப் பிழைகளையும் சரிப்படுத்துவோன். செய்திகளைக் குறிப்போன். எண்ணங்களையும், செய்திகளையும் விளக்கிக் கூறுவோன். ஜனங்களைச் சுதந்திரப்படுத்தும் உண்மையின் மந்திரி. புதியனவற்றை அறிவிப்போன். பழையனவற்றை ஞாபக மூட்டுவோன். எதிர்காலத்தை அறிவிப்போன். சுதந்திரத்தைக் காத்து ஜன சுயாட்சிக்குப் பெருந் துணையாய் நிற்போன். மணையறத்தை நாட்டுவோன். சமூக வாழ்வைச் சீர்படுத்துவோன். கல்வி, கலை, அறிவு முதலியவற்றை மக்களிடை ஓங்கச் செய்வோன்."

மேற் சொல்லப்பட்ட தன்மைகளே ஒரு பத்திரிகையின் நோக்கம். பத்திரிகைகள் எவ்வளவு உயர்ந்த நோக்கங்களுடன் கூடின! அவற்றால் நமது மக்களுக்கு அறவுணர்ச்சியும், கடவுட் டன்மையும், தமிழன்பும், தொழில் மாண்பும், சுதந்திர ஊக்கமும், ஒற்றுமைப் பெருக்கும் வளரச் செய்யலாம். இத்தகைய மேலான நோக்கமுடைய பத்திரிகைகள் இக் காலத்தில் எவ்வளவு இழிவான காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன! தமது தற்புகழைக் கூறிக் கொள்வதற்கும், ஒருவருக் கொருவரைத் திட்டிக்கொள்வதற்கும், ஜன சமூகத்திற் பிளவு செய்வதற்கும் ஏற்படுகின்றன. ஜன சமூகத்திற் பிரிவையும் சண்டையையும் உண்டு பண்ணுவனவற்றைப் பத்திரிகைகள் போடாது விடுப்பின் நாட்டில் ஒற்றுமை யிருக்கும். பகைமை பேசுவதைப் பெரியோர்கள் நிறுத்தினால் நாட்டில் ஒற்றுமை உண்டாகும். சகிப்புத் தன்மையும், அன்பும், நெறியும் வள

(இறகு முளைக்கும் சிறு பறவை)

இறகு முளைக்கையிலே—பறந்திட
யானும் பழகையிலே
நிறையு முலகெனக்குத்—தழைகொடி
நேரிட மானதம்மா! (3)

(பறக்கும் பெரும் பறவை)

நீண்ட வெளிவரவே—உயர்ந்தவிண்
நீலந் தெரிந்ததம்மா
ஆண்டவனன்றி எவர்—உலகை
அறிந்திட வல்லாரம்மா! (4)

ரும்படிப் பத்திரிகைகள் வாழ வேண்டும். சாதாரணமாகப் பத்திரிகைகள் தற்காலத்தில் அடியிற் காணும் முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி எழுதலாம்.

(1) இந்து தேச சரித்திரம், தற்கால இந்தியாவும் அது சீர் திருந்தும் வழிகளும்.

(2) முற்காலத்து ஆட்சி முறை, செல்வப் பெருக்கு, ஒழுக்க மேன்மை, நல்லறிவு முதலியவற்றை எழுதி ஜனங்களுக்கு ஒரு ஆவேசம் பிறக்கும்படி செய்யலாம்.

(3) சிறந்த உலக வீரர்களின் சரித்திரங்களையும் பெரியோர் திருவாக்குகளையும் வெளியிட்டு நாட்டின் வீர வுணர்ச்சியை ஓங்குவிக்கலாம்.

(4) மனித வர்க்கத்தைச் சுத்தப்படுத்தி, அத்யாத்ம வுணர்ச்சி யெழும்படி ஊக்குவிக்கும் சீரிய சமயக் கட்டுரைகளை ஏராளமாக வெளியிடலாம். உபநிடதம், கீதை, குறள், தேவாரம், குரான், பைபிள், ஜந்தவஸ்தா முதலிய திரு நூல்களின் சாரங்களையும் அவற்றை மொழிந்த புனிதரின் திருவரலாறுகளுடன் ஜனங்களின் பக்தி ஓங்கும்படி எழுதலாம்.

(5) சிறு கதைகளாலும், கட்டுரைகளாலும், நாடகங்களாலும், கற்பனைகளாலும், ஜன சமூகத்தின் ஊழல்களைக் காட்டி அவற்றைத் திருத்த முயலலாம்.

(6) நிகழ் காலக் குறிப்புகளை எழுதி ஜனங்களின் அறிவை வளர்க்கலாம். எதிர்கால உலகையும் தோற்றுவிக்கலாம்.

(7) கிராமங்களின் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி விரிவாக எழுதலாம்.

(8) வேற்றுமை, தீண்டாமை, மது, கஞ்சா, அபின், காப்பி, டீ, புகையிலை முதலியவற்றை நீக்கல், இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை, இந்திய சமூக ஒற்றுமை, தன் உடல் தேவைகளைச் சேர்ந்த முயற்சிகளாலும், குடிசைத் தொழில்களாலும், சுயேச்சையாக அடையும் வழிகள் முதலியவற்றைப் பத்திரிகைகள் நாள்தோறும் கூறி இந்திய சுதந்திரத்தை அருகிற் கொண்டுவரலாம்.

(9) நல்ல தமிழில் கட்டுரைகளை எழுதி, தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவலாம். அறிவு நூலுக்குரிய மொழிகளைத் தமிழாக்கி உலகிற்குத் தரலாம். 'நாம் தமிழர்' என்னும் ஒற்றுமை யுணர்ச்சியை வளர்க்க வேண்டிய வேலைகளைச் சாந்தமாகச் செய்யலாம்.

(10) நவயுக சக்திகளை உலகிற்கு அறிவித்த பத்திரிகைகளை ஆதரவர். போர்களற்று, பெருமையும், சத்தமும், சுதந்திரமும், சமத்துவமும் பொலியும் ஒரு சாந்த உலகைக் காலம் எதிர்பார்க்கிறது. அக் காலத்தை நமது ஆத்ம சக்தியால் அருகில் கொண்டு வரும் வழிகளைப் பத்திரிகைகள் செய்யலாம்.

(11) மக்களறத்தையும், மன்னறத்தையும், புகட்டி அறம் வளர்ப்பதே பத்திரிகைகளின் நோக்கம். நன்னோக்கத்தோடு உழைத்தால் பத்திரிகைகளால் உலகை தெய்வத் தன்மை பொருந்தும்படி செய்யலாம். உள் மனிதனை யறிவித்து மனிதனுடைய உண்மையான ஆத்ம சக்தியைக் கிளப்பி, அந்த சக்தியைக் கொண்டு ஒவ்வொரு மனிதனும் செய்ய வந்த அருட் பணியை ஒழுங்கு பெறச் செய்வித்தல் கூடும்.

இன்னும் எத்தனையோ நலங்களைப் பத்திரிகைகள் செய்யலாம்.

பன்னூலறிவும், பழுதறு நோக்கும்
அன்பும், அருளும், ஆற்றலுந்திருவும்
பொருந்தி யுலகம் திருந்திடத்தக்க
எழுத்தும் சொல்லும், இயலறிவழகும்
அருட்பணி வாழ்வும் ஆன்மநேயமும்
ஒருப்படக் கொண்டோன் உலகெலா மொளிர்வான்.

பத்திரிகை நடத்துவோன் உலகிற்குத் தான் கண்டு, நடந்து, அறிந்து தரக்கூடிய ஒரு நோக்கும், வாக்கும் (Mission and Message) உடையவனாக இருக்க வேண்டும். அத்தகைய நோக்குடன் சில பத்திரிகைகள் வேலை செய்தாற் கூட உலகை எவ்வளவோ முன்னேற்ற மடைவிக்கலாம்.

மனிதான்மாவின் ஆர்வம், பத்திராதிபர் பேனா முனையினின்று பேசுகிறது. நாகரீக வாழ்விற்கும், மனித முன்னேற்றத்திற்கும் பத்திரிகை இணையற்ற சாதனம். தற்காலம் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் கலையும், கவினும், கதையும், சுவையும் பொலிகின்றன. பத்திரிகை யுலகம் எவ்வளவோ முன்னேறி வருகிறது. இம் முன்னேற்றம் மென்மேலும் உயர்ந்து தமிழ்ப் பத்திரிகைகளினின்று ஒரு பிரபாசியும், மாடென் ரிவ்யூவும், சாரதாவும் ஆவலாக எடுத்தாளும் சிறப்பெய்துக.

பேராசை பெரு லாபம்.

(850 வார்த்தைகள்.)

திரு. ரா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள், M. A.

சாதாரணமாக நம் தேசத்தில் 'பேராசை பெரு நஷ்டம்,'' "போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து'' ஆகிய இவை போன்ற வசனங்களால் ஏற்படக்கூடிய மனப்பான்மை வேரூன்றி விட்டதாகச் சொல்லலாம். முன்னேற்றத்தையடைய வேண்டும் என்ற பேராசையும், அப் பேராசையோடு வாழ்க்கையில் போராடி வெற்றி பெற்று விளங்கும் ஆற்றலும் நம் நாட்டினருக்குத் தீவிரமா யில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது. இக் குணம் ஆங்கிலேயருக்கே—பொதுவாக மேல் நாட்டினருக்கே—உரித்தா யிருக்கிறது. ஜப்பானியரும் இக் குணத்தை விசேஷமாக உடையவர்களாவார்கள். இந்தியா, சீனா முதலான தேசங்களில் ஒருவித சாத்மீகம் தேசீய குணமாகத் திகழ்கிறது. இதை ஆங்கிலத்தில் பாஸிவ் (Passive) என்ற வார்த்தையால் வர்ணிக்கலாம். ஐரோப்பிய ஜப்பானியருடைய, தாக்கி வெற்றி பெறக்கூடிய மனப்பான்மையை 'அக்ரெஸிவ்' (Aggressive) என்ற பதத்தால் வர்ணிக்கலாம்.

இந்த இரண்டு மனப்பான்மைகளால் மனிதர்களுடையவும், சமூகத்தினுடையவும், தேசத்தினுடையதுமான குணங்களிலும், கார்யங்களிலும், அவைகளாலேற்படும் பலன்களிலும் விசேஷ வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. இம் மனப்பான்மைகளின் முற்றின பரிணாமங்கள் எப்பொழுதும் வெறுக்கக் கூடியவைகளே. சாத்வீக மனப்பான்மை அளவு கடந்து முற்றினால் சோம்பேறித்தனமும், கவனிப்பின்மையும், ஊக்கக் குறைவுந்தா னேற்படும். தாக்கும் மனப்பான்மையுள்ளவன் சாத்வீகத் தன்மையை வளர்த்தால் சந்தேகமில்லாமல் சிறந்தவனாவான். நம் நாட்டார் சற்றுத் தாக்கும் மனப்பான்மையையும், பேராசையையும், பெரு முயற்சியையும் உடையவர்களானால் தேசம் முன்னுக்கு வரும் என்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

பொதுப்படக் கூறினால், நம் நாட்டார் முழுச் சோம்பேறிகளாய் விட்டார்கள் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. "பெரியோர்களிருந்தபடியே

நாமும் இருந்துவிட்டாற் போகிறது. அவர்களைவிட நாம் என்ன சிறந்தவர்களாய் விட்டோமா?'' என்று சொல்லி நல்லவர்களாகத் தோன்றுபவர்களுக்கு நம் நாட்டில் குறைவே இல்லை. புதியதொரு சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர விரும்புபவர்கள் இந்த மனப்பான்மைக்கு விரோதமாகக் கடும் போர் புரிய வேண்டி இருக்கிறது.

நம் தேசத்தில் பெருவாரியான கூலி வேலைக்காரர்கள் கூட இந்தப் பேச்சையே பேசுவதால்தான் அவர்களுக்கும் நாட்டுக்கும் பெருந் தீங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய முன்னோர்கள் கூலி வேலை செய்து கஷ்ட ஜீவனம் நடத்தி வந்தார்கள்; இப்பொழுது அவர்களும் அப்படியே செய்கிறார்கள்; இன்னும் 1000 வருஷங்களானாலும் அவர்களுடைய சந்ததியாரும் இதே மனப்பான்மையுடையவர்களா யிருந்தால் இப்படியேதான் செய்ய வேண்டி யிருக்கும். காலமும், காலத்தினா லேற்படும் மாறுதல்களும் அவர்கள் போக்கைச் சற்றும் மாற்றுவதாகக் காணோம். தப்பித் தவறி இரண்டொருவர் தம் உழைப்பாலும் ஊக்கத்தாலும் பொருள் சேர்த்துச் சுதந்திர வாழ்க்கையை நடத்துவார்களானால் "எல்லாம் அதிருஷ்டம்,'' 'கொடுத்து வைத்தவர்கள்,'' "பூர்வ ஜன்மத்துப் பூஜாபலன்'' என்றெல்லாம் சமாதானம் சொல்லித் திரிகிறார்களேயொழிய, தாமும் அவர்களுடைய பேராசையையும், உழைப்பையும் பின்பற்றி முன்னேற வேண்டும் என்ற படிப்பினை இவர்கள் கற்றுக் கொள்வதே இல்லை.

நம் நாட்டுச் சோம்பல் மனப்பான்மை முன்னேற்ற முயற்சிகளை மட்டும் தடுப்பதா யில்லை; பாழாய்ப் போவதற்கும் வழி காட்டி விடுகிறது. எத்தனையோ பணக்காரர்களும் பூஸ்திதியுடையவர்களும் ஓட்டையாண்டி யானதற்கு ஒரே காரணமென்ன? "இவர்களுக்கென்ன, சொத்திருக்கிறது; மகாராஜன்; சும்மா இருந்தாலும் சுக ஜீவனம் செய்யலாம்'' என்ற பேச்சு அடிக்கடி கேட்கப்படுகிறது. பணக்காரர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைப் பற்றியும் அவ்வாறே பேசுவதும் சகஜமா யிருக்கிறது இதனால் வேலை செய்யாது சும்மா இருக்கும் மனப்பான்மை குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆனால் சும்மா இருந்து காலம் போடுவதென்பது எவனால் முடியும்? முன்னேற்றமடைந்து பிரபலமாக முயலாவிட்டால், சுக போகங்களிலும், விரதாகாலக்ஷேபங்களிலும், வேடிக்கை விளையாட்டிலும் பணத்தை வாரி யிறைப்பதிலேயே காலங் கழிந்து போகிறது. 24-மணி நேரத்தைச் செலவிட வேண்டி யிருக்கிறதல்லவா? இதைத் தவிர துன்மார்க்கத் தர்பார்களும் நடத்தப்படுகின்றன. சமூகம் இவைகளுக்கெல்லாம் தன் சோம்பேறித்தனத்தால் மட்டுமன்றி, "அவன் பணக்காரன்; எது வேண்டுமானாலும் செய்ய

லாம்" என்பது போன்ற வசனங்களாலும் ஆதரவளிக்கிறது. முடிவில் ஊரையுங் கெடுத்து ஓட்டாண்டியாவதுதான் கண்ட பலனாகிறது. "முன்னேற்றமடைய வேண்டும்; இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையை விட ஒரு 10, 20 வருஷங்களுக்கப்புறம் இன்னும் சிறந்து விளங்க வேண்டும்" என்ற மனப்பான்மை நம் நாட்டாருக்குள் அதி தீவிரமாகப் பரவாமற் போனால், எல்லாம் ஒழிந்து நாசமாய்ப் போவது நிச்சயம்.

ஆச்சரிய பி. ஸி. ராய் என்ற பெரியார் இந்த விஷயத்தைத்தான் அடிக்கடி எடுத்துச் சொன்னவண்ணமே இருக்கிறார். பர்மாவுக்கு இந்தியர்களும் கூலி வேலை செய்யப் போகிறார்கள், ஜப்பானியர்களும் போகிறார்கள். இருவரும் ஏக காலத்தில், சம அந்தஸ்தில், தாழ்ந்த நிலைமையில் வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு பத்து வருஷங் கழித்துப் பார்த்தால் இந்தியர்கள் கடன்பட்டுக் கஷ்டப்படாவிட்டாலும் கூலிக்காரர்களாகவே இருக்கிறார்கள்; ஜப்பானியர்கள் பணஞ் சேர்த்துச் சொந்தத்தில் தொழில், வியாபாரம் செய்துகொண்டு நாளாக ஆக இன்னும் முன்னேற்றமடையும் நிலைமைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள்.

இந்த வித்தியாசத்துக்குக் காரணம் என்ன? இந்தியர்கள் ஒரு 6 அணா கிடைத்துவிட்டாலே சந்தோஷமடைந்து விடுகிறார்கள். இப்பொழுது தாங்கள் கூலிகளாக இருந்து வாழும் அடிமை வாழ்வு அவர்கள் மனத்தைப் புண்படுத்துகிறதில்லை. இருக்கும் பணத்தையெல்லாம் செலவழித்து விடுகிறார்கள். பிற்காலத்தில் செலவு அதிகரிப்பதால் வரும்படி போதுமானதாயிருப்பதில்லை. தவிர, வியாதி, மரணம் இவைகளால் கடன்படவும் நேரிடுகிறது. இதற்கப்புறம் அவர்களுடைய வாழ்வு நரக வாழ்வுதான். இந் நிலைமையில் அவர்கள் விதியின் மேல் பாரத்தைப் போட்டு, வருந்தி அடங்கிக் காலத்தைத் தள்ளுகிறார்கள். இப்பொழுதுங்கூட அவர்களுடைய பண நிலை ஓரளவுக்குச் சாந்தமாயிருப்பது சாத்விக குணத்தின் பெருமையைக் காட்டுகிறதென்றாலும், அவர்கள் உண்மையில் மானமற்ற அடிமைகளல்லவா?

ஆனால் ஜப்பானியர் எப்படிப்பட்டவர்கள்? கூலிகளாயிருந்தாலும் தங்கள் அடிமை வாழ்வினால் அவர்கள் விசேஷமான மனக்குறைவை யடைகிறார்கள். இப்பொழுது இந்த நிலைமையிலிருந்தபோதிலும் எதிர்காலத்திலாவது இதை விட்டு நீங்கிச் சுதந்திர வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி அவர்களுக்குப் பெரிதாயிருக்கிறது. ஆளொன்றுக்கு 6 அணா வந்தாலும், சிறு வயதில் செலவு அதிகமில்லையாதலால், அதில் ஒரு 2 அணாவாவது மிச்சம் பிடிப்பது கஷ்டமான காரியமன்று 4, 5 வருஷங்களில் ஒரு சிறு

தயானந்தாமுதம்.

திரு. M. R. ஜம்புநாதன் அவர்கள்.

தயானந்தரை நினைக்குங்கால், இமயமலையின் உச்சி, பசிபிக் சமுத்திரத்தின் பாதாளம், சுடர்விட்டெரியும் சோதி, நிலம் நடுங்கும் நையாக்கிர நீர்வீழ்ச்சி, சாந்த சொரூபமாய் செம்மையாகும் மானசரோவரம், சென்ற விடமெல்லாம் நீர்வளம் நிலவளமாக்கும் கங்காதேவி, பூமியை அசைத்துப் புது நகரங்களை அழிக்கும் பூகம்பம், ஆல அரச மரங்களை வேருடு பெயர்த்துக்கொண்டு கரைபுரண்டோடும் யமுனா நதியின் வெள்ளம், காரிருள் நிறைந்த கானகத்திலே மின்னி பேரிறைச்சலுடனாகும் இடிமுழக்கம் எங்கள் மனத்திலாகும் என அரவிந்தர், இலஜபதி, சிரத்தானந்தர் முதலிய பெரியார்களெல்லாம் மொழிந்துளார்கள். அவரின் அகண்டமான

தொகை அவனிடம் சேர்ந்து விடுகிறது. ஒரு சிறு கடையோ தொழிலோ நடத்துவது எளிதாகிறது. அதிலிருந்து படிப்படியாக முன்னேறிக் கடைசியில் சிறந்து விளங்க வழி ஏற்படுகிறது.

இந்தியர்களைக் காட்டிலும் ஜப்பானியர் விசேஷ புத்திசாலிகள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஆனால், இப்பொழுதிருப்பதை விட எதிர்காலத்தில் முன்னேற வேண்டுமென்ற தீவிரமான எண்ணம்—அளவு கடந்த பேராசை—ஜப்பானியருக்குள் வேரூன்றிவிட்டது. அடிமை வாழ்க்கையின் கேவலம் அவர்களால் பொறுக்கக்கூடியதாயில்லை. அதை விட்டு நீங்கிச் சுதந்திர வாழ்க்கையை யடைய எந்த கஷ்டத்தையும் அவர்கள் பொருட்படுத்துகிறதில்லை. ஆனால் இந்திய ஏழையருள் தேசீய வேகத்தின் பிரசாரத்துக்கப்புறமுங்கூட இன்னும் இச் சுதந்திர உணர்ச்சி, முன்னேறும் பேராசை வேரூன்றவில்லை. தனிப்பட்ட நபர்களுக்குள்ளும், சமூகங்களுக்குள்ளும், தேசத்திலும் "பேராசை பெரு லாபம்" என்ற கொள்கை உருவெடுத்து ஆழ்ந்து பரவினால்தான் இந்தியர்களின் வறுமை விலகும்; சமூகங்களின் ஊக்கம் அதிகரிக்கும்; தேசத்தின் அடிமை நீங்கும். ஆகையால் இந்தப் பேராசைப் பிரசாரத்தை இந்திய மக்களுக்கிடையே தீவிரமாகச் செய்வோமாக!

அறிவு, அற்புதமான செயல்கள், ஆராய்ச்சி விளக்கங்கள் முதலியவைகளை யெல்லாம் இப்பொழுது நினைக்கப் போவதில்லையாயினும், நமது தேசியத்தைப் பற்றி அவர் மொழிந்தவைகள் பாரத மக்களால் சதா காலமும் மனனஞ் செய்யத் தக்கதாகும்; நாடெங்கும் புத்துயிரை யளிக்கும். நமது சுயராஜ்ய நோக்கத்தை கவனிப்போம்

பாரத நாட்டிலே மக்களெல்லாம் உண்ண உணவின்றி மடிகின்றனர். சுயராஜ்யமே அவர்களை மீட்டும் என 1906-ம் வருடத்தில் தாதாபாய் நௌரோஜி காங்கிரஸ் மகா சபையிலே கர்ச்சனை செய்தார். 1916-ம் வருடத்தில் பாலகங்காதர திலகர் சுயராஜ்யம் நமது பிறப்புரிமை என் ஸ்தாபனஞ் செய்தது நாம் அறிந்த விஷயம். 1920-ம் ஆண்டினிலே நாகப்பூரில் அதுவே நமது நோக்கமென உலகத்திற்கு அறிவித்தோம். மகாத்மா காந்தியவர்கள் அதையே நோக்கமாகக் கொண்டு இன்னும் உடல், பொருள், ஆவியை கவனிக்காமல் உழைத்து வருகிறார். ஆனால் தயானந்தர் 1875-ம் வருடத்திலே ஆர்ய சமாஜத்தை ஸ்தாபித்து சுயராஜ்யம், சாம்ராஜ்யம், சக்கிரவர்த்தி இவைகளைப் பற்றி பெரும் ஆராய்ச்சி செய்து, காங்கிரஸ் மகா சபை ஏற்படுவதற்கு முன்னரே தெள்ளமுதமாய் விளக்கியுளார். அன்னியரின் ஆட்சியில் ஏன் அவஸ்தை யடைகிறோம் என்பதை அவர் அற்புதமாய்க் கூறியுளார்.

ஒற்றுமை யின்மை, மத வேற்றுமை, பிரும்மசரிய சூன்யம், கற்றும் கற்பிக்காமலிருப்பது, இஷ்டமில்லாத இளம் விவாகம், சிற்றின்பத்தில் சாய்தல், பொய் வஞ்சக முதலியவைகள் வேத வித்தை பிரசாரமாகாமலுள்ள இந் நாட்டின் இத் தீய வழக்கங்களை அன்னிய ஆட்சிக்குக் காரணமாய்விட்டது. சகோதரர்கள் சண்டை செய்து கொள்வதாலேயே மூன்றாவதான அன்னியர்கள் நீதிபதியாக நிலவுகின்றார்கள். முற் காலத்தில் நடந்த மகா பாரதப் போரைப் பற்றி மறந்துவிட்டீர்கள் போலும்! உறவினர்களைக் கொன்று சுதேச நாசத்தை விளைவித்த துரியோதனனுடைய நீசமான வழிகளையே இன்னும் இந்தியர்கள் கைப்பற்றி துக்கத்தை அடைகிறார்கள். அவர்களை இந் நோயினின்று நீக்கிக் கிருபைபுரிய வேண்டும். (ச. பி. 10 அ)

மாம்சாகாரிகள், பிராணிகளை வதைப்பவர்கள், மதுபானம் அருந்துபவர்கள் இந் நாட்டில் வந்த பிறகே இந்தியர்களின் துக்கம் அதிகமாய் விருத்தியாகின்றது. (ச. பி. 10)

நாட்டின் ஒற்றுமை வலுக்குமாறு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென அவர் வற்புறுத்துவது ஒருபுறமிருக்க, சுதேசியம் அவசியமென்றும் தேசியப் பொருள்களை நாம் உபயோகஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும்

அவர் அன்னியர்களுடன் நம்மை ஒப்பிட்டுச் சொல்வது ஊன்றி கவனிக்கத் தக்கது.

ஐரோப்பியர்களிடம் எத்துணை தேசாபிமானம் இருக்கிறதென்பதைக் கவனிக்கவும். அந் நாட்டு பாதரட்சையுடன் நாம் எங்கும் செல்லலாம். ஆனால் நமது நாட்டுச் செருப்புகளுடன் அவர்கள் காரியாலயங்களில் செல்லலாகாது. அவர்கள் பாதரட்சையை மதிப்பது போல் நம்முடையதையும் மதிப்பதில்லை. பாரத நாட்டுக்கு வந்து பல வருஷங்களாகியும் அவர்கள் கனத்த உடைகளை இன்னும் நீக்கவில்லை. தம் தம் தேச வழக்கமே அதற்குக் காரணம். அவர்கள் தங்கள் வழக்க உடைகளை நீக்காதிருக்குங்கால் அறிவிலியான உங்களில் பலர் அவர்களைப் போல் உடை யணிகின்றீர்கள். (ச. பி. 10)

ஒரு வேளை சுயராஜ்யம் ஏற்பட்ட போதிலும் ஒரே மனிதனிடம் எல்லா அதிகாரங்களையும் அளித்தல் கூடாதென்பதே அவரது அபிப்பிராயம். சிங்கம் சுவாதீனமாய் அலையுமேயானால் பசு முதலியவைகளை அடித்துக் கொன்று தன்னிஷ்டம் போல் நடக்கும். அங்ஙனமே எல்லா அதிகாரத்தையுமுடைய அரசனுமாவன். ஆதலால் அரசனிடமே எல்லா அதிகாரங்களையும் அளிக்காதே. அவனுக்கு உதவியாக தர்ம சபை, சட்ட சபை, அதிகாரி சபைகளை நிர்மாணஞ் செய்யவும். இச் சபைகளின் இஷ்டம் போலவே அரசர் அதிகாரஞ் செய்ய வேண்டுமென ஆறாவது அத்தியாயத்தில் விளக்கியுளார்.

ஜனங்களிடமே சர்வாதிகாரமும் நிலைக்க வேண்டும். சட்டமே சகத்தில் சிறந்தது. அதற்கு அரசரும் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என பழைய ஆதாரங்களுடன் புதிய நோக்கங்களோடு அச் சத்தியார்த்தப் பிரகாசத்திலேயே சொல்லுகின்றார். இதை அதிகமாய் அறிய விரும்பினால், இந் நூலைப் படிப்பதால் விளங்கும்.

கீழ் குறிப்பிட்டவர்களிடம்
நமது பத்திரிகையும் பிரசுரங்களும் கிடைக்கும்.

K. N. Sankaran Pillai,
No. 281, 2nd Division, Maradana,
COLOMBO.

N. P. Ramaswamy Esq.,
PALLATUR, P. O.,
(Ramnad Dt.,)

குடகுப் பிரதேசம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குட்பட்ட வரலாறு*

திரு. O. P. தேசிகன் அவர்கள்.

நமது தேசம் கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கம்பெனியாரின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த நாட்களில், இவ்வாட்சி முறையின் தலைமைப் பதவியை வகிக்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்களில் லார்ட் வில்லியம் பெண்டிங்கும் ஒருவராவர் என்ற விஷயத்தை இந்திய தேச சரித்திரத்தைப் படித்த ஒவ்வொருவரும் நன்கறிவார்கள். கி. பி 1828 முதல் 1835-ம் ஆண்டு வரையில் ஏழு வருஷ காலம் வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு இந் நாட்டிலே கவர்னர் ஜனரலாக வேலை பார்த்தார்.

வேலூர் சிப்பாய்க் கலகம்

கவர்னர் ஜனரல் பதவி யேற்பதற்குப் பல வாண்டுகளுக்கு முன் சுமார் 20 வருஷங்களுக்கு முன்—அவரைச் சென்னை மாகாணத்தின் கவர்னராகக் கம்பெனி யதிகாரிகள் நியமித்திருந்தார்கள். அப்பொழுது வேலூரில் இந்திய சிப்பாய்களுக் கிடையில் பெரியதோர் கலகம் நிகழ்ந்தது. ராணுவ அணிவகுப்புகள் நடக்கும்போது சிப்பாய்கள் நெற்றியில் தம்முடைய மதச் சின்னங்களை யணியலாகாது என்றும், பார்வைக்கு வெள்ளைக்காரத் தொப்பியின் மோஸ்தரை யொத்ததாகக் காணப்படும் முறையில் தமது தலைப்பாகையை யணிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நூதனமானதோர் ஒழுங்கைப் புகவிட்டதும், அன்றியும் தமது மீசையைப் புதியதோர் இராணுவ தோரணையில் கத்தரித்து ஒழுங்காக வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும் அதிகாரிகள் மிகவும் கண்டிப்பான உத்திரவுகளைப் பிறப்பித்ததைக் கண்டு சந்தேகமும், பீதியும் கொண்ட குடிமக்கள் இப் புதிய இராணுவ ஒழுங்கு முறையானது தமது ஜாதி, மத, ஆசார, அனுஷ்டானங்களில் தலையிடுவதுமன்றி, தமது

* "மாடன் ரெவியூ" பத்திரிகையில் பல்லாண்டுகளுக்கு முன் வெளியானதோர் கட்டுரையைத் தழுவி வரையப்பட்டது.

மதக் கொள்கைகளுக்கே அடியோடு உலை வைப்பதாகுமென நினைத்து, ஆத்திரங்கொண்டு, சிப்பாய்களை யதிகாரிகளுக்கு விரோதமாக எழும்பிக் கலகம் செய்யுமாறு தூண்டிவிட்டதன் காரணமாகவே அப் புரட்சி நிகழ்ந்ததாக அக் காலத்தில் ஆங்கிலேய சரித்திரக்காரர்களால் அதற்குக் காரணம் காட்டப்படுகின்றதாயினும், உள்ளபடியே அதன் உண்மைக் காரணம் மேலே கூறிய தொன்று மாத்திரமே யன்று.

நாளுக்கு நாள் அதிகரித்த வண்ணமிருந்த கம்பெனியாரின் ஊழல்களும், பரந்த இந் நாட்டின் இராஜ்யாதிகாரப் பதவியைத் தம் வயப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலின் காரணமாக அவர்கள் அனுசரித்த நேர்மையற்ற முறைகளும், மக்களிடையே அதிருப்தியைத் தோற்றுவிப்பதற்கு முக்கிய தூண்டுதலாக அமைந்தன; மக்களிடையே ஏற்கனவே அதிருப்தி தோன்றி உள்ளூரப் புகைந்து கொண்டிருந்தது. வேலூர்ச் சிறு கலகம் நாடெங்கும் பரவி யிருந்த அத்தகைய அமைதி யின்மையின் வெளிப்படையான சின்னமேயாம்.

வேலூர் சிப்பாய்களின் கலக வெழுச்சி மிகவும் கடுமையான முறையில் அடக்கப்பட்ட தென்பது உண்மையே. ஆனால் அத்தகைய சீர்கேடான ஆட்சி முறையின் பொறுப்பை யேற்க வேண்டியிருந்த சென்னைக் கவர்னர் லார்ட் வில்லியம் பெண்டிங்கை கோர்ட்டு ஆப் டைரக்டர்கள் என்ற கம்பெனியின் நிர்வாகத் தலைவர்கள் 'திறமையற்றவர்' என்று கருதி, அவரை அப் பொறுப்பு வாய்ந்த பதவியினின்றும் விலக்கி, திருப்பி யழைத்துக்கொண்டார்கள்

கவர்னர் ஜனரல் பதவிக்கு மனு

அந்த அவமானம் அவர் மனதில் சதாகாலமும் உறுத்திய வண்ண மிருந்தது. அன்றியும் அது அவருடைய மனோ நிம்மதியைப் பார்த்து எந்நேரமும் இரவு பகலாக அவரை வாட்டி வந்தது. அதற்கப்பால் அவர் தமது சுயதேசத்தில் அக் காலத்தில் பிரசித்தி பெற்றிருந்த பெரிய பெரிய இயக்கங்களி லெல்லாம் கலந்துகொண்டு தமது திறமையைப் பல்வழிகளிலும் வெளிக்குக் காட்டி வந்தாராயினும், ஐரோப்பாவில் பல விடங்களிலும் மிகுந்த வெறுப்புடன் கூடிய அலுவல்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வைப்பதற்குதவியாக யிருந்தாராயினும், நெப்போலியன் சக்கரவர்த்தியுடன் விளைந்த போரில் ஸிஸிலி என்னுமிடத்தில் ஓர் பெரிய பிரிட்டிஷ்

பட்டாளத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு முழுவதுமே அவரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்ததாயினும், அப்பொழுதுங்கூட இந்த அவமானத்தின் நினைவும் அதை யொட்டிய சம்பவங்களும் அவரது உள்ளத்தினின்றும் அகலவே யில்லை.

ஆதலின் லார்ட் ஆம்ஹர்ஸ்டினுடைய (பிரபு) கவர்னர் ஜனரல் பதவியின் உத்தியோக காலம் முடிந்தவுடன் அவர் ஸ்தானத்திற்குத் தம்மையும் ஓர் அபேக்ஷகராகப் பதிவு செய்து கொண்டார். அவர் இவ் விஷயமாக மேற்கொண்ட முறை உண்மையிலேயே அசாதாரணமானதும், அபூர்வமானதுமாகிய தொன்றும். எனினும்,

> “தன்னை அகாரணமாகவும் அநியாயமாகவும் இழிவுபடுத்துவதற்குக் காரணமாகயிருந்த இத் தேசம், தனது நிர்வாக வெற்றிகளையும் கண்டுகளிக்க வேண்டுமென்று அவர் பெரிதும் விரும்பினார்.” ....

“லார்ட் வில்லியம் பெண்டிங்கை இந்த மகத்தான பதவிக்குத் தம்மையுமொரு போட்டியாளராகப் பதிவு செய்து கொள்ளுமாறு தூண்டுவித்த அவரது இந்த மனப்பான்மையைக் குறித்து நாம் ஓர் முடிவுக்கு வருமுன்னர் மேற்கூறிய முக்கியமான அம்சங்களையும், சந்தர்ப்பங்களையும் மனதிற்கொண்டு அதன் பிறகே அதைக் குறித்து பரிசிலனை செய்ய வேண்டும்” என்று அவரது செய்கைகளுக்கு ஒருவர் வியாக்யானம் கூறுகிறார்.

ஆனால் அத்தகைய உயர் பதவியை வகிப்பதற்கு அவருக்குள்ள யோக்கியதாம்சங்கள் யாவை? மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்களை விளக்கிக் கூற முன்வந்த ஸர். வில்லியம் மக்கேயி என்பவர் எழுதியிருப்பதை யப்படியே கீழே தருகிறோம்.

பெண்டிங் பிரபுவின் யோக்கியதாம்சங்கள்

“முன்னர் சென்னையில் கவர்னராக யிருந்த சமயம் அவர், ஊக்கமும் சுறுசுறுப்பும் வாய்ந்த தமது மூளையை இந்தியாவின் ராஜீய நிலைமையைக் குறித்து நன்காராய்வதில் மிகவும் நுட்பமாக ஈடுபடுத்தி வந்தார். உள் நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை, (அரசாங்க நிருவாகம்) அவைகளைக் குறித்த ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் அவர் நுண்ணிய அறிவுடன் கூர்ந்து நோக்கி, அவை ஒவ்வொன்றிலும் விசேஷ அறிவும் அனுபவமும் பெற்றிருந்தார்; ஆட்சி முறையின் போக்கையே சீர்திருத்தி அதில் அபிவிருத்தி செய்யும் உத்தேசத்துடன் அவர் பற்பல திட்டங்களை வகுத்திருந்தார். தம்முடைய அபிப்பிராயங்கள் ஓர் உருக்கொள்ளுமாறு செய்யும் ஆர்வத்தில் ஒருக்கால் மேலதிகாரிகள் தமது கருத்துகளை உல்லங்கனம் செய்து

தமது பிரேரணைகளையே அடியோடு கவிழ்த்து விடவும் கூடுமென அஞ்சி அவர் ஓர் சமயம் தமது சொந்த மாகாணத்தினின்றும் கல்கத்தாவுக்குக் கூட பிரயாணம் செய்யும் அபூர்வமானதும், அக்காலத்தில் ஒருவரும் செய்யத் துணியாததுமான நடபடிக்கையையும் மேற்கொள்ளத் தயங்கவில்லை.”

(Calcutta Review Vol. II 340—341)

ஆனால் தன்மதிப்பும், தேசாபிமானமும் வாய்ந்த இந்தியன் ஒருவனாவது, வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு சென்னை மாகாணத்தின் கவர்னராக இருந்த காலத்தில், அவர் இந்த “அரசாங்க நிருவாக யந்திரத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் நன்றாகத் துருவிப்பார்த்து, இவ் விஷயத்தில் தான் நிபுணத்துவம் அடையவேண்டி எடுத்துக்கொண்ட மகத்தான பிரயாசைகளின் பொருட்டு” அவரிடம் நன்றி பாராட்டுவான் என்று நாம் சொல்வதற்கில்லை.

அவர் கவர்னர் பதவியில் வீற்றிருந்த நாட்களில் இந்த தேச ஜனங்கள் முகம்மதியர்களின் ஆட்சி முறையால் அடைந்த அனுகூலங்களைப் பற்றி அவர் ஒருவாறாக அறிந்து, அதனுடைய உயர்வை (மேன்மையை) யுணர்ந்து, போற்றி வந்தாரென்பது ஓரளவு உண்மையே. அக்காலத்திய ஆங்கிலோ இந்திய அதிகார வர்க்கத்தினரும், நிருவாக யந்திரத்தின் போக்கைச் சீமையிலிருந்தவாறே இறக்குவித்த பிரமுகர்களும் இவ் வடிப்படையான உண்மையை அவரைப் போல் உணர்ந்திருக்கவில்லை யென்பதும் உண்மையே. வில்லியம் பெண்டிங்கு பிரபுவே இதைக் குறித்து ஓரிடத்தில் பிரஸ்தாபிக்க நேரிடுங்கால்,

“முகம்மதியர்களின் ஆட்சிமுறை, நம்முடைய ஆட்சியினும் அநேக அம்சங்களில் சிறந்து விளங்கியது. அவர்கள் தாம் வெற்றி கொண்ட பிரதேசங்களில் சாசுவதமாகக் குடியேறினார்கள். அவர்கள் இத் தேயத்தாருடன் கொள்வினை, கொடுப்பினை போன்ற சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ளலாயினர். தேச மக்களை சகலவிதமான அதிகாரப் பதவிகளுக்கும் பாத்தியமுடையவர்களாகக் கருதி அவ்வப் பதவிகளில் அனுமதித்தார்கள். ஆகவே ஆளுவோரின் நோக்கமும், ஆளப்படுவோரின் நலங்களும் ஒன்றுபட்டு விளங்கின. ஆனால் நம்முடைய இலட்சியங்களோ மேற்கூறியவைகளுக்கு முற்றிலும் மாறானவைகளாக யிருக்கின்றன. அது அகம்பாவமும் தன்னலமும் மிகுந்தது. அதோடு உணர்ச்சியுமற்றது மாகும்.” எனக் கூறியிருப்பது அவருடைய விஷய ஞானத்தை மெய்ப்பிப்பதாக யிருக்கிறது.

அவருக்கு ஆட்சிமுறையின் நாடியைப் பரீக்ஷித்துப் பார்த்து, நோயின் குறிகளைக் குறிப்பிடுவது சிரமமானதாக விருக்கவில்லை. அதற்கேற்ற பரிகாரங்களையும் அவர் நன்றாக அறிந்திருக்கவே செய்தார். ஆனால் அந்த சிகிச்சா முறையைக் கையாள்வதற்கு செயலளவில் பயன்படுத்துவதற்கு அவர் சிறிதும் அபிலாசையுள்ளவராக யிருக்கவில்லை. அன்றியும் அவர் இந் நாட்டிலுள்ள ஆங்கிலோ இந்திய சமூகத்தாரின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்றிருக்கவில்லை யென்பதும் குறிப்பிடத் தக்க விஷயமாகும். ஸிவில் மில்டேரி உத்தியோகஸ்தர்களின் படிச் செலவுகளில் அவர் இரண்டொரு முறை தலையிட வேண்டி நேரிட்டதே அதற்குக் காரணமாகும். அவரது சகோதரப் பிரஜைகளான கிருஸ்தவர்களே அவரை ஏளனம் செய்தனர். ஏனெனில் அவர்களுடைய சட்டைப் பைகளில் அவர் கைவைக்க வேண்டியதாயிற்று. இவ்விரண்டு காரணங்களால் மாத்திரமே ஆங்கிலோ இந்தியாவின் சரித்திரத்தில் அவருடைய பெயரானது மற்றவர்களைப் போன்ற தங்க அக்ஷரங்களில் பொறிக்கப்படவில்லை. ஆனால் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரால் பணங் கொடுத்து அமர்த்தப்பட்ட சரித்திராசிரியரான தாரண்டன் என்பவரும் கூட அவரைப் பற்றி ஒரு நல்ல வார்த்தையேனும் தமது சரித்திரத்தில் கூறவில்லை யென்பது அதிசயமாகவே யிருக்கிறது.

நிஷ்பக்ஷபாதியும், நேர்மையான குண விசேஷங்கள் வாய்ந்தவருமாகப் பாராட்டப்படும் சனம் மிஸ்டர். பிரடேரிக் ஷோர் என்பவர் பெண்டிங் பிரபுவைப் பற்றி யெழுதுமிடத்து,

“லார்ட் வில்லியம் பெண்டிங்கின் அரசாட்சியின் விளைவாக ஏற்பட்ட லாபலன்களின் தன்மைதான் யாது? எந்த ஜனத் திரள்களின் மீது நிர்வாகப் பொறுப்பை வகிக்குமாறு அவர் நேர்ந்ததோ அவர்களுடைய நலன்களையும், க்ஷேமலாபங்களையும் உயர்த்தும் விஷயமாகத் தம்மாலியன்ற தனைத்தையும் செய்ய வேண்டுமென்று அவர் மனதிற் கொண்டிருந்த உறுதி, அஃது என்னவாயிற்று? ஊழிய வர்க்கங்களும், உத்தியோகப் பதவிகளும் அவரது நாட்களில் ஏராளமாகவே மலிந்திருந்தன. அது ஊழியங்களும், பதவிகளும் மலிந்ததோர் அரசாட்சியே யெனக் கூறுவது மிகையாகாது. அது பெரிய பேச்சுகளில் ஆரம்பித்து வெற்று வார்த்தைகளிலேயே முடிவுற்றது. அவைகளை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்ற ஆவல்—ஒருக்கால்—அவருக்கு இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அந்த உத்தேசங்களும், எண்ணங்களும் எவ்வளவு உத்கிருஷ்டமானவைகளாக யிருந்த போதிலும் அவை ஆங்கிலோ இந்திய அரசாட்சியின் அடிப்படையான தத்துவத்தில்—அதாவது இந்தி

யக் குடிமக்களின் செலவிலே தாங்களும் தங்கள் எஜமானர்களும் கொழுக்க வேண்டுமென்ற கோட்பாட்டில் தலையிடாத வரையில் தான் அமுலுக்கு வரக்கூடுமென்ற முக்கியமான நிபந்தனையையும் தம்முடைய தீர்மானத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டி யிருக்குமென்பதையும் அவர் அறவே மறந்துவிட்டார்......(Purveyance) ....கட்டாய வேலை வாங்கும் ஏற்பாடு ஆகிய இரு பயங்கரமான முறைகளும் இன்னும் அமுலிலிருந்து வருகின்றன. இத் தேயத்தின் வர்த்தகமும், கைத்தொழில்களும் பற்பல சிக்கல்களுக்கும், குழப்பங்களுக்கு மிடமளிக்கக்கூடிய உள் நாட்டுத் தீர்வை விகிதங்களின் பயனாக நாளுக்கு நாள் க்ஷீணதசையை யடைந்துவிட்டன. அம் முறையே இன்னும் தாக்ஷிண்யமின்றிப் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் குடிமக்கள் எவ்விதத்திலேனும் சந்துஷ்டியுள்ளவர்களாகவாவது அல்லது செல்வவந்தர்களாகவாவது இருக்கிறார்களில்லை. அதற்கு மாறாக அவர்களுடைய வறுமை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தவாறாகக் கொண்டே வந்துள்ளது ....ஆனால் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தீமைகள் யாவும் தங்குதடையின்றி வளர்ந்து பெருகிக்கொண்டே யிருப்பினும், நூற்றுக் கணக்கான வரியினங்களால் ஆக்கப்பட்ட அரசிறை ஆணியானது சிறிதளவேனும் தளர்த்தப்படவில்லை. ஹிந்துக்கள் மட்டுமே யன்றி, கிழக்கிந்தியர்களும் சீமையிலிருந்து இங்குக் குடியேறிய ஆங்கிலேயர்களும்கூட தங்களது நிலைமையை உயர்த்துவதற்காக கிரியாம்சையில் ஒன்றுமே செய்யப்படாததைக் கண்டு முணுமுணுத்தவண்ண மிருக்கிறார்கள்”

(Note on Indian Affairs Vol II. PP. 223—224.)

ஆனால் அவர் தமது நாட்டினருடைய நன்மதிப்பைப் பெறத் தவறிவிட்டார் என்றதோர் காரணத்தினாலேயே அவர்களுக்கு பற்பல கேடுகளைச் சூழ்ந்து வந்தார் என்று கூறுவது தகாது. அப்படிப்பட்ட காரியமொன்றையும் செய்வதற்கு அவரது மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. அவர்களுடைய க்ஷேமலாபங்களில் அந்தரங்கத்தில் அத்தனை ஊக்கமும் கவனமும் செலுத்திய உண்மைத் தோழர்கள் வேறொருவருமில்லை யெனக் கூறவேண்டும். ஏனெனில் இந்திய சரித்திரத்தில் அவர் மேற்கொண்டு நிறைவேற்றி வைத்த சட்டதிட்டங்களனைத்தும் அவர்களுடைய நன்மையை மனதில் நாடியே இயற்றப்பட்டனவாம். அவை இந்த தேசத்து மக்களுக்குப் பல் வழிகளிலும் தீமையே பயக்கக்கூடிய தன்மை வாய்ந்தனவாம்.

பெண்டிங் பிரபு சமாதானப் பிரியரா?

இந்திய தேச சரித்திராசிரியர்கள் பொதுவாக அவரை சமாதானத்தை நாடும் சுபாவமுள்ள கவர்னர் ஜனரல் என்ற சிறப்புப்

பெயரால் அழைத்திருக்கிறார்கள். தமக்கு முன் அப் பதவியை வகித்த வெல்லஸ்லி, மார்க்விஸ் ஹேஸ்டிங்ஸ், ஆம்ஹர்ஸ்ட் பிரபு முதலியவர்களைப் போன்று இந்த துர்ப்பாக்கியம் பிடித்த தேசத்தை அநாவசியமான யுத்தச் செலவுகளிலும் வீண் விவகாரங்களிலும் அவர் ஈடுபடுத்தி அதன் மூலம் லக்ஷக் கணக்கான கடன் சுமைகளுக்குட்படுத்தவில்லை யென்பது வாஸ்தவமே. ஆனால் கவர்னர் ஜனரல் பதவிக்கு அவர் நியமிக்கப்பட்ட பொழுது இந்நாட்டின் பொருளாதாரச் செல்வ நிலைமை எப்படிப்பட்ட வீண் செலவுகளுக்கும், செல்வத்தை வேண்டுமென்றே அள்ளிக் கொடுக்கக்கூடிய பெருத்த டாம்பீகச் செலவினங்களுக்கும் இடங் கொடுக்கக்கூடியதாக யில்லை யென்பதுதான் அதற்கு முக்கியக் காரணமேயன்றி வேறல்ல. அவர் கடுமையான சிக்கன திட்டமொன்றை யமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய விரும்பத்தகாத நிலைமைக்குட்பட்டுத் தமது பொறுப்பை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டி யிருந்தது. ஆனதுபற்றியே அதன் நிமித்தமாக அவர் தமது மதஸ்தர்களுடையவும், தமது நாட்டு சகோதரப் பிரஜைகளுடையவும் சட்டைப் பைகளிலும் கூட சிறிதளவு கைவைக்க வேண்டியதாக யிருந்தது. ஆகையால் தான் அவர், அவர்களுடைய விசுவாசத்திற்கும், அநுதாபத்திற்கும், புகழ்ச்சிக்கும் உரியவராக யிருக்கவில்லை.

குடகு நாட்டின் மீது போர்க்கோலம்

எனினும் "சமாதானமே குடிகொண்டதாக"க் கூறப்படும் அவருடைய "நல்லரசாட்சி"யிலும் ஓர் சிறிய யுத்தம் நிகழாமலில்லை. அதன் பயனாகப் பெரியதோர் மாகாணம்—நிலப்பரப்பும், நிலவளமும் மிகுந்ததோர் பிரதேசம் தனது சுயாதீனத்தை யிழந்து கம்பெனியாரது நாடுகளுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.

குடகு நாட்டின் எழில் நலங்கள்

குடகு இராஜ்யம் இப் 'போக பூமி'யிலுள்ள பூஞ்சோலைகளில் ஒன்றாகும். அதனுடைய இயற்கை வளமும், வனப்பும், வெகு காலமாக இந் நாடு போந்த ஆங்கிலோ இந்தியர்களின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து வந்தது. ஆனதுபற்றியே அவர்கள் அதைக் 'கம்பெனியாரின்' இராஜ்யத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு விடுவதில் அவ்வளவு திருஷ்டியுள்ளவர்களாக இருந்ததைக்குறித்து யாதொரு ஆச்சரியமுமெய்துவதற்கில்லை.

"மலை வளங்களும், இணையற்ற நில வளப்பமும் பொருந்திய குடகுப் பிரதேசத்தைக் காட்டிலும் இயற்கை யழகும், கண்கவர் காட்சிகளும் மலிந்த ஸ்தலங்கள் இந்தியாவில் காணக் கிடைப்ப

197898

தரிது. அதனுடைய குடிமக்களைப் போன்ற தைரியசாலிகளும், பரம ராஜ விசுவாசமுள்ள வகுப்பினரும் இவ் வுலகத்தில் வேறெங்கும் இரார்.........முற்காலங்களில் ஒரு பிரதேசத்தினுடைய உயர்வும், சிறப்பும், அஃது எளிதிலே கடப்பதற்கேற்ற சாதனங்களின்றி இயற்கை யரண்கள் மிகுதியும் வாய்க்கப் பெற்றிருப்பதையே பொறுத்ததாக விருந்தமையால், புறநாட்டுப் படையெடுப்புகளால் எளிதிலே பாதிக்கப்படாத பாதுகாப்பு வசதிகள் அமைந்திருந்த அச் சிறு மலைநாடு இத் தேச மக்களால் அத்துணை மேன்மையானதாகக் கருதப்பட்டது நியாயமேயாகும். அடர்ந்து, முட்படர்ந்து விளங்கிய அதன் காடுகளையும், வானுறவோங்கி வளர்ந்திருந்த விருக்ஷங்களின் இலைச் செறிவால் அழகுபெறத் திகழ்ந்த உயர்ந்த செங்குத்தான மலைகளை ஊடறுத்துச் செல்லும் மலை யருவிகளையும் கடந்த பின்னரே குடகுப் பிரதேசத்தில் காலடி யெடுத்து வைப்பது சாத்தியமாகும்."

* * * * *

ஆதலின் குடகு நாட்டை மூடியிருக்கும் 'படுதாவை' விலக்கி அவ் வழகிய மலை நாட்டை ஏற்கெனவே விஸ்தாரத்தால் பரந்திருக்கும் தமது இராஜ்யத்துடன் அணைத்துக்கொள்ளத் 'திருவுளங்' கொண்ட வில்லியம் பெண்டிங் பிரவு அதனுடைய அதிபதியின் மீது போர்க்கோலங்கொண்டு யுத்த பேரிகையை முழக்கியது வியப்பிற்கிடமானதன்று.

கம்பெனி அதிகாரிகளும் குடகு மன்னனும்

குடகு நாட்டு அதிபதிகள் எப்பொழுதும் ஆங்கிலேயர்களுடன் நட்புரிமை பாராட்டியே வந்தனர். ஆங்கிலேயர் திப்பு சுல்தானிடம் போர்புரிந்த காலத்தில், அதுபோழ்து குடகு ராஜ்யாதிபதியாக இருந்தவர் அவர்களுக்குப் பேருதவி புரிந்திருக்கிறார். அதன் பயனாகவே கம்பெனி யதிகாரிகள் குடகு நாட்டு மன்னனுடன் 1790-ம் வருடத்தில் ஓர் உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளுவதற்கு முற்பட்டனர். அதில் கண்ட நிபந்தனைகள் வருமாறு:—

1. சந்திர சூரியர்கள் உள்ளவரையில், இந்த ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளும் இரு தரப்பினரின் நட்பகமும், நல்லெண்ணமும் நீடித்திருக்கக் கடவதாகவும்.

2. திப்புவும் அவரது துணைவர்களும் இருவருக்கும் பொதுவான பகைவர்களாகக் கருதப்படவேண்டும். இங்கிலீஷ்காரர்களால் திப்புசுல்தானுக்கு இழைக்கக்கூடிய எவ்விதமான துன்பங்களுக்கும் ராஜா சாதகமாகவேயிருப்பார்.

3. சரியான விலை கொடுப்பதன் பேரில் ராஜா தனது நாட்டு விளைபொருள்களனைத்தையும் விற்பனை செய்வதாக ஏற்றுக்கொள்ளுவதுடன், இதர 'டொப்பிவாலாக்களுடன்' யாதொரு விதமான சம்பந்தமும் வைத்துக்கொள்வதில்லை.

4. திப்புவுடன் சமாதானம் செய்துகொள்ளுமாறு நேர்ந்தால், குடகு நாட்டின் சுயேச்சையையும், அதனுடைய நலன்களையும் தாங்கி நிற்பதாகக் கம்பெனியார் உறுதிகூறுகிறார்கள்.

5. அத்தகைய சமாதான நிலைமை யேற்படும் வரை அரசருக்கும், அவரது குடும்பத்தாருக்கும் தலைச்சேரியில் தங்குவதற்கிடமும், மிக்க மரியாதையான வரவேற்பும் அளிக்கப்படும்.

6. சூரிய சந்திரர்களும், ஆகாயவாணியும் பூமாதேவியும் சாக்ஷிகளாக யிருக்கக் கடவதாகவும்.

(Calcutta Review, September, 1856. P. 188)

ஆனால் கிழக்கிந்திய வியாபாரக் கம்பெனியாரின் மாமூல் வழக்கத்தை யனுசரித்து குடகு நாட்டு மன்னனுடன் கம்பெனியார் நடத்தி வந்த விவகாரங்கள் முற்றிலும் நேர்மையானதாக விருக்கவில்லை. சென்னைக் கவர்னராக யிருந்த காலத்திலேயே குடகுச் சீமையின் இணையற்ற வளப்பத்தையும், அதன் மாட்சிமையும் குறித்து அனுபவபூர்வமாக அறிந்திருந்த வில்லியம் பெண்டிங்கு பிரபு, தமது சமூகத்தார் இவ்விடத்தில் குடியேறி அதனுடைய இயற்கை வளங்களைச் சுரண்ட வேண்டுமென்ற விஷயத்தில் மிக்க அவாவுள்ளவராகவே யிருந்தார். ஆதலின் அவருடைய திருஷ்டியானது குடகு நாட்டை எந்த சமயம் கம்பெனிப் பிராந்தியங்களுடன் சேர்த்துக்கொண்டு விடலாமென்ற சந்தர்ப்பமொன்றையே எதிர்நோக்கி யிருந்தது.

குடகுப் பிரச்னையைக் கம்பெனி சர்க்கார் பக்ஷபாதமற்ற நேர்மையான முறையில் முடிவு செய்திருக்கும் பக்ஷத்தில் அதையொட்டி எவ்விதத் தகராறுகளும் ஏற்படுவதற்கு இடமிராது. குடகு நாட்டின் அரசுரிமை விஷயமாக அந் நாட்டின் கடைசி மன்னன் கொண்டாடிய பாத்யதைகள் போதுமானவைகளன்று. அவை அசைக்க முடியாதனவாகவு மிருக்கவில்லை.

அரசுரிமைத் தகராறு

1856-ம் வருடத்திய "கல்கத்தா ரெவியூ" பத்திரிகையின் செப்டம்பர் மாதத்திய இதழில் "குடகு நாட்டின் வரலாற்றை"ப் பற்றி நீண்டதோர் கட்டுரையை யெழுதி யிருக்கும் ரெவரெண்ட் டாக்டர். மோக்ளிங் (Rev. Dr. Mocgling) பாதிரியார் பின் வருமாறு கூறியிருக்கிறார்.

"மாஜி ராஜா (வீர ராஜேந்திர உடையார்) பட்டத்திற்கு வந்தார். அவரது அரசுரிமையை யாதொரு ஆக்ஷேபமுமின்றி பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் அப்படியே அங்கீகரித்து விட்டதாகக் காணப்படுகிறது. தேவம்மாஜியின் பாத்தியதைகளும், அவருடைய தந்தையாருக்கு மத்திய சர்க்கார் அளித்த வாக்குறுதிகளும் புறக்கணிக்கப்பட்டன. (அலட்சியம் செய்யப்பட்டன) வீர ராஜேந்திர உடையாரின் (குமாரி) யுக்த வயதடைந்ததும் விவாதத்திலுள்ள குடகு நாட்டுப் பிரச்னையானது ஆர அமர விசாரித்து நன்கு பரிசீலனை செய்யப்படுமென்று மார்க்விஸ் ஆப் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு முடிவு கூறியிருந்ததும் அடியோடு மறந்து விடப்பட்டதென்றே காண்கிறது."

தேவம்மாஜியின் முறையீடு

குடகு நாட்டரசன் கொடுங்கோன்மையே ஓர் உருக்கொண்டவன் என்பதைப் போன்ற கட்டுக் கதைகள் பரப்பப்பட்டன. அவன் தனது நெருங்கிய உறவினர்களையும், பிரஜைகளையும் தாக்ஷிண்யமின்றி வதைத்துக் கொலை செய்வதில் அளவற்ற திருப்தி கொண்டிருந்ததாகவும் கூறப்பட்டது. அன்றியும் அரசனது உடன்பிறந்தவ (சகோதரி) ளான தேவம்மாஜியும் அவளது புருஷனும் அரசன் தம்மைக் கொலைபுரிந்து விடக் கூடுமென அஞ்சி மைசூரிலுள்ள பிரிட்டிஷ் ரெஸிடெண்டினிடம் சரணமடைந்து அவரது பாதுகாப்பை நாடிய பொழுது, மிகவும் நெருக்கடியானதோர் நிலைமை யேற்பட்டுவிட்டது. குடகு நாட்டின் அரசுரிமைப் பதவிக்குப் பாத்தியம் கொண்டாடிய தமது பாத்தியதையை வற்புறுத்தக் கருதியும் தேவம்மாஜி அதன் நிமித்தம் கம்பெனிக்காரரின் கவனத்தைப் பெறுவதற்காக வேண்டியும் பிரிட்டிஷ் இராஜ்யத்திற்கு ஒருக்கால் ஓடியிருக்கலாமென ஊகிப்பதற்கிடமில்லாமலில்லை. இந் நோக்கத்தில் சித்தி பெறுவதற்காக அவள் தனது தமையனின் கொடுங்கோன்மைச் செயல்களை மிகவும் மிகைபடுத்தியும், திருத்தியும் கூறும் கதைகளை யெல்லாம் வேண்டுமென்றே கற்பனை செய்திருக்கவும் கூடும். ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஸ்தானாதிபதியும், கம்பெனியாரும் அவளுக்கும் அவளுடைய புருஷனுக்கும் பாதுகாப்பளிப்பதாக முன்வந்ததுடன் நின்றுவிடவில்லை. அவர்கள் குடகு மன்னனையே அடக்குமுறைப் பூச்சாண்டிகளால் பயமுறுத்தவும் செய்யத் தொடங்கினர்.

குடகு மன்னனின் சுதந்திர உணர்ச்சி

சுயேச்சைப் புத்தியும், ஆண்மை யுணர்ச்சியும் வாய்ந்த அம் மன்னன், கம்பெனியார் இவ் விஷயத்தில் தலையிட்டு தமக்கொரு முக்கியத்துவம் ஏற்படுத்திக் கொள்வதைக் குறித்துக் கோபமும், அருவருப்பும் கொண்டான். அளவு கடந்த ஆத்திரம் மூட்டப்பட்ட தன் பேரில் அவன் பயித்தியக்காரத்தனமான—விபரீதமான—செய்கைகளில் இறங்கியதாகவும் கூறப்படுகிறது. ஒருக்கால் அவன் அத்தகைய அசட்டுத்தனமான செய்கைகளி லீடுபட்டதை உண்மையாகவே வைத்துக்கொண்டாலும் கூட அவனது நடத்தையைக் குறித்து நாம் வெகுவாகக் குறை கூறுவதற்கில்லை. அதிகாரிகள் குடகு நாட்டின் ஆதிபத்யத்திற்கு எந்த சமயம் உலை வைக்கலாம் என்பதிலேயே நாட்டமுடையவர்களாய், அதற்கேற்ற சந்தர்ப்பமொன்றையே எதிர் நோக்கி யிருந்தார்களாதலின், அம் மன்னன் தனது கௌரவத்தையும், தன் மதிப்பையும், சொந்த நலங்களையும் நிலை நாட்டுவதற்கான பாதுகாப்பு முறைகளை முன் ஜாக்கிரதையாக மேற்கொள்ளும் அளவிற்கு அவனை தூண்டி விடுவதற்கு அவர்களே பெரும்பாலும் காரணமாக யிருந்தார்கள் என்றே நாம் கொள்ள வேண்டும்.

வெகு காலமாய் அதிகாரிகள் எதிர்பார்த்து ஏக்கமிட்டுக் கொண்டிருந்த ஓர் அரிய நற் தருணம் இப்பொழுது வாய்ந்தது பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தவாறாயிற்று. குடகு நாட்டின் மீது போர் துவக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் ஆபீஸர்களின் கீழ் ஓர் பெரும் படையானது அவனது இராஜ்யத்தை நோக்கி அதி தீவிரமாக முன்னேறிச் சென்றது. அரசன் அதற்கு முன் ஒருபொழுதும் யுத்த மனப்பான்மை கொண்டிருந்தவனல்ல. ஆதலின் பகைவர்களின் படை யெழுச்சியைத் தடுப்பதற்கேற்ற திறமையாக யுத்த முஸ்தீப்புகளை அவன் செய்திருக்கவில்லை. அதை யுத்தேசிக்கையில் பிரிட்டிஷ் படையானது அப் பிரதேசத்தை யாக்ரமித்துக் கொண்டது ஓர் அதிசயமாகாது. ஆங்கிலேயர்களின் நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றையும் அப்படியே முழு மனதுடன் ஆதரித்து எழுதியிருக்கும் மோக்ளிங் பாதிரியார்கூட மேற்கண்ட உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். அவர் கூறுவதாவது:—

"கடைசி நிமிஷத்திலுங்கூட ராஜா சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகள் ஓரளவு வெற்றி பெறக்கூடும் என்ற நம்பகத்தாலும், நிலைமை யடியோடு முற்றிவிடுமாயின் தான் ஒருக்கால் அனைத்தையும் இழந்துவிட நேரிடுமோ வென்ற அச்சத்தினாலும் கம்பெனியாரின் சிப்பாய்களை யெதிர்த்துத் தடை செய்ய வேண்டாமென்று

குடகுவாசிகளுக்கு மிகவும் கண்டிப்பான உத்திரவைப் பிறப்பித்திருந்தான். பிரிட்டிஷ் படைகளுக்குத் தலைமை வகித்து நடத்திச் சென்ற பற்பல பட்டாளங்களிலுமுள்ள அதிகாரிகளின் திறமையையும், விவேகத்தையும் காட்டிலும் குடகு ராஜாவின் இந்தத் தயக்கமான நடவடிக்கைகளின் காரணமாகவே பிரிட்டிஷ் படையைச் சேர்ந்த பற்பல பிரிவுகளும் குடகு நாட்டில் முன்னேறுவது சுலப சாத்தியமாயிற்றே யொழிய வேறன்று. அது மாத்திரமே யல்லாமல் பற்பல சந்தர்ப்பங்களிலும் அவர்கள் தமது உயிருக்கும் உடைமைகளுக்கும் மாத்திரமே யன்றி, வெற்றிக்கும்கூட குடகுவாசிகளுக்கும் அதன் மன்னனுக்கும் கடமைப்பட் டிருந்தனர்.

குடகு நாடு கம்பெனி சர்க்காருக்கு உட்பட்ட கதை

குடகு நாட்டதிபன் பணிவுற்றான். அவனது சுயேச்சை ஒடுக்கப்பட்டது. அவனை யரச பதவியினின்றும் விலக்கி, அவனை காசிக்குச் சிறை செய்தனுப்பினர். பெண்டிங் பிரபு யோக்கியப் பொறுப்பும், கண்ணியமும், நேர்மையும் வாய்ந்த கனவானாக யிருந்தது வாஸ்தவமாயின், குடகு நாட்டின் அரசுரிமைப் பதவிக்கு தேவம்மாஜி அதுகாறும் கொண்டாடிய பாத்தியதை எந்த அளவிற்கு உண்மையானது என்பதைக் குறித்து நன்கு பரிசீலனை செய்வதற்கு வாய்ந்த இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையொன்றையும் அவர் மேற்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக மலை வளமும், இயற்கை வளமும் அமைந்த அவ்வெழில் நாட்டை

> "குடகுப் பிரதேசவாசிகள் யாவரும் ஒரே மனதாகக் கம்பெனி சர்க்காரின் பாதுகாப்புக்கும், சவரக்ஷணைக்கும் உட்பட வேண்டுமென்ற ஆவலுடன் துடித்துக்கொண்டிருப்பதாக"

ஓர் அபாண்டமான காரணத்தைக் காட்டி, ஏற்கனவே பல்வேறு நேர்மையற்ற சூழ்ச்சி முறைகளால் வியாபகமடைந்திருக்கும் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி சர்க்காரின் பரந்த இராஜ்யத்துடன் பரிவோடு சேர்த்துக்கொண்டதாக ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டார்.

ராஜதந்திர நுட்பம் மிகுந்த இந்த விளம்பரத்தின் உட்கருத்தும், தன்மையும் எப்படிப்பட்டதென்று நமக்குத் தெரியாததல்ல. அது நமக்குப் புதியதுமன்று!

சர்க்காரின் புனிதமான வாக்குறுதிகள்

குடகு நாட்டின் தேசிய உணர்ச்சியை யழித்து, அதனுடைய சுயேச்சையை யடியோடு பாழ்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்த அடியிற்கண்ட அரசாங்க விளம்பரமொன்று வெளியிடப்பட்டது.

"குடகுப் பிரதேசவாசிகளனைவரும் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் ஆட்சி முறைக்குட்பட விரும்பி, அதனுடைய பாதுகாப்பை நாடுவதால் மாட்சிமை தங்கிய ரைட் ஹானரபிள் கவர்னர் ஜனரல் அவர்கள் இதுவரையிலும் வீர ராஜேந்திர உடையாரால் அரசு செலுத்திவரப்பட்ட பிரதேசமானது, இனி கனம் பொருந்திய கம்பெனியாரின் ஆதிக்கத்திற்கு (நிருவாகத்திற்கு) மாற்றப்பட்டிருக்கிறதென்ற செய்தியை இதன் மூலமாகக் கருணை கூர்ந்து அறிவிக்கிறார். குடகு நாட்டுக் குடி மக்கள் இனியொருபொழுதும் சுதேச ஆட்சிக்குட்பட வேண்டியிராது என்றும் இதன் மூலம் அவர்களுக்கு உறுதி கூறப்படுகிறது. அவர்களுடைய பூர்வீக பழக்க வழக்கங்களுக்கும் மதக் கொள்கைகளுக்கும் மிக்க கௌரவம் அளிக்கப்படும். அவர்களது க்ஷேமத்தையும், சந்துஷ்டியையும் நல் வாழ்வையும் உயர்த்தும் விஷயத்தில் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் மிகுந்த அக்கறையும், ஆதரவும் காட்டி வருவார்கள்."

*　　*　　*　　*　　*

மிஸ்டர் பௌரிங் (Bowring) என்பவர் குடகுப் பிராந்தியம் ஆக்ரமிக்கப்பட்டதைக் குறித்து பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:—

"நேரடியான யுத்தத்தினால் ஜெயிக்கப்படாமல் மக்களுடைய முழுச் சம்மதத்தின் மீதே ஆங்கிலேயரின் வயப்பட்ட பிரதேசங்களுக்குள் குடகு நாடும் ஒன்றாகும். இவ்வொரு காரணத்தினாலேயே, 1834-ம் வருஷம் முதலாக எந்த பிரிட்டிஷ் சர்க்காரிடம் அவர்கள் அத்தனை விசுவாசம் கொண்டுள்ளனரோ அந்த பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் அவர்களிடம் மிக்க அனுதாபத்துடன் நடந்து வந்திருப்பதுடன், அவர்களுடைய உணர்ச்சிகளையும், விருப்பு வெறுப்புகளையும் செவ்வையாகக் கௌரவித்து வந்திருக்கிறார்கள் போலும்! உதாரணமாக குடகுப் பிரதேசத்தில் கால்நடைகளை வதைக்கும் கொடிய பழக்கமானது சட்டபூர்வமாகத் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடகு மக்கள் அம் முறையை வெறுக்கும் வரையில் அது அங்ஙனமேதானிருந்து வரும். மேலும் அந்த மாகாணத்தை பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்துடன் இணைத்துக்கொண்ட காலத்தில் கர்னல் பிரேஸர் அவர்களுக்களித்திருக்கும் தெளிவான வாக்குறுதிகளை மீறி இவ் விஷயமாக அவர்களுக்குள்ள உணர்ச்சியை (அலட்சியம் செய்வது) உசிதமானதாகவாவது அல்லது நியாயமானதாகவாவது ஆகமாட்டாது"

மேற்கூறிய வரலாறுகள் குடகு மாகாணமானது போர் முகமாக ஜெயிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் ஒன்றல்ல வென்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அதனுடைய குடி மக்கள் இங்கிலாந்துக்கு எவ்விதத்திலும் கடமைப்பட்டவர்களல்லர். ஆதலின் அவர்கள் அடிமைக் குடிகளாக மாட்டார்கள். அப்படியாயின் அவர்கள்

ஸ்வாதீனம் வாய்ந்த வேறு ஜன சமுதாயத்துக்குள்ள அரசியல் உரிமைகளையும், நலன்களையும் அனுபவித்து வருகின்றார்களா?

வாக்குறுதிகள் காப்பாற்றப்பட்ட விதம்

குடகு நாட்டின் பூர்வீக ஆசார அனுஷ்டானங்கள் பெரிதும் கௌரவிக்கப்படு மென்னும் புனிதமான வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டு, அச் செய்தி நாற்றிசைகளிலும் ஆடம்பரமாக விளம்பரம் செய்யப்பட்ட விவரம் ஏற்கனவே கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்தப் புனிதமான சாசனத்தின் கதி யாதாயிற்று? நிலத் தீர்வையை ரொக்கமாகவே செலுத்த வேண்டுமென்று விதியை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தபோது அந்த வாக்குறுதி காற்றுவாக்கில் பறந்துபோயிற்று. முற்கூறிய மோக்ளிங் பாதிரியார் எழுதுகிறார்.—

பண்டைய அரசர்கள் நாட்களில் நிலத் தீர்வையானது தானியங்களாகவே செலுத்தப்படுவது வழக்கம். மங்களூர் கலெக்டர் அவ் வேற்பாட்டை ரத்து செய்து இப்பொழுது ரொக்கத் தீர்வையை செலுத்த வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டார். இஃதோர் பெருத்த அநீதியாகக் குடியானவர்கள் கருதினார்கள்.

மனக் கொதிப்படைந்த மக்கள் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக ஓர் முறை கலகம் செய்தார்கள். ஆனால் அஃது மிகவும் கடுமையான முறைகளில் ஒரேயடியாக நசுக்கப்பட்டது.

குடகு நாட்டுக் குடிகளின் பூர்வீக அனுஷ்டானங்கள் கௌரவிக்கப்பட்ட விதம் இதுதான்!

குடகு மன்னனின் பரிதாபகரமான கதை

உரிமை யிழந்து, பதவியினின்றும் அகற்றப்பட்ட குடகு மன்னன் இங்கிலாந்துக்கு நேரில் சென்று, ஆங்குள்ள அதிகாரிகளுடன் தமது குறைகளை முறையிட்டு, தமக்கிழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கும், கொடுமைகளுக்கும் பரிகாரம் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினான். ஆதலின் இவ் வுத்தேசத்தை நிறைவேற்ற வேண்டி 1852-ம் வருடத்தில் அவன் தனது ஒரே குமாரியுடன் சீமைக்குக் கப்பலேறினான். அங்கே அவள் கிருஸ்துவ மதத்திற்கு மாற்றப்பட்டு, ஓர் ஆங்கிலேய கனவானுக்கு மணம் செய்விக்கப்பட்டாள். அவருடைய முறையீடுகளை ஏனென்று கேட்பார் ஒருவருமில்லையென்றும், அவருடைய வேண்டுகோள்கள் யாவும் குப்பைத் தொட்டியில் எறியப்பட்டனவென்றும் நாம் கூறத் தேவையில்லை. பேனா முனையிலிருந்து டல்ஹௌஸி பிரபு தமக்கு வழக்கமாகவுள்ள இறுமாப்புடன் அவரை அவமதிக்கவும் செய்தார். ராஜாவின் வழக்கை பிரிட்டிஷ் பொது மக்கள் அறிய வேண்டி 1857-ம்

வருஷத்தில் ஜான் பம்பஸ் (John Bumpus) என்னும் கனவானால் ஓர் சிறு புத்தக ரூபமாக அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டது. குடகு நாட்டு வீர ராஜேந்திர உடையாரின் ஊழியத்தில் அதற்கு முன்னிருந்த ஓர் அதிகாரியால் அது வரையப்பட்டது. இங்கிலாந்தில் அந்த மன்னனுக்குற்ற அவமானங்களுக்கும், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி யதிகாரிகளால் அவர் கேவலமாக நடத்தப்பட்டதற்கும் பெண்டிங் பிரபுவே ஓரளவு ஜவாப்தாரியாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

*   *   *   *   *

இங்கிலீஷ்காரர்கள் குடியேறிப் பயிர்த் தொழில்களை நடத்துவதற்கு மிகவும் அனுகூலமான வசதிகள் வாய்த்திருந்ததாலேயே குடகு நாடு பிரிட்டிஷ் ராஜ்யங்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது எனக் கருதுவது மிகையாகாது. இப்பொழுது குடகுப் பிராந்தியத்தில் காப்பிப் பயிரிடுவோர்களாகவுள்ள ஆங்கிலேயர்களின் எண்ணிக்கை கொஞ்சமானதன்று.

வில்லியம் பெண்டிங் பிரபுவின் அரசாட்சியில், குடகு நாட்டைத் தவிர வேறெந்த மாகாணமும் பிரிட்டிஷாரால் ஆக்ரமிக்கப்படவில்லை யென்பது உண்மையே. ஆனால் அவருடைய ராஜீய வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளைக் கவனிக்கையில் அவை பற்பல மாகாணங்களையும், சார்பு நாடுகளையும் காலக்கிரமத்தில் பிரிட்டிஷ் இராஜ்யங்களுடன் அணைத்துக் கொண்டு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரின் நேரடியான ஆட்சிமுறைக் குட்படுத்துவதற்கு அடிகோலுந் தன்மை வாய்ந்தனவாகவே யிருந்தன. அன்றியும் இந்திய சமஸ்தானாதிபதிகளிடத்தில் அவர் நடந்துகொண்ட தோரணை அவர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் சுமுகமான மனப்பான்மையை வளர்த்துவரக் கூடியதாகவும் இருக்கவில்லை யென்பது திண்ணம்!

"பாரதி"ப் பத்திரிகையும்,
நமது வெளியீடுகளான புஸ்தகங்களும் மலேயா நாடுகளில்
கீழ் குறிப்பிட்டுள்ளவர்களிடம் கிடைக்கும்.

Messrs. T. Subramanyam & Co.,
7, Batu Road,
KUALA LUMPUR, F. M. S.

The Manager, "India Novel Depot,"
71, Serangoon Road,
SINGAPORE, S. S.

கானல் ஜலம்.

(ஓர் சிறு கதை.)

"ஆனந்தா."

கையில் தேயிலைக் கோப்பையை ஏந்திய வண்ணம் ஏழு பிராயம் நிரம்பிய ஒரு சிறுமி, அறையின் கதவைத் தட்டினாள். உள்ளேயிருந்து மறுமொழி யொன்றும் வாராததால் மீண்டும் ஓசையோடு 'டக் டக்' என்று தட்டி 'அண்ணா! அண்ணா!!' என்று கூப்பிட்டாள். காற்று 'ஜில்' என்று ஜன்னல் வழியாய் வீசியது. கதவுகள் 'டப் டப்' என அடித்துக் கொண்டன. மழை வரப்போகும் அறிகுறிகளே அவைகள்.

சிறுமியின் முகம் வாடியிருந்தது. துக்ககரமான செய்தியொன்றை வைத்திருப்பவளைப்போல் தென்பட்டாள். சிறிது நேரத்தில் அறையின் கதவு திறக்கப்பட்டதும் வாரிவிடாத தலையுடன், பொலிவிழந்த முகத்தையுடைய வாலிபனொருவன் வந்து, கோப்பையைச் சிறுமியிடமிருந்து பெற்று, அதை உற்று நோக்கினான். முகக் குறியிலிருந்து அவன் நினைப்பதை அறிந்த அச் சிறுமி, 'ஆம் அண்ணா! அதில் பால் இல்லை. ஏற்கெனவே கடன் அதிகமாய்க் கொடுக்கவேண்டி யிருப்பதால் காசு இல்லாமல் பால் தரமாட்டேன் என்று பால்காரி சொல்லிவிட்டாள்' என்றாள். வாலிபன் தங்கையை உற்று நோக்கிய பின் கோப்பையோடு அறைக்குட் சென்றான். ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை. கோப்பையை மேஜையில் வைத்துவிட்டு நாற்காலியில் அலட்சியமாய் உட்கார்ந்தான். அவனுடைய முகம், வேதனையைக் கண்ணாடியைப்போல் தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக் காட்டிக்கொண் டிருந்தது. சர்வகலாசாலையில் பட்டம் பெற்றும் உத்தியோகம் கிடைக்காது தவிப்போரை முகத்திலிருந்தே அறிந்துகொள்ளலாம் அல்லவா? அதே அறிகுறிகளே அவ் வாலிபனிடமும் இருந்தன. தேநீரை அருந்தாது மௌனமாய் அதை உற்று நோக்கியவண்ணம் உட்கார்ந்திருந்தான். அவனுடைய உடல் அங்கிருந்ததேயொழிய அவன் மனம், சிந்தனை எனும் அதிசய ஆகாயக் கப்பலில் எங்கெங்கோ பறந்து திரிந்துகொண் டிருந்தது.

மழை 'ஜோ'வெனப் பெய்ய ஆரம்பித்துவிட்டபடியால் சாளரத்தின் வழியாய் சில மழைத் துளிகள் உள்ளே வரவே வாலிபனுக்குத் தேநீர் சூடு ஆறிக்கொண்டிருப்பது ஞாபகம் வந்தது. எடுத்து அருந்தினான். இவ் வேளையில் அவனுடைய தாய்—அறுபது வயதிற்கும் மேற்பட்ட கிழவி உள்ளே வந்தாள். 'சந்திரா! சமயலறை அதிகமாக ஒழுகத் தொடங்கிவிட்டது. ஒழுகும் இடத்திலெல்லாம் பாத்திரங்கள் வைத்திருக்கிறேன். எத்தனை இடங்களில்தான் ஒழுகுவது; எத்தனை பாத்திரங்களைத்தான் வைப்பது. பாழாய்ப்போனவன்! வீட்டு வாடகைக்குமட்டும் தினசரி வந்து ஹிம்சிக்கிறான். இதைமட்டும் கவனிக்கமாட்டேன் என்கிறானே! என்ன செய்வது? எல்லாம் எங்கள் தலையெழுத்து இப்படி யெல்லாம் கஷ்டப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. உம்..... ஒரு நாளைக்காவது கடவுள் கண்ணைத் திறந்து பார்க்கமாட்டாரா? இப்படியே தினங்கள் கழிந்து போகுமா? இருக்கட்டும் பார்ப்போம்!—தேயிலைக்குச் சர்க்கரை சரியாய் இருந்ததோ? என்றாள்.

சந்திரன்:—(முழுப்பெயர் இராமச்சந்திரன்) சர்க்கரை சரியாய் இருக்கிறதோ, இல்லையோ, அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. நல்லநாள் வராமல் போய்விடுமா? அது நாளையே வந்துவிடாதா? என்று நினைத்து நினைத்துத்தான் இக் கதிக்கு ஆளானோம். எத்தகைய கஷ்டத்தையும் சகித்துக்கொண்டு இம்மென்றுகூட வாய் திறக்காமல் இருப்பவர்களில் எங்களைப்போல் உலகத்திலேயே ஒருவரும் கிடையாது' என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்தான். அவன் அங்கி முதுகுப்புறம் கிழிந்து தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. அதைக் கண்ட தாய், 'சந்திரா! சட்டை கிழிந்துபோய்விட்டதே! கழற்றிக்கொடு, நான் தைத்துக் கொடுக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் அதிகமாய்க் கிழிந்துவிடும்' என்றாள். சந்திரன் அதற்கு மறுமொழி கூறாது மேலங்கியை எடுத்து உடுத்திக் குடையைப் பிடித்துக்கொண்டு வெளியே புறப்பட்டான். 'மழையில் எங்கடா போகிறாய்?' என்று தாய் கேட்டதற்கும் பதில் சொல்லவில்லை.

சந்திரன் வீடு திரும்பியபோது இரவு மணி ஒன்பது. அப்போது மழை நின்றுபோயிருந்தது. மின்னல் மட்டும் இடையிடையே மின்னிக்கொண்டிருந்தது. வீட்டுக்கு வந்து கதவைத் தட்டியதும் அவனுடைய தாய் வந்து கதவைத் திறந்தாள். வீடு எங்கும் ஒரே இருள் சூழ்ந்திருந்தது. 'விளக்கு இல்லையா?' என்றான் சந்திரன். 'சமையலறையில் மட்டும் ஒன்று இருக்கிறது. இன்னொரு விளக்கில் எண்ணெய் இல்லை. இருக்கும் எண்ணெய்யை வைத்துக்கொண்டு சமையலறையில் எரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். உன்னிடம் ஏதாவது சில்லறை இருந்தால் எண்ணெய் வாங்கிவா'

என்றாள் தாய். இதைக் கேட்ட சந்திரன் ஆலோசனையில் ஆழ்ந்தான். அவன் அன்றிரவு எழுத்து வேலை அதிகம் செய்யவேண்டியிருந்தது. வேலைக்காக விண்ணப்பம் எழுதிப் போடுவதைமட்டும் இன்னும் அவன் விடவில்லை. தமிழர் நம்பிக்கையிலேயே வாழ்பவரல்லவா?

சந்திரனிடம், பள்ளியில் வாசிக்கும்போது பரிசாகப் பெற்ற சிறு வெள்ளிக் கோப்பை யொன்று இருந்தது. அதை விற்று வரலாமென எண்ணி மிகவும் விசனத்தோடு அதை எடுத்துக்கொண்டு கடை வீதிக்குச் சென்றான். இதுவரை ஒரு பொருளையும் விலை கூறி யறியாத இராமச்சந்திரன் அதை யாரிடம் சென்று விற்பது என்று தெரியாது விழித்தான். வெட்கம் அவனை வாட்டியது. பாதிவழியில் வீடுதிரும்பி விடலாமாவென நினைத்து நின்றான். பணக் கஷ்டம், மான உணர்ச்சியை விலக்கியது. மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு லேவாதேவி செய்யும் ஒரு செட்டியார் கடைக்குச் சென்றான். கை நடுக்கங்கொள்ளக் கோப்பையை எடுத்து அச் செட்டியாரிடம் நீட்டி, 'விலைக்கு இதை எடுத்துக்கொள்ளுகிறீர்களா' என்று வாய் குளரக் கேட்டான்.

செட்டியார் அவனை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். புன்சிரிப்பு கொண்டார். 'இப்படி உட்காருங்கள்!' என்று விநயமாய் மொழிந்து, கோப்பையை வாங்கி, திருப்பித் திருப்பி வெகுநேரம்வரை பார்வையிட்டார். ஒரு கனைப்பு கனைத்துக்கொண்டு 'என்ன விலை?' என்றார் சந்திரனை நோக்கி. 'ஏதாவது கொடுத்தால் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்' என்றான் சந்திரன்.

'எட்டணா தருகிறேன்!' என்று அலக்ஷியமான குரலில் சொல்லிக் கோப்பையைப் பார்த்துக்கொண்டே 'இது என்னத்திற்கு உதவும்?' என்றார்.

இராமச்சந்திரன் திடுக்கிட்டான். என்ன விலைக்குக் கேட்டாலும் கொடுத்துவிடலாம் என்று எண்ணியிருந்தபோதிலும் எட்டணாவுக்குக் கேட்பார்கள் என்று அவன் எண்ணவேயில்லை. 'கோப்பையைக் கொடுத்துவிடும்!' என்றான் சந்திரன். செட்டியார் குறும்புச் சிரிப்பு சிரித்து 'எட்டணாவுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதோ? உங்களுக்குச் சும்மாதானே கிடைத்தது. வேறு எங்காவது கொண்டுபோனால் போலீஸார் பிடித்துக்கொள்ளுவார்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு மீண்டும் சிரித்தார். செட்டியார் வேறு விதமாய் நினைத்தார். வெள்ளிக் கோப்பையை இந்த அகால வேளையில் விற்க வருவானேன்?

என்று எண்ணினார். திருட்டுச் சரக்காயிருக்கும் என்று சமுசயப் பட்டார்.

செட்டியார் பேச்சைக் கேட்டுச் சந்திரன் திகைப்படைந்தான். இச் சமயம் மற்றொருவர்—செட்டியாருக்கு வேண்டியவர் வந்து சேர்ந்தார். அவரும் சந்திரனை நோக்கிக் 'கொடுத்துவிட்டுப் போமையா! இதிலே கௌரவம் வேறேயாக்கும்.' என்றார்.

சந்திரனின் நெஞ்சு துடிதுடித்தது. முகம் கோபத்தால் சிவந்தது. வாலிபனன்றோ? அதிகப் பொறுமை அவனிடமில்லை. 'ராஸ்கல்ஸ்! கொடும் கோப்பையை. விலைக்கு வாங்கினது போதும்!' என்று கடுகடுத்த முகத்துடன் கூறிச் செட்டியார் கையிலிருந்ததை 'வெடுக்'கென்று பிடுங்கினான். அவ்வளவுதான்! அக்கம் பக்கத்துக் கடைக்காரர்கள் யாவரும் கூடிவிட்டார்கள். வாக்குவாதம் பலத்தது. அடிதடியும் நடந்தது. அன்றிரவு 11 மணிக்கு இராமச்சந்திரன் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்தான். ஒரு போலீஸ்காரன் இங்குமங்கும் உலாவிக்கொண்டிருந்தான். விளக்கு மங்கலாக எரிந்துகொண்டிருந்தது. சந்திரன் சிறு பிள்ளையைப்போல் விம்மி விம்மிக் கண்ணீர் தாரை தாரையாய் உகுத்துக்கொண்டிருந்தான். "சும்மா இருக்க மாட்டாயா?" என்ற அதட்டல்கள் வந்துகொண்டிருந்தன.

"நான் ஏன் பிறந்தேன்? இந்தப் பாழும் இந்தியாவில்—இந்தக் காலத்தில் ஏன் பிறந்தேன்? அந்தோ! என்ன சாபம்? என்ன சாபம்!

கையில் புஸ்தகங்களையும், பையில் அழகிய பேனாவையும் எடுத்துக்கொண்டு பள்ளியை நோக்கிச் செல்லும் அந்தக் காலத்தில் ஆ! என்ன இன்பக் கனவுகள் கண்டேன்? சர்வகலாசாலையில் பட்டம் பெற்று விடுவேன். உயரிய உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து விடுவேன். அழகிய நங்கையை மணந்து கொள்வேன். கெம்பீரமான மாளிகையில் வேலைக்காரர் சூழ ஒய்யாரமான வாழ்வு வாழ்வேன். ஆ! அதை இப்போது நினைத்தாலும் நெஞ்சம் 'பகீர்' என்கிறதே! வாழ்க்கையானது ரோஜா இதழ்களின் மீது நடப்பதைப் போல இருக்குமென்றல்லவா நினைத்தேன். அந்த வாழ்க்கைச் சித்திரம் என்ன அழகியதாய்—கவர்ச்சியுடையதாய் விளங்கியது! அதை இப்போது காண முடியவில்லையே! அதற்கு நேர் விரோதமாகக் கல்லிலும் முள்ளிலும் தடுமாற வேண்டியதாயிருக்கிறதே!' என்று இவ்வாறாக இராமச்சந்திரன் புலம்பிக்கொண்டிருந்தான். அவன் இளமையில் கண்ட கனவுகள் எல்லாம் கானல் ஜலம் போன்று மறைந்து போனது கண்டு மனம் நொந்தான்.

* * * * *

மறு நாள் காலை, இராமச்சந்திரன் நிரபராதி என தெரிந்த பின் விடுதலை செய்யப்பட்டான். இரண்டு தினங்களுக்குப் பின் இராமச்சந்திரனும், ஒரு யௌவன மாதும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருவர் முகத்திலும் துக்கக் குறிகளே காணப்படுகின்றன.

இராமச்சந்திரன்:— 'அஞ்சலை! நீ சொல்லுவது உண்மைதானா?

அஞ்சலை:—ஆம்! உங்களுக்கு என்னை விவாகம் செய்து கொடுப்பதால் நான் கஷ்டப்பட நேரிடுமாம். வேலையில் அமர்ந்து விட்டால் கலியாணம் செய்து கொடுத்துவிடலாம் என்று இத்தனை வருஷங்களாகப் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தாராம். ஒன்றும் பிரயோஜன மில்லையாம். அதற்காக வேறொருவருக்குச் சீக்கிரம் விவாகம் செய்து கொடுத்து விட வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்.

சந்திரன்:—போதும்! போதும்! என் செவிகளில் உன்னுடைய வாயிலிருந்து இத்தகைய கொடும் பதங்கள் விழக்கூடாது. உன் அன்னை என்ன சொல்லுகிறார்?

அஞ்சலை:—'அன்னை உங்களுக்குத்தான் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இன்னும் கூறுகிறாள். தந்தைதான பலமுமாறி இத்தகைய பேச்சுகள் பேசுகிறார். தாங்கள் சீக்கிரம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால்—

—(இருவரும் ஒருவரை யொருவர் நோக்கினர்)

சந்திரன்:—'ஆம்! உன் தந்தை நிரம்பப் பிடிவாதக்காரர் என்பதை அறிவேன். ஆ! அஞ்சலை! நான் என்ன செய்யட்டும்? என் சிந்தனாசக்தி குன்றிவிட்டது. எனக்கு சீக்கிரம் பைத்தியம் பிடித்துவிடும்போ லிருக்கிறது. ஏதாவது மார்க்கம் நீயே சொல்! அஞ்சலை! அஞ்சலை!'............... என்றான். அவன் கண்களில் நீர்த் துளிகள் தோன்றின.

அஞ்சலை, சந்திரனை நோக்கி 'இத்தகைய காலத்தில் உறுதியைக் கைவிடுவது அழகல்ல.' என்று கூறி தன்னுடைய கைக்குட்டையால் அவன் கண்ணீரைத் துடைத்தாள். சுற்று முற்றும் பார்த்துவிட்டு சந்திரனின் காதோடு ஏதோ சொல்லத் தொடங்கினாள். அது என்ன அரிய மந்திரமாய்த்தான் இருக்குமோ? என்ன சொன்னாளோ? யார் கண்டார்கள்? திடீரென சந்திரனின் முகம் மலர்ந்தது. உள்ளம் பூரிப்படைந்தவனாய் 'அஞ்சலை! நீ சொல்வது உண்மைதானா?' என்றான் ஆச்சரியத்தோடு. 'ஆம்!' என்றாள் அஞ்சலை உறுதியோடு. இரண்டு நிமிஷம் வரை இருவரும் ஸ்தம்பித்து உட்கார்ந்திருந்தனர். ஒருவர் கண், மற்றவர் ஹிருதயத்தை உற்று நோக்கியது.

'சட்'டென அஞ்சலை எழுந்து 'மறந்துவிடக் கூடாது' என்று சொல்லிவிட்டு விரைவாய் புறப்பட்டாள்.

* * * *

மேற் கண்ட சம்பவம் நிகழ்ந்து ஒரு மாதம் கடந்துவிட்டது. அஞ்சலைக்கு வேறு வரன் நிச்சயமாய் விட்டது. கலியாணப் பந்தலும் நேத்திரானந்தமாய் விளங்குகிறது. யார் யார் என்ன சொல்லியும் சந்திரனுக்கு நிச்சயம்பண்ணி யிருந்த விவாகம் கலைக்கப்பட்டது. 'படிப்பு சோறு போடுமா? ஓட்டாண்டியா யிருக்கிற சந்திரனுக்கு என் அருமை ஒரே மகளை மணம் செய்வித்து விட்டுக் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்துக்கொண் டிருப்பேனா?' என்று அஞ்சலையின் தந்தை கண்டிப்பாய் கூறிவிட்டார். ஆச்சு! கலியாண தினமும் நெருங்கியது, விடிந்ததும் தாலி கட்டியாய்விடும். முந்திய நாள் இரவு ஒரு மணி. சில பெண்கள் அவசர அவசரமாய் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் தூங்கிவிழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இச் சமயம் வீட்டுக்குப் பின்புறம் கூக்குரல் ஏற்பட்டது. 'திருடன்! திருடன்!' என்று கூச்சல் கிளம்பியது. 'ஐயோ! பெண்ணை யாரோ கவர்ந்து செல்லுகிறார்கள்' என்று ஒரு கிழவன் அலறிக்கொண்டு வந்து தெரிவித்தான். எங்கும் பரபரப்பு தோன்றியது. படுத்திருந்தவர்கள் அனைவரும் திகில் கொண்டு எழுந்தனர். அடுத்த நிமிஷமே அஞ்சலையின் தந்தை ஒரு மோட்டாரில் திருடனைத் தொடர்ந்தார். கொஞ்ச தூரம் போனவுடன் எதிரே ஒரு மோட்டார் ஓட்டியை துரிதமாய் விடச் சொன்னார். இரு வண்டிகளும் ஊரை விடுத்து இரு புறமும் ஓங்கி வளர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த சாலையில் பந்தயம் போட்டு ஓடின. சிறிது தூரம் போனதும் முதலில் போய்க்கொண்டிருந்த திருடனின் மோட்டார் திடுமென பாதையை விட்டு விலகியதும் மரத்தில் வேகமாக மோதியது. அடுத்த விநாடியில் தலைகீழாய்க் கவிழ்ந்தது. நாலு சக்கரங்களும் மேல் புறம் 'விர்' என சுழன்றுகொண் டிருந்தன. அஞ்சலையின் தந்தை திடுக்கிட்டு ஆ! வென அலறினார். அருகில் வந்ததும் வண்டியை விட்டிறங்கி, மற்றவர்களுடைய உதவியால் கவிழ்ந்த மோட்டாரை அப்புறப்படுத்தினார். அந்தோ! அவர் என்ன கண்டார்? கோரக் காட்சி! மிகவும் கோரமான காட்சி!! அஞ்சலையும், இராமச்சந்திரனும் ஒருவரோடொருவர் ஆலிங்கனம் செய்தவண்ணம் ரத்தம் ஒழுக மாண்டு கிடந்தனர். மோட்டார் ஓட்டி இல்லாததால் இராமச்சந்திரனே ஓட்டிக்கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிந்தது.

இதுவரை ஒளிவிட்டு பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த நிலா இக் காட்சியைக் காண விரும்பாததைப் போல் மேகத்தில் மறைந்தது. காற்று ஜில்லென வீசியது.

எனது குருநாதரின் கடிதம்.

(மனோகரனார்.)

IX

இந்திய நன் மக்களே!

உங்களிடையில் மலிந்த மூடக் கொள்கைகள் சிலவற்றைப் பற்றிச் சென்ற கடிதத்தில் விவரித்தோம். "யோதேவோக்னௌ யோப்ஸுயோ விச்வம் புவன மாவிவேச, யவோஷதிஷு யோவனஸ்பதிஷு தஸ்மை தேவாய நமோ நம:" வேதம். "தீயிலும், நீரிலும், புற்பூண்டுகளிலும், எல்லா உலகங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்தொளிரும் தேவனைப் பணிகின்றேன்" என்று நாம, ரூப பேதங்களற்ற சுத்தப் பிரம்மத்தை உபாசித்து வந்த இருஷிகளின் பரம்பரையில் உதித்த உங்களிடையில், இன்று கடவுளின் பெயரால் கற்பிக்கப்பட்டுள்ள விபரீதங்கள் எத்தனை! மக்கள் அநாகரீக நிலையில் தீயையும், வளியையும், நீரையும், நிலத்தையும், ஒளியை (சூரிய, சந்திரர்)யும், இருளையும், மலையையும், மரத்தையும் கடவுள்களெனக் கொண்டு வழிபட்ட துண்மையே. நாளடைவில் மக்களின் அறிவு முதிர்ச்சி யடைந்து வந்ததன் பயனாய், அவை யனைத்திற்கும் ஆதிகாரணமான மூலப் பழம் பெருஞ் சக்தியை யுணர்ந்து, அதனைப் போற்ற முற்பட்ட வரலாறுகளை உங்கள் வேதங்களும், பிராம்மணங்களும், உபநிடதங்களும் முறையே உலகத்திற்கு அறிவுறுத்தி வருகின்றன. உங்கள் வேதங்களிலும், பிராம்மணங்களிலும், உபநிடதங்களிலும் கண்ட உண்மைகளை உருவகப்படுத்திப் பாமர மக்களுக்கு அறிவுறுத்தும் முறையில் உங்கள் முன்னோர்கள் கதைகளாக எழுதியவையே புராணங்களும், இதிகாசங்களுமாம். பல பேர் பல புராணங்களைத் தத்தம் அநுபவத்திற்கும், அறிவாற்றலுக்கும், பழக்க வழக்கத்திற்கும் ஏற்பக் கற்பனா உலகில் நின்று எழுதிச் சென்றமையாலேயே, இன்று புராணங்களில் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட உண்மைகளும், சரித்திரங்களும், செய்திகளும், சமயங்களும், ஒழுக்கங்களும் தோன்றலாயின. உங்கள் முன்னோர்கள் கண்ணாற் காணும் இவ் வுலகத்தின் தோற்றத்திற்கு என்ன காரணமென்பதைப் பற்றி எவ்வளவோ சிந்தித்தும், விவாதித்தும் ஆராய்ந்து வந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் செய்த அத்தனை ஆராய்ச்சிகளும் ஒருமுகப்பட்டனவல்ல. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தனித் தனியான முடிவைக் காட்டி நிற்கின்றது. உண்மைத் தத்துவத்தை யாராய்ந்த அறுவகைச் சாத்திரங்களாகிய கௌதமர் எழுதிய நியாயம், கணாதர் எழுதிய வைசேஷிகம், கபிலர் எழுதிய சாங்கியம், பதஞ்சலி எழுதிய யோகம், வியாசர் எழுதிய வேதாந்

தம், ஜைமினி எழுதிய மீமாம்சம் என்பவையும் ஒன்றுபட்ட முடிவைக் காட்டினவல்ல. இவற்றுள் ஒன்று சூனிய வாதத்தை எனவே நாத்திகத்தையும் வலியுறுத்துகிறது. எனினும் கடவுள் இருப்பை ஒப்புக்கொண்ட ஆஸ்திக மதங்கள் பலவற்றுள்ளும் தலைசிறந்தவை ஒரு தெய்வ வணக்கத்தை வலியுறுத்துகின்றன. அவ் வணக்க முறையும் உலகில் பல்வேறு வகைகளாயின. வேதாந்த தத்துவ சாஸ்திர ஆராய்ச்சிகளில் தலை சிறந்ததெனக் கூறப்பெற்ற ஞான பூமியாம் இந்தியாவில் எண்ணற்ற சமயாசாரியர்கள் பிறந்து சமய சாத்திரங்களை ஏராளமாக எழுதிக் குவித்துப் போந்திருக்கின்றனர். எனினும் 'ஒப்பற்ற ஓர் தனிப் பொருளாம் நிர்க்குணப் பிரம்மத்தை வழிபடுகின்றோம்' எனக் கூறிப் பட்டாங்கடிக்கும் நீங்கள் உருவ வழிபாட்டில் இறங்கி, இழைத்துள்ள செயல்கள் மிகக் கொடியனவாகக் காணப்படுகின்றனவே!

உங்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ள தெய்வங்களுக்குக் கணக்குண்டா? கடவுள்களில் ஒன்றுக்கொன்று எத்தனை வித உருவ (வடிவ) வேற்றுமைகள்! ஒவ்வொரு கடவுளுக்கும் மனைவி, மக்கள், பேரன், பேத்தி, கூத்தி முதலிய குடும்ப சிருஷ்டிகள் எத்தனை! மூன்று தலைகளும், நான்கு தலைகளும், ஐந்து தலைகளும், ஆறு தலைகளும் கொண்ட தெய்வங்களும், மிருக உடலும் மனிதத் தலையும், மனித உடலும் மிருகத் தலையும் கொண்ட கடவுள்களும், நான்கு கைகள், எட்டுக் கைகள், பன்னிரு கைகள் கொண்ட மூர்த்திகளும், மூன்று கண்களும், பத்துக் கண்களும், பன்னிரு கண்களும் படைத்த பகவான்களும் மனித இயல்புக்கு எத்தனை விகாரமானத் தோற்றங்கள் என்பதைச் சிந்தித்தீர்களா? இத்தனை விகாரமான உருவங்களோடு கூடிய சிலைகளைச் சமைத்து, ஊர்கள்தோறும் கணக்கற்ற கோவில்களில் அவற்றை எழுந்தருளப் பண்ணி, அக் கடவுள்களுக்குக் கற்பனை செய்துள்ள மகத்துவங்களெத்தனை! கடவுள் மூர்த்தங்களின் நெற்றியிலிடும் சமயக் குறிகளில் எத்தனை வேறுபாடுகள்! ஒவ்வொருவரும் தத்தம் சமயக் குறியே உயர்ந்ததெனக் கொண்டு பிற சமயக்குறிகளை இகழ்ந்து பேசும் முறைகள் எத்தனை! சமயக் குறிகளையே முக்கியமெனக் கொண்டு, நல்லொழுக்கங்களைப் புறக்கணித்து நடந்து, உயர்வு பெற்றதாகக் கூறப்படும் பக்தர் சரித்திரங்களைப் புகழ்ந்து வாழும் உங்கள் சமயப் பற்றை என்னென்பது! இத்தகைய சமயப் பற்றுள்ள சமூகத்தாரிடையில் ஒழுக்கத்தை எதிர்பார்க்க முடியுமா? உங்கள் நாட்டிடையில் நீங்கள் கண்டுள்ள ஒவ்வொரு திருப்பதி (புண்ணிய ஸ்தலம்)யிலும் உள்ள கோயில், தீர்த்தம், மூர்த்தி இவற்றின் பேரால் அசம்பாவிதமான அற்புதக் கதைகளைக் கற்பனை செய்து ஸ்தல புராணங்களாக எழுதி வைத்து வழிபடும் உங்கள் செயலை எவ்வாறு புகழ்வது! சில கோயில்களுக்குப் பக்தர்கள் மணலைக் காவடி

கட்டிச் சென்று சர்க்கரை யாக்கியதாகவும், ஆடு, கோழி, மீன் முதலியவற்றைக் கொன்று சமைத்துக் கொண்டு சென்று அவற்றை மீண்டும் பிழைப்பிக்கச் செய்ததாகவும், இன்னும் இது போன்ற இயற்கைக்கு மாறுபட்ட அற்புதங்கள் கோயில்களில் நிகழுவதாகக் கற்பனைகள் செய்து மக்களிடையில் மதப் பிரசாரம் செய்து வரும் உங்கள் நிலையை என்னென்பது! நிர்க் குணப் பிரம்மத்தை உபாசிப்பதற்கு முதற்படியாகவே சகுண உபாசனை (உருவ வழிபாடு) ஏற்படுத்தப்பட்டதென தத்துவார்த்தங் கூறுகிறீர்கள். எத்தனைப் பேர் சகுண உபாசனையில் தேறி நிர்க்குணோபாசனையைக் கைப்பற்றி வருகிறீர்களென்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் கடவுளை வழிபடும் முறைகளாவது ஒற்றுமையுற்றுக் காணப்படுகின்றனவா? பிள்ளை வேண்டும், பெரும் பொருள் வேண்டும், வெற்றி வேண்டும், விடுதலை வேண்டும், சுதந்திரம் வேண்டும், சுகசாதனங்கள் வேண்டும் என்று வாய் மொழியால் கடவுளை வேண்டிச் சித்தி பெற விரும்புகிறீர்களன்றி, மனித முயற்சிகளாலேயே அவற்றைப் பெற வேண்டுமென்ற உண்மையை உணர்கின்றீர்களில்லை. இனி உங்கள் கடவுள்களை உங்களோடு கனவிலும், நனவிலும் நேரில் வந்து பேசுவதாகவும், நீங்கள் செய்துகொண்ட பிரார்த்தனைகளைக் கேட்பதாகவும், ஆடு, கோழி முதலிய பலிகளை விரும்புவதாகவும் நம்புகிறீர்கள்! நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகள் கொடிய தவங்களியற்றியும், கடவுள் திருப்பணிகள் செய்தும் பல பெரியோர்கள் காணக் கிடைக்காத கடவுளை ஒரு சிறு பூசையால் கண்டுவிட்டோமெனக் கருதும் உங்கள் நம்பிக்கையை என்னென்பது? ஒழுக்கமும், சுத்தமும், மேலான அறிவும் படைத்திராத பாமர மக்களின் மீது தெய்வங்கள் ஆவேசமாக வந்து மக்களோடு நேரில் பேசுவதாக எண்ணுகிறீர்கள்! மேலும் அவ்வாறு மனிதர் மீது வந்த தெய்வங்கள் முக்கால முணர்த்தும் செய்திகளை உண்மையாக உரைக்க வல்லனவென நம்புகிறீர்கள்! அதற்கெனப் பூசைகளும், ஆட்டங்களும், பாட்டுகளும் அநாகரீக முறையில் ஆற்றிவரும் உங்கள் அறியாமையை என்னென்பது?

இறந்து பட்ட உங்கள் சகோதரர்கள் உங்களுக்குத் தெய்வங்களாகிவிடுகின்றனர்! பிணங்களைப் பூசிப்பதுப், அவற்றை வணங்குவதும் உங்கள் சமயமாக விருக்கிறது. உயிர் நீங்கிய விகாரமான உடலை அலங்கரித்துத் திறந்தபடி நீண்டநேரங் கிடத்தியும், திறந்த வெளியில் ஊர்வலம் செய்வித்தும் நீங்கள் காட்டும் மரியாதையினால் நேருந் தீமைகளை நினைக்கிறீர்களில்லை! பிணங்களைச் சுட்டெரித்த எலும்புகளைத் தூய நீர் கொண்ட ஆறுகளில் கிடத்தி, அவ் வாற்று நீரைக் கெடுத்தாலன்றி இறந்தோருக்கு இன்ப வீடு கிடைக்காதென இயம்புகிறீர்கள்! கல்விக்கு ஒரு கடவுளைக் கற்பித்து, அக் கடவுளைப் பூசிக்கும் முகத்தாலேயே சகல கலைகளையுங் கற்றுவிட எண்ணுகிறீர்க

ளன்றி, கஷ்டப்பட்டுக் கற்றலன்றிக் கல்வி பெற முடியாதென்பதை மறந்துவிடுகிறீர்கள். ஆண்டுதோறும் சரஸ்வதி பூஜையன்று வீட்டிலுள்ள புத்தகங்களனைத்தையும் அடுக்கிப் புஷ்பங்களையிட்டு, உணவை யாக்கிப் படைத்துப் பூஜைகளிடுவதில் தவறாமல் நடந்து கொள்ளுகிறீர்களன்றி, நாட்டில் கல்வியைப் பரப்பவோ, அன்றி உங்கள் கல்வியறிவை வளர்க்கவோ சிறிதும் முயற்சிக்கின்றீர்களில்லை. புத்தகங்களைத் தொட்டுக் கும்பிடப் பழகினீர்களன்றி, அவற்றுள் கொடுத்துக் கூறிய விஷயங்களைப் பழக முயன்றீர்களில்லை. கம்பரும், காளிதாசரும் காளியின் அருளால் கலை வல்லுனராயினரென்று கதைகள் எழுதிப் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கிறீர்கள். அக் குழந்தைகள் கோவிலுக்குச் சென்று காளியை வணங்கி எளிதில் கல்வி பெற விரும்புமன்றி, கருத்துடன் படித்துக் கல்வி பெற வேண்டுமென்று கனவிலுங் கருத முயலுமா? கல்வியைக் கடவுளெனக் கொண்ட உங்கள் நாட்டின் கற்றோரின் அளவையும், கல்வியைக் கற்குஞ் சாதனமெனக் கொண்ட அயல் நாடுகளின் கற்றோரின் சங்கியையும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். இங்கிலாந்திலும், டென்மார்க்கிலும் நூற்றுக்கு நூறு பேரும், ஜெர்மனியில் நூற்றுக்கு 99 பேரும், ஜப்பானில் நூற்றுக்கு 98 பேரும், அமெரிக்காவில் நூற்றுக்கு 95 பேரும் எழுதவும், படிக்கவுங் கற்றவர்களென்றால், நம் இந்தியாவில் நூற்றுக்குச் சராசரி பன்னிரண்டு பேர் மாத்திரமே கல்வி கற்றவர்களாய் (பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிலும், சுதேச சமஸ்தானங்களிலும் சேர்ந்து) இருக்கிறார்களென்றால் உங்கள் நிலை நன்கு புலனாகலாம். 1930-ல் எடுக்கப்பட்ட கணக்கின்படி இந்தியாவின் ஜனத் தொகை சுமார் 36 கோடியாகும். இவர்களில் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் இருப்போர் 100-க்கு 73-பேரும், சுதேச சமஸ்தானங்களில் வசிப்போர் 100-க்கு 27-பேரும் ஆவர். பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் எழுதப்படிக்கக் கற்றோர் 240-லட்சம் பேரே எனக் கூறப்படுகிறது. ஆடவர்களில் 1000-க்கு 145 பேர் வீதமும், பெண்களில் 1000-க்கு 25-பேர் வீதமும் கல்வி கற்றவர்களெனக் கூறலாம். ஹிந்துக்களில் ஆடவர்களில் 8-பேருக்கு ஒருவர் வீதமும், பெண்களில் 60-பேருக்கு ஒருவர் வீதமும், மஹமதியர்களில் ஆடவர்களில் 10-பேருக்கு ஒருவர் வீதமும், பெண்களில் 110-பேருக்கு ஒருவர் வீதமும் மாத்திரமே கல்வி கற்றவர்களாகும். இப் புள்ளி விபரங்களைக் கவனிக்குமிடத்து பாரத மக்களாகிய நீங்கள் உலகப் பொது மக்களிடையில் கல்விப் பயிற்சியில் எவ்வளவு தூரம் பின்னடைந்திருக்கிறீர்களென்பது தெரியவில்லையா?

ஹிந்து சகோதரர்களே! உங்கள் பண்டைய அறிவுப் பொக்கிஷங்களாகிய வடமொழி வேத நூல்களை ஒரு சில சமூகத்தாரன்றிப் பிறர் படித்தலுங் கேட்டலுங் கூடாதென மூடி மறைக்கும் உங்கள் இழிதகைமையை எண்ணிப் பாருங்கள். மோக்ஷமூலர் (மாக்ஸ் முல்லர்) போன்ற அயல் நாட்டுப் பண்டிதர்கள் அச்சுவாகனமேற்றி அனைத்துலகுக்கும் உங்கள் வேதத்தை விளம்பரப்படுத்தும் வரையில், உங்கள் குறுகிய புத்தியால் அதனை உங்கள் பெண்களுக்கும் காட்டாது பெரிதும் மறைத்து வைத்தீர்கள். இன்று கிறிஸ்தவ வேதமாகிய பைபிள் எத்தனை தேசங்களில், எத்தனை மொழிகளில், எத்தனைப் பிரதிகள் பிரசுரிக்கப்படுகின்றனவென்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். மகம்மதிய மதத்திற் பிரவேசித்த எவருக்கும் அம் மதத்தின் வேத நூலாகிய குரானைப் படிக்க உரிமையுண்டு. ஏன்? அறிவுள்ள மனிதன் ஒருவன் எம் மதத்தினனாயினும் விரும்பினால் கிறிஸ்துவ வேதத்தையோ, மகம்மதிய வேதத்தையோ தாராளமாகப் படிக்க அனுமதிக்கப்படுகிறான். ஆனால் உங்கள் ஹிந்து மதத்தைச் சார்ந்த இந்தியரில் பெரும் பகுதியோருக்கு ஹிந்து வேதத்தைப் படிக்கவுங் கேட்கவும் உரிமையில்லையென்கிறீர்கள்! எத்துணை மூடம்! எத்தனை நாட்களுக்கு இவ்வாறு மூடிக் காக்க முடியும்? மூடி மூடி வைத்த உங்கள் மூடு மந்திரங்கள் எத்தனையோ இன்று மறைந்து போயினவே. உங்களிடையில் ஒரு ஆடவன் பல பெண்களை மணந்து ஏக காலத்தில் இல்லறம் நடத்தும் வழக்கம் சர்வ சாதாரணமாகக் காண்கிறது. ஒருவனும் ஒருத்தியுங் கூடி வாழ்தலே இயற்கையும், இன்பமும் ஆம். ஆடவன் தன் அதிகார பலத்தால் பல பெண்களையடக்கி, அடிமையாக்கிப் பெண்டாளமுற்படுதல் நாகரீகமற்ற மிருகச் செயலாகும். ஒரு ஆடவன் பல மனைவியரைக் கொள்ள அனுமதிக்கும் ஒரு சமூகம், ஒரு பெண் பல ஆடவரையடைய அனுமதித்தேயாக வேண்டும். எனவே, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல மனைவியரைக் கொண்ட இல்லற வாழ்க்கை உங்களால் வெறுக்கப்படட்டும். மாதர் மறு மணத்தையாதரிக்கவும், விவாக விடுதலைக்குச் சாதகமளிக்கவும் முற்பட்டு உங்கள் இந்து சமூகத்தில் மறைமுகமாக நடைபெறும் ஒழுங்கீனங்களையொழிக்க முயலுங்கள்.

உங்கள் சுயநலத்தையும், அறிவற்றத் தன்மையையும் தகர்த்தெறிவதற்கு வாலிப உலகம் இன்று முனைந்து விட்டது. இனி உங்கள் வைதிகப் பிடிவாதத்தை விட்டொழியுங்கள். காலப் போக்கிற் கலந்து கொள்ளுங்கள். உலகில் தேசங்களும், பாஷைகளும், சாதிகளும், சமூகங்களும், சமயங்களும் ஒன்றுபடுங் காலம் விரைந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்வித புரட்சி வெள்ளத்தைத் தடுக்க யாராலும் முடியாதென்பதை நினைவுறுங்கள். அவ் வெள்ளத்திற்குத் தலைவணங்கி வழிவிடாமற் போனீர்களாயின், நீங்கள் வேருடன் பெயர்த்தெறியப்படுவீர்களென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

கிறிஸ்தவர்களே யாகட்டும், மகம்மதியரே யாகட்டும், நீங்களும் உங்கள் சமயத்திலும், சமூகத்திலுங் காணப்படும் பகுத்தறிவுக்கு முரண்பட்ட கொள்கைகளையும், ஒழுக்கங்களையும் விட்டொழியுங்கள். சகோதர மக்கட் பிறப்பினரனைவரும் எம் மதத்தினராயினும் உங்கள் சகோதரர்களே யென்பதை நினைவிலிருத்துங்கள். கிறிஸ்துவ மதத்திற்குள்ளும் பல்வேறு பிரிவுகளுக்குள்ளாகி நிற்கிறீர்கள்! அப்படியே மகம்மதிய மதத்திலும் பல பிரிவினராகப் பிரிகிறீர்கள்! மகம்மதியர்கள் இந்துக்களைக் காபிரிகளென நினைப்பதும், இந்துக்கள் மகமதியரை மிலேச்சர்களென நினைப்பதும், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களை அஞ்ஞானிகள் என்று நினைப்பதும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். பாரத பூமி—இந்தியா என்ற பெயரின் கீழ் பாரத மக்கள் அனைவரும் இந்துக்களாயினும், மகம்மதியராயினும், கிறிஸ்தவராயினும், சீக்கியராயினும், பார்சிகளாயினும், பௌத்தர்களாயினும், ஜைனர்களாயினும் வேறு எச் சமயத்தினராயினும் ஒன்றுபட வேண்டும். சாதியும், சமயமுங் கடந்து கலப்பு மணங்கள் உங்களிடையில் விரிவாக நடைபெறட்டும். சமபந்தி போஜனங்களும், கலப்பு மணங்களுமே பல சமூகங்களைச் சமத்துவமாய் ஒன்றுபடுத்தும் சாதனங்களாகும். இந்திய நாட்டில் வாழும் மக்கள்—அவர்கள் கருப்பர்களாகட்டும், வெள்ளையர்களாகட்டும், மஞ்சள் நிறத்தவராகட்டும்—அனைவரும் இந்தியரென்ற ஒரு சமூகத்தவராக வேண்டும். அனைவரும் இந்தியரென்ற பெயரும் மறைந்து போய், உலக மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு, மக்கள் சமூகமென்ற ஒரு பிரிவிலடங்கக் கூடிய காலம் அதிக தூரத்திலில்லை யென்பதைக் கவனத்தில் வையுங்கள். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் வேகத்தால் இனி தூரத்தாலும், இடையில் நின்ற நீர்ப் பரப்பினாலும், உயர்ந்தெழுந்த மலைகளாலும் தேசங்களின் பிரிவுகள் நிற்கப்போவதில்லை. ஒவ்வொரு மனிதனும் இருந்த இடத்தினின்று உலகில் எந் நாட்டவரோடும் பேசவும், அங்கு நிகழுங் காட்சிகளைக் காணவும், விரைவில் எளிதாக எந் நாட்டுக்குஞ் சென்று எவரோடுங் கலந்துரையாடவும் சாதனங்கள் தோன்றி வருவதால், ஒரு இந்தியன் ஒரு அமெரிக்கப் பெண்ணை மணந்து கொண்டு, தன்னுடன் பிறந்தாளை இங்கிலாந்து தேசத்தானுக்கு விவாகம் புரிவித்து, தன் சகோதரனுக்கு ஜப்பானில் பெண் பேசி உலக நாடுகளோடு சம்பந்தங் கொண்டு, இந்தியாவில் காலை யுணவை யுட்கொண்டு, இங்கிலாந்தில் இடைப் போசனத்தை எடுத்துக்கொண்டு, மாலையில் அமெரிக்கா சென்று மறு நாட் காலையில் ஜப்பானைக் கண்டு இந்தியா வந்தடையப் போவதை இன்று இல்லை யெனின் இன்னுஞ் சில வருடங்களில் உலகம் காணப்போகிற தென்பது நிச்சயம். எனவே அக் காலத்தில் சாதிகளும், சமயங்களும், பாஷைகளும், பிறவும் பிரிந்து நிற்கப் போகின்றனவா? சற்றே சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இயற்கை யென்னும் பெருஞ் சக்தி உலகைத் தன் இலக்ஷியத்திற்கு இயக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. எனவே முதற்கண் இந்தியரனைவரும் ஒன்றுபடுங்கள். புற வேடங்களை யொழித்து—அல்லது வெளி வேஷங்களை விழுமியதெனக் கருதாது உங்கள் சாதிகளில் ஒற்றுமையைக் காணுங்கள்; உங்கள் சமயங்களில் ஒற்றுமையை நாடுங்கள்; உங்கள் மொழிகளில் ஒற்றுமையைக் கோலுங்கள். உங்கள் நாட்டின் நீங்கள் பேசும் மொழிகளில் வேற்றுமைகள் எத்தனை! எழுதும் எழுத்துக்களில் வேற்றுமைகள் எத்தனை! இந்தியாவில் மட்டும் 179 எழுதும் மொழிகளும் 544 பேசும் மொழிகளும் வழங்கி வருகின்றன. இத்தனைவித வேற்றுமைகளுள்ள மொழிகளைப் பேசும் மக்களிடையில் ஒற்றுமை நிலவுவதெங்ஙனம்? ஒரு தமிழன் தனக் கருகாமையிலுள்ள ஒரு தெலுங்கனோடோ அல்லது ஒரு மலையாளியோடோ பேசுவதற்கு மொழி வேற்றுமையால் இயலாதவனாகிறான்; இந்த நிலையில் அத் தமிழ் மகன் வட இந்தியாவிலுள்ள வங்காளியரோடும், குஜராத்தியரோடும், மராத்தியரோடும், சீக்கியரோடும், ஒட்டியரோடும் எங்ஙனம் ஒற்றுமை யெய்தப் போகிறான்? ஒருவர்க்கொருவர் நெருங்கிப் பழகிப் பேசி, ஒத்த உணர்ச்சியை யெய்தினாலன்றி மக்களிடையில் ஒற்றுமை உதிப்பதற்கில்லை. உங்கள் இந்திய நாடு மொழி வேற்றுமைகளால் பல பாகங்களாகப் பிரிவுற்று ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பின்றிப் பல அரசர்களின் தலைமையின் கீழ் பல மொழி மக்களோடு நிலவி வந்திருக்கின்றது. உங்களில் ஒரு மொழி பேசும் மக்களுக்கு மற்றொரு மொழியைப் பேசும் மக்களைக் கண்டால் வெறுப்புண்டாகிறது; அவர்கள் அன்னியராகவே தென்படுகின்றனர். இக் காரணத்தாலேயே இந் நாட்டின் மீது வேற்றரசர்கள் படை யெடுத்து வந்த பொழுது இந்தியரனைவரும் ஒன்றுகூடி அவர்களை எதிர்த்துத் தந் தேசத்தைக் காக்க முயலாது விட்டனர். உங்களில் ஒரு மொழியைப் பேசும் மக்கள் தம் மொழியே உயர்வுடைய தென்றும், நாகரிகம் பெற்ற தென்றும், தெய்வீகத் தன்மை வாய்ந்ததென்றும், பிற மொழிகளனைத்தும் கீழ்ப்பட்டவைகளென்றும், அநாகரீகமானவைகளென்றுங் கருதி வருகின்றனர். தமிழ் நாட்டில் இத்தகைய மூடக் கொள்கை வெகு தூரம் வேரூன்றி யிருக்கிறது. தமிழ்ப் பண்டிதர்களாயினோர் பலரும் இம் மூடக் கொள்கையை வலியுறுத்தி, அதன் மூலமாய்த் தமிழ் மொழியின் உயர்வை நிலை நாட்ட முயன்றிருக்கின்றனர். உலகியலறிவும், பூத பௌதிக சாஸ்திர உணர்ச்சியும் மலிந்துள்ள இவ் விருபதாவது நூற்றாண்டில் உங்கள் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் "தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்ததும், முதலையுண்ட பாலனை வரவழைத்ததும், மறைக் கதவினை திறந்ததும், ஆற்று நீரினில் ஏட்டினை எதிர்வரச் செய்ததும்" ஆகிய அற்புதங்களியற்றிய தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது

தங்கள் தமிழ் மொழியே யெனக் கூறுகின்றனர். அந்தோ அவர்களின் அறியாமைதா னென்னே! உலகில் எம் மொழிக்கும் தனிமையில் அத்தகைய தெய்வத் தன்மை யில்லை யென்பதை அறிகின்றீர்களில்லை. தமிழ் மொழிக்குத் தனிமையில் அத்துணை மகத்துவ முண்டாயின், இன்று எவரும் தமிழ் மொழியாற் பேசி அவ் வற்புதங்களை யியற்ற வல்லவராதல் வேண்டுமன்றோ? இல்லையே. எனவே தனிமையில் ஒரு மொழிக்குச் சிறப்பில்லை யென்பதையும், அம் மொழி வழங்கும் மக்களின் உயர்வுக்கேற்பவே அம் மொழிக்குச் சிறப்பேற்பட வேண்டு மென்பதையும் ஊன்றிக் கவனியுங்கள். மேலும் உலகில் ஒரு மொழி உயர்வுற்றிருக்கிற தெனப்படுமாயின், அம் மொழி பேசும் மக்களுக்கு அறிவும், அனுபவமும், கலையுணர்வும், தொழில் வளமும், செல்வமும், நாகரீகமும் ஊட்டும் நன்னூல்கள் அம் மொழியில் பெருத் திருத்தல் வேண்டும். அதுவே செம்மொழி யெனச் செப்பப்படலாகும். ஒரு மொழி தொன்மை வாய்ந்ததாக விருக்கலாம். மற்றொன்று நவீன மொழியாக விளங்கலாம். இவ்விரண்டினுள் தொன்மை (பழமை) யென்றதொரு காரணத்தால் ஒரு மொழியே உயர்ந்த தெனச் சாற்றப்படுதல் அறியாமையே. உலகில் பரவிய பல தேசங்களிலும், பல மக்களிடையிலும், பல மொழிகளிலும வளர்ந்த அறிவுச் செல்வங்க ளனைத்தும் ஒருங்கே தன அகத்தில் கொண்ட ஒரு மொழியே, அஃது இன்று பிறந்த மொழியேயாயினும் உலகில் உயர் தனிச் சிறப்புற்ற உயிர் மொழி யென்று கூறப்பட வேண்டும். எனவே இப் பரீட்சையில் உங்கள் மொழி தேர்ச்சியுற்றிருக்கிறதா என்பதை உற்றுக் கவனியுங்கள்

உலகில் மக்கள் ஒருவர்க்கொருவர் தங் கருத்துக்களை ஒலிக் குறிப்பால் தெரிவிக்க முற்பட்டதினின்றே மொழி பிறந்திருத்தல் வேண்டும். தேச கால மாறுபாடுகளால் ஆங்காங்கே தனித் தனிக் கூட்டங்களாக வதிந்த ஒவ்வொரு கூட்டத்தாரிடையும ஒவ்வொரு மொழி தோன்றலாகியது. பின்னர் அக் கூட்டத்தார் பலர் ஒருவர்க்கொருவர் கலந்துகொள்ளச் சமயம் வாய்ந்த காலையில் ஒரு மொழியோடு மற்றொரு மொழிக்குத் தொடர்பு ஏற்படலாயிற்று. ஒரு கூட்டத்தாரே வெவ்வேறாகப் பிரிந்து சென்ற காலத்தில் அவர்கள் பேசிய ஒரு மொழியே இடத்திற்குத் தக்கவாறு கால மாறுபாட்டால் பல்வேறு மொழிகளாகப் பரிணமிக்கலாயிற்று. மக்களிடையில் அறிவும், இன்ப உணர்ச்சிகளும், பிற நாகரீகப் பண்புகளும் வளர்ந்து வந்ததற்கேற்ப அவர்களுடைய மொழியும் பல உறுப்புக்களுடன் வளர்ந்து வரலாயிற்று. அதன் பிறகே மொழிக்கு வரி வடிவமும் (எழுத்துக்களும்) இலக்கணமும், நூல்களும், கலைகளும், சாத்திரங்களும் பிறவுந் தோன்றின. விரைந்து செல்லத் தக்க போக்கு வரவு சாதனங்களும், நாட்டிடை வதியும் பல்வேறு மக்களும் ஒன்றுகூட

வேண்டிய அவசியமும், சமயமும் ஏற்பட்டிராத முற் காலத்தில் நம் பாரத மக்கள் பல்வேறு மொழிகளைப் பயின்றுகொண்டு, பல்வேறு கூட்டங்களாகப் பிரிந்து நாட்டில் வாழ்ந்து வந்தனர். அதன் பயனாய் இந்திய நாடு தேசீய ஒற்றுமையை யிழந்து, அடிமை வாழ்க்கைக்கு ஆட்பட்ட வரலாற்றினை நினைத்துப் பாருங்கள். இன்று நாட்டிடையில் போக்கு வரவு சாதனங்கள் பெருகியதாலும், ஒன்றாகிய ஆங்கில அரசாங்கம் இந்தியாவில் ஓங்கியதாலும், அரச மொழியாம் ஆங்கில மொழி பொது மொழியாகப் போற்றப்பட்டமையாலும் குமரி முதல் இமயம் வரை பரவிய இந் நாட்டிடை வாழும் ஆங்கிலங் கற்ற அறிவாளர் பலரும் தேசீய மகாசபையின் பெயரால் ஒரு மேடையிற் கூடி ஒரு குடும்பத்தாரைப் போல் அளவளாவிப் பேசித் தேர்ந்து நாட்டின் நலத்தைச் சாதிக்க முற்படலாயினர். எனவே ஒரு வகையில் தேசீய ஒற்றுமையைக் காணச் சாதகமாயிருந்த ஆங்கில மொழியின் உதவியைப் பாராட்ட வேண்டியதே. ஆயினும் ஆங்கில மொழியே இந் நாட்டு மக்களனைவருக்கும் பொது மொழியாகக் கொள்ளக்கூடுமென்று சொல்லல் தள்ளப்படுவதேயாம்.

ஆகவே, இந் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் நந் நாட்டு மொழிகளி லொன்றே நாட்டுப் பொது மொழியாக நிலை நாட்டப்பட வேண்டும். அப்பொழுதே மொழி வேற்றுமைகளால் நேர்ந்த பிளவுகள் மறைந்து நாட்டில் தேசீய ஒற்றுமைச் சாதிக்கப்படுவதாம். ஆனால் நாட்டு மொழிகளில் எம் மொழி அப்பொது மொழி யாக்குவதென்ற விவாதம் எழலாம். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் மொழியே பொது மொழி யாக்கப்படலாமெனக் கருதலாமாயினும், இந்திய மக்களில் சற்றேறக்குறைய பெரும்பாலான மக்கள் எளிதில் கற்று வழங்கக்கூடிய ஒரு மொழியே பொது மொழி யாக்கப்பட வேண்டுமென்பதை யாரால் மறுக்க முடியும்? முப்பது கோடிக்கு மேற்பட்ட இந்திய மக்களில் ஹிந்தியையும், அதன் சகோதர பாஷைகளையும் பேசுபவர் 14 கோடிக்கு மேற்பட்டவராவர்; வங்காளியும் அதைச் சேர்ந்த பிற மொழிகளும் பேசுபவர் 6 கோடி; மாராத்தியும், குஜராத்தியும் பேசுபவர் 3 கோடி; தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம் மலையாளம், துளுவம் என்ற ஐவகைப்பட்ட திராவிட மொழிகளைப் பேசுபவர் 6 கோடி; மற்ற மொழிகளைப் பேசுபவர் குறைந்த தொகையினராகும் இந்தியாவில் ஆங்கில மொழியில் பேசவும், எழுதவும், படிக்கவுங் கற்றோர் 25 லட்சமேயாவர். ஆங்கில அரசாங்கத்தின் கீழ் 150 ஆண்டுகளாக ஆங்கிலங் கற்ற மக்களின் தொகை இவ்வளவே யென்பதைக் கவனிக்க. இந் நிலையில் நந் நாட்டுக்கு எம் மொழியைப் பொது மொழி யாக்கலாமென்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். தென்னாட்டுத் திராவிட மொழிகள் நீங்கலாக வட நாட்டு மொழிகளனைத்துக்கும் ஹிந்தியினிடத்தில்

நெருங்கிய தொடர்பும், சகோதரப்பான்மையு முண்டு. மஹம்மதியர் பேசும் ஹிந்துஸ்தானியும் ஹிந்தியில் ஒன்றுபடுவதாகும். திராவிட மொழிகளிலும் இன்று பெரும்பான்மையான ஹிந்திச் சொற்கள் வேற்றுமையின்றிக் கலந்து வழங்கி வருகின்றன. ஆகவே இந்தியாவின் நன்மையில் அக்கறை கொண்ட இந்தியத் தலைவர்கள் பலரும் ஹிந்தியே இந் நாட்டில் பொது மொழி யாக்கப்படல் வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துச் செய்யும் முயற்சிகளுக்கு இந்தியராகிய நீங்கள் ஆக்கந் தேடுவீர்களாக. ஆங்கிலத்தை விட ஹிந்தியைக் கற்பது இனிமையும், எளிதும் ஆகும். இந் நாட்டில் கூட்டப்படும் பொதுச் சபைகள் பலவும் ஹிந்தியில் பேசுங் காலம் நெருங்கிக்கொண் டிருக்கிறது. தென்னாட்டாரும் இதில் முன்னாட்டங் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இந்தியாவில் ஹிந்தியைப் பொது மொழி யாக்குவதென்றால் பிற மொழிகளை யொடுக்கி விடுவதென்று பொருள்கொள்ள வேண்டாம். குறிப்பிட்ட ஓரளவுக்கு குறையாத தொகையினராகிய மக்களால் பேசப்படும் ஒவ்வொரு மொழியைப் பற்றியும் இந்தியாவில் மாகாணங்கள் பிரிக்கப்பட வேண்டும். அம் மாகாண அரசாங்கம் முழுமையும் அம் மாகாணத்திய மொழியாலேயே நடைபெறல் வேண்டும். எல்லா மாகாணங்களுக்குந் தலைமையாய் நடைபெற வேண்டிய இந்திய அரசாங்கம் ஹிந்தியில் நடைபெறலாகும். அயல் நாட்டுச் சம்பந்தமான விவகாரங்களுக்கு ஆங்கிலம் உபயோகப் படுத்தப்படலாம். எனவே தமிழராயினோர் தனித் தமிழ் மாகாணத்தைப் பெற்று முன்னேறவும், தந் தாய் மொழியாம் தமிழின் வளர்ச்சியைச் சாதிக்கவும், ஹிந்தியைப் பொது மொழியாகக் கற்று இந்தியா வெங்கும் நம் நாடெனச் சுற்றி வரவும், இந்தியரனைவரோடும் அன்புடன் பேசிக் குலவிப் பழகவும், தேசத்தின் பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துழைக்கவும் சாதனங்கள் காண வேண்டும். வேறு மொழிகளின் கூட்டுறவைத் தடுத்துத் தனித் தமிழ்ப் பாதுகாப்பைக் காக்க வேண்டுமென்ற குறுகிய நோக்கம் தமிழரை விட்டு அகலட்டும். எனவே, பாரதப் புத்திரர்களே! புத்திரிகளே! எழுங்கள். உங்களிடையில் அறிவைப் பரப்புங்கள். பகுத்தறிவைப் போற்றுங்கள். "எப் பொருளெத் தன்மைத்தாயினும் அப் பொருள் மெய்ப் பொருள் காண்ப தறிவு" என்ற தமிழ் மறையைக் குறியாகக் கொண்டு ஒவ்வொன்றிலும் உண்மை காண முயலுங்கள். "பிறர் எதைச் செய்தால் உனக்கு விருப்பமா யிருக்குமோ அதை நீ பிறருக்குச் செய்; பிறர் எதைச் செய்தால் உனக்கு விருப்பமாக விராதோ அதை நீ பிறருக்குச் செய்யாதே. அதுவே எல்லா அறங்களுக்கும் மேலான அறமாம்" என்று கூறும் மஹா பாரத வசனத்தை மனத்தி லிருத்துங்கள். இவ் வுரைகல்லைக் கொண்டு உங்கள் செயல்களை உரையிட்டுப் பரிசோதித்துக் கொள்ளுங்கள். வந்தே மாதரம்.

ஸ்வாமி விவேகானந்தரின் கடிதங்கள்.

திரு. K. வேங்கடராவ் அவர்கள்.

3

C/o E. T. ஸ்டார்டி எஸ்கோயர்,
39, விக்டோரியா தெருவு,
லண்டன்,
1896 அக்டோபர், 28.

அன்புள்ள............

எந்த மாதத்தில் நான் இந்தியா வந்து சேருவேன் என்பது இன்னும் நிச்சயமாகவில்லை. அதைப்பற்றிப் பின்னர் தெரிவிக்கிறேன். புதிய ஸ்வாமிஜி முதன் முதலாகப் பிரசங்கம் செய்தார். சில நண்பர்களின் சங்கத்தில் இவர் பேசினது எனக்கு மகிழ்வையுண்டாக்கிற்று. அவர் பிரசங்கம் செய்வதில் பிரக்யாதி யடைவார் என்பதைச் சந்தோஷத்துடன் தெரிவிக்கிறேன்.

............நீங்கள் இன்னும்............புஸ்தகத்தை அச்சியற்றவில்லையே! பெருவாரியாகச் செலவாக வேண்டுமானால், புஸ்தகங்களின் கிரயம் வெகு சொற்பமா யிருக்கவேண்டும். பொதுமக்களின் கவனத்தைக் கவர்வதற்காக டைப்புகள் (எழுத்துக்கள்) எல்லாம் பெரியவைகளா யிருக்கவேண்டும்............புஸ்தகத்தைச் சற்று முன்னமே பிரசுரிக்காமல், விலையாகும் தருணத்தை முற்றிலும் இழந்துவிட்டீர்கள். இதனால் நாம்தானே கஷ்டப்படுபவர்கள். உங்களுடைய.........சுமார் ஒரு வருஷப் பேச்சுக்குப் பின் வெளிவந்தது. இம்மாதிரியாகத்தான் மேல்நாட்டினர் பேச்சில் காலங் கழிப்பார்களென்று நினைக்கிறீர்களா? பிரசுரிப்பதில் இவ்வளவு தயக்கம் செய்ததால் புஸ்தகங்கள் செலவாகும் முக்கால் பங்கு தருணம் பறந்துபோய்விட்டது. அந்த............சுத்த மடையன்; உன்னிலும் நிதானஸ்தன். அவன் அச்சிடுவது மகா மோசம். அம் மாதிரிப் புஸ்தகங்களை வெளியிடுவதில் உபயோகமேயில்லை; இது பொது ஜனங்களை ஏமாற்றுவதேயாகும். நான் இந்தியாவிற்குத் திரும்பும் போது என்னுடன் மிஸ்டர் ஸேவியரும் அவரது மனைவியாரும், மிஸ் முல்லர், மிஸ்டர் குட்வின் இவர்களும் கூட வருவார்கள். மிஸ்டர் ஸேவியரும் அவரது மனைவியாரும் அல்மோராவில் சிறிது காலம் தங்கியிருப்பார்கள்; குட்வின் ஒரு சந்நியாசி யாகப்போகிறார். அவர் என்னுடனேயே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வார். நமது புஸ்த

கங்களெல்லாம் வெளியாவதற்கு அவரது பேருதவியே காரணம். நான் பிரசங்கம் செய்யும்போதெல்லாம் அவர் சுருக்கெழுத்தால் எழுதிக்கொள்வார்; பின்னர் இவை புஸ்கக ரூபமாக வெளிவரலாயின. இந்தப் பிரசங்கங்களெல்லாம் சற்றேனும் முன் ஏற்பாடுகளின்றி நினைத்ததை நினைத்தபோது பேசப்பட்டவையாகும். குட்வின் என்னுடனேயே வசித்துவருவார். அவர் சாகபக்ஷிணி.

அன்புமிக்க

விவேகாநந்தா.

4

ஸ்விட்ஜர்லாந்து,
1896 ஆகஸ்டு, 26.

அன்புள்ள............

இப்போதுதான் உம்மிட கடிதம் கிடைத்தது. மலையேறுவதும் குன்றுகளைத் தாண்டுவதும் இங்கே வேண்டியமட்டும் அநுபவித்தாய்விட்டது. இப்போது நான் ஜெர்மனிக்குப் போகிறேன். கீல் என்னுமிடத்தில் பார்க்குமாறு புரொபஸர் டியூஸர் என்னை அழைத்திருக்கிறார். அங்கிருந்து நான் மீண்டும் இங்கிலாந்திற்குப் போகிறேன்.

நீங்கள் அனுப்பியிருக்கும் பிளாக்கைப் பார்த்தேன். அது பார்ப்பதற்கு அசங்கியமாயிருப்பதுடன் அதில் அநேக சிறு படங்கள் அர்த்தமேயில்லாமல் நுழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. படங்களும் பிளாக்குகளும் போடவேண்டுமானால் அதற்கோர் அர்த்தமிருக்கவேண்டும்; சிறியதாயிருந்தாலும் பாதகமில்லை. வேண்டுமளவு சுருக்கவேண்டும்.

இங்கே என்னுடைய வேலைகள் வெகு சந்தோஷமாகவும் நன்றாகவும் நடந்துவருகின்றனவென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

..............எவ்வாறாயினும் ஓர் புத்திமதி கூற விரும்புகிறேன். ஒழுங்காகவும், கண்டிப்பாகவும் வியாபார முறையைக் கடைப்பிடிக்காம லிருப்பதால்தான் நம்மவர் செய்யும் முயற்சிகளனைத்தும் விழலுக்கிறைத்த நீர்போல வீணாகின்றன. வியாபாரம் நடத்துவதென்றால் முதல்தரமான வியாபார நோக்குடன் நடத்தப்படலவசியம், தன்னிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டவைகளைப்பற்றி அணா, பைசா கணக்குகூட விடாமல் சரியான கணக்கை ஒழுங்காக வைத்துவரவேண்டும். ஒரு இனத்தின் தொகையை மற்றொன்றுக்குப் போட்டு

ஒப்படைக்கும் தீய வழக்கத்தை—அடுத்த நிமிஷமே பசியால் உயிர் போவதாயிருந்தாலும் கடைப்பிடிக்கலாகாது. தளர்வுறா ஊக்கங்கொள்க! ஊக்கமே ஊக்குவிக்கும். எதைச் செய்தபோதிலும், அது உன்னிட தேவதையெனக் கொள்க! இப் பத்திரிகையை உனது கடவுள் என நினைத்துத் தொண்டாற்றுக!

இப் பத்திரிகையை முன்னுக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டால் இதேபோல் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட பாஷைகளிலும் ஆரம்பிக்கலாம். மதராஸிகள் நல்லவர்கள்; ஊக்க மிகுந்தவர்கள்; எனினும் சங்கராசாரியாரின் நாடு துறவறத்தைக் கைவிட்டு விட்டதுபோல் காண்கிறதே!

எனது குழந்தைகளாகிய சீடர்கள் உலக இன்பத்தைத் துறக்க வேண்டும்; துறவறமென்னும் அலைகடலில் ஒரே பாய்ச்சலாகக் குதிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அஸ்திவாரக் கல் நாட்டப்பட்டதென்று தெளியலாம்.

தைரியத்துடன் விரைந்து செல்க! (பத்திரிகையில் போட) படங்களைக் குறித்தும் பிளாக்குகளைக் குறித்தும் கவலைகொள்ள வேண்டியதில்லை. இவற்றைக் குறித்துப் பின்னர் கவனித்துக் கொள்ளலாம். உழைப்பதென்றால் இறக்கும் வரையில் உழைக்க வேண்டும். நான் எப்போதும் உங்கள் அருகிலேயே யிருப்பதாக நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்—நான் இறந்துவிட்டாலும் எனது ஆவியே உங்களைத் தட்டியெழுப்பிக்கொண்டிருக்கும். இவ் வுலக வாழ்வு இன்று வரும், நாளைப் போகும். திரவியம், புகழ், சுகபோகங்கள் எல்லாம் சில நாட்களுக்கே. ஆதலின், புழு பூச்சிகளைப்போல் இருந்தவிடந் தெரியாமல் மறைவதைக் காட்டிலும் நமது கடமையைப் பின்வாங்காமல் செய்யுந் தருவாயில் உயிரைத் தியாகம் செய்வதே பலகோடி மடங்கு மேன்மையானது. கடமையைச் செய்ய விரைந்து செல்க.

சகல நன்மையும் உமக்கே உரித்தாகுக!

இப்படிக்கு,

விவேகாநந்தா.

இளந் தமிழகத்து இன்சொற் கவிஞன்.

ஸ்ரீவை திரு. R. வெங்கடாசலம் அவர்கள்.

பேராசிரியரான ஆபட் ஆங்கிலத்தி லெழுதிய நெப்போலியனின் சரிதத்தைப் படித்து முடித்ததும் எனது நெஞ்சில் நவ நவமான உணர்ச்சிகள் அடுக்கடுக்காக உண்டாகத் தொடங்கின. இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் பிரான்சு தேசம் அடைந்திருந்த இழி நிலைக்கும், தற்காலம் இந்திய நாடு விழுந்திருக்கும் துன்ப நிலைக்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது அதிக வித்தியாசமொன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிரான்சு தேசத்தில் அக் காலத்தில் தோன்றிய பாவலர்களும், வீரர்களும், எவ்வளவு தூரம் அந் நாட்டின் விடுதலைக்குக் காரணமாக விருந்தார்களென்று நினைக்கும்பொழுது உற்சாகம் உண்டாகின்றது. அவர்கள் ஆற்றிய செயல்கள் முழுவதும் எவ்வளவுதூரம் நமக்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்குமென்பதை அறிந்துகொள்ளும்பொழுது ஆவேசம் உண்டாகின்றது. மக்கள் மனதில் அவர்கள் மறந்துவிட்டிருக்கும் கடமைகளைத் திறம்பட வெடித்துச் சொல்லி, போர்வீரர்களாக்கிவிடக்கூடிய சக்தி கவிகளிடம் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் (gift) அருள் அன்றோ? நமது நாட்டு விடுதலைக்கும் அத்தகைய சக்தி, காலஞ்சென்ற திரு. சுப்பிரமண்ய பாரதியாரிடம் உருப்பெற்றுத் திகழ்ந்தது என்று கூறின் மிகையாமோ?

பாரத தேசத்தின் நான்கு திக்குத் திசைகளிலும் சுவாதந்தர்ய நாதம் எழுந்து ஓங்கவேண்டும்; நரகமொத்த அடிமை வாழ்வு நைந்து கழிந்துவிட வேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன் உழைக்க முன்வந்த தமிழ்க் கவிஞர்களுள் முதல்வர் நம் பாரதியார். கவிதையின் ஆரம்பத்திலேயே

"வந்தே மாதர மென்போம்—எங்கள்
மானிலத் தாயை வணங்குது மென்போம்"

என்று தமிழ் மக்களைப் பார்த்துத் தன்னுடன் சேர்ந்து பாடவேண்டுமென்று கூப்பிடும்பொழுது, தேசாவேசப் பணியில் உழைக்க இதுவே முதற் படியாகுமென்பதைக் காட்டுகின்றார். கடல்கள், மலைகள், நதிகள், நீர்வீழ்ச்சிகள், காடுகள், சுனைகள் எல்லாவற்றையும் சுமந்து நிற்

கும் இப் பெரிய பூனிலம் பாவலனின் கண்களுக்கும் தாயாகவே காட்சியளிக்கின்றது. தாயை சக்தி யென்று—பாரத சக்தி யென்று பெயரிட்டழைத்து, அதனை இழி நிலையிலிருந்து கைதூக்கி விடுவதற்கு மார்க்கங்களை உபதேசிக்கின்றார். அந்தப் பாதையில் செல்லும்பொழுது உண்டாகும் மரண பயத்தை யெப்படிப் போக்குவது? தேவாமிர்தத்தை யுட்கொண்டவர்கள் மரண பயமற்றவர்களென்பது புராணக் கொள்கை. ஆனால் பாரதியாரின் கொள்கை எது?

சக்திதனையே சரணங் கொள்ளு—என்றும்
சாவினுக் கோரச்சமில்லை தள்ளு
சக்தி புகழா மமுதை யள்ளு—மதி
தன்னி லினிப்பாகு மந்தக் கள்ளு.

மரணத்துக் கஞ்சுபவர் கோழைகள். ஆனால் மரண பயமற்ற அமுதுண்ட தேவ சமூகம் ராவண ராஜ்யத்தில் பட்ட பாட்டைக் கம்பர் பெருமான் எடுத்துக் கூறியிருப்பதை நோக்கும்பொழுது தேவர்களுக்காக இரங்குகின்றோம். ஆனால் சக்திப் புகழமுதைப் பாரத சமூகம் அள்ளிப் பருகிவிடுமேல் மரணமே ஒரு விளையாட்டாகக் கருதப்பட்டுவிடும். அதன்பின்னர் பாரத மக்களைப் பெரும் பயங்கிடந்த நெஞ்சினம் என்று எவனுக்கும் கூறத் துணிவிராதன்றோ?

தெருவில் சிற்றில் கட்டி விளையாடும் சிறு குழந்தைகளிலிருந்து விருத்தர் வரையிலும் உள்ள ஒவ்வொரு பருவத்தினர்க்கும் ஏற்றபடி பாவலன் உபதேசிக்கின்றான். பூகோளம், நீதி சாஸ்திரம், ஜீவகாருண்யம், சகோதரத்வம், தெய்வ பக்தி முதலியவைகளைக் கற்பித்துக் கொண்டே வந்த கவிஞன் இளஞ் சிசுவைப் பார்த்து,

"சேதமில்லாத ஹிந்துஸ்தானம்—இதைத்
தெய்வ மென்று கும்பிடடி பாப்பா"

என்று கூறிவிடுகின்றான். விடிந்தெழுந்ததும் சூரிய நமஸ்காரம் மிகவும் முக்கியமானதென்று கருதுவதோடு 'வந்தே மாதரமென்று' நமது மாநிலத் தாயை வணங்குவதும் சிறந்ததன்றோ? குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து இப் பயிற்சி கையாளப்பட்டு விடுதல் நம் ஜன்ம பூமியின் தொண்டிற்கு அடிப்படையான உதவியேயாகும்.

கானத்திலே யமுதாக நிறைந்த அழகிய கவிதைகளைச் செய்து தந்த வங்க நாட்டு பங்கிம் சந்திரனைப்போன்று நம் பாரதியாரும் தமிழிலக்கியத்தில் குளிர்சுவைத் பாடல்கள் பலவற்றை, அழகும், இனிமையும் கெடாதபடியாகத் தந்திருக்கின்றார். தேச பக்தியை யடிப்படையாகக் கொண்ட வீரச் சுவையோடு கூடிய வாக்கியங்கள் அடிக்கடி இவர் கவிதைகளில் கிடைக்கின்றன. அவைகள் எதிர்காலத்துத்

தமிழ் பக்கள் தங்கள் லக்ஷியத்தைத் தேடிச் செல்லுங் காலத்து இருக்கப் போகும் ஆவலுக்கேற்றவாறு அவைகள் அருள்கூட்டுவதாகவும் மிளிர்கின்றன. பாடல்கள் படிக்கும் காலத்திலெல்லாம்—இல்லை அதன்பிறகும் ஆண்மையையும், வீரத்தையும் ஊட்டிக்கொண்டிருக்கும். இது அவர் கவிதையின் இயல்பு. துஞ்சுமட்டும் இப்பாரத நாட்டிற்குத் தொண்டாற்றி உழைப்பதற்குத் துணிவை யளிக்க வல்லவை நம் பாரதியாரின் பாடல்கள் என்று கூறில் யாவரால் மறுக்க முடியும்? மேல்வரும் பாட்டைக் கவனியுங்கள். அவர் விரும்பும் லக்ஷியம் தெரிகிறது.

"நாட்டு மக்கள் நலமுற்று வாழவும்
நானிலத்தவர் மேனிலை யெய்தவும்
பாட்டிலே தனியின்பத்தை நாட்டவும்
பண்ணிலே களிகூட்டவும் வேண்டி"

தான் வாணியைத் தொழுததாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நிஷ்காம்ய கர்மம் என்று சொல்லும் 'தந்நல விழைவற்ற' பணியையே பாரதியார் போற்றிச் செய்திருக்கின்றார். பொருளுக்கும், புகழுக்குமாகத் தன் கவனத்தைச் செலுத்தாது தனது கடமையையே பெரிதும் மதிக்கின்றார்.

தன்னலம் பேணி யிழிதொழில் புரியோம்
தாய்த்திரு நாடெனில் இனிக்கையை விரியோம்

என்று கூறுபவர் தேசப் பணியில் சுயநலங் காண்பது யிழிதொழிலெனக் கருதுதல் இயற்கையேயன்றோ?

இக் கவிஞன் தோன்றிய இந் நாட்களில் உண்பவர் மிகுதி; உழைப்பவர் குறைவு. கைத்தொழில்களுக்குப் போதிய ஆதரவுமில்லை. போகட்டும். ஒரு செல்வனுக்குக் கீழிருந்து தொண்டு செய்தால் போதிய அளவு உழைப்பிற்குத் தக்கபடியாவது ஆதரவு கிடைக்க வேண்டாமா? நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு அடிமைகள் போன்று உழைப்பதால் எஜமான் ஸ்தானத்தை வகிப்பவன் டம்ப வாழ்க்கையில் மூழ்கி வீணாகின்றான். தன் போக சுகங்களையேப் பெரிதும் கருதிப் பிறனுக்கு நியாயமாகச் சேரவேண்டிய கூலியையும் விழுங்கிவிடுகின்றான். இவ்வழக்கம் பாரத நாட்டில் சர்வ சாதாரணமாய் நடைபெற்று வருகின்றது. விவசாயமும், கைத்தொழிலும் நமது நாட்டிற்கு ஜீவ நாடிகள் போன்றவை. அதிலீடுபட்டு உழைப்பவர்களுக்கோ சமூகத்தில் பெருமையில்லை. இதைக் கண்ட கவிஞன் ஆவேசத்துடன் கர்ஜனை செய்கின்றான். தான் சீர்திருத்திய தமிழருடன் மேல்வரும் சபதத்தைச் செய்துகொள்ளுகின்றான்.

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்—வீணில்
உண்டுகளித் திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்
விழலுக்கு நீர்பாய்ச்சி மாய மாட்டோம்—வெறும்
வீணருக் குழைத் துடலம் ஓய மாட்டோம்.

விழலுக்கு நீர் பாய்ச்சுவதும் வீணருக் குழைப்பதுவும் பயனற்ற செய்கைகளன்றோ? இதை எவ்வளவு அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார் பாருங்கள்!

உள்ளதை உள்ளபடியே கூறும் பாண்மை வாய்ந்த பாரதியாரிடம் தந்நம்பிக்கை மிகவும் தீவிரமாக இருந்து வந்தது. தனது ஆசைகள், இசைகள், செயல்கள், துணிவுகள் முதலியவற்றைச் செம்மை செய்து கொள்ளுவதற்காகச் சக்தியின் சேவடிகளிற் பணிந்து அடைக்கலம் புகுந்து விட்டதாகக் கூறுகின்றார். எதற்காக இம்மாதிரி செய்ய வேண்டும்? அதன் விடையைக் கீழே கவனிப்போம்.

......................என்னைச்
சுடர்மிகு அறிவுடன் படைத்துவிட்டாய்,
வல்லமை தாராயோ—இந்த
மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே?
சொல்லடி சிவசக்தி—நிலச்
சுமையென வாழ்ந்திடப் புரிகுவையோ.

எவ்வளவு விழுமிய நோக்கம்? கொழுந்து விட்டுப் பிரகாசிக்கும் தனது அறிவு பிறருக்கு உபயோகமாக வேண்டுமென்பதே இவரது அவா. தனக்கென வாழ்பவன் விலங்கன்றோ? உலகத்திற்குப் பிரயோஜனமில்லாத அறிவு எதற்கு? உடலெடுத்ததன் பயன் அறன் ஆற்றுவதற்கே எனவே அதை அற வினைக்கே பயன்படுத்தல் எத்துணை உயர்ந்த தொண்டு? அதிலும் அறிவு மிகுந்தவரின் தியாகம் விலைமதிப்பற்றதாகுமன்றோ? இதே மாதிரி ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் அந்தரங்கத்தில் நினைப்பானேல் அவன் அமர நிலையடைவதற்கு வெகு சமீபத்தில் காலடி வைத்துவிட்டதாகவே கருதவேண்டும்.

தேச பக்தி ஆசு கவி பாரதியாரைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறுகின்றேன்.

அவர் கவீந்திரனாகிய ரவீந்திரனைப் போன்று இளமையிலேயே செல்வம் படைத்தவராக விருந்தால் ஷேக்ஸ்பியர், டான்டே முதலிய மேல் நாட்டுப் பாவலர்களை வெகுதூரத்தில் நிறுத்திவிடுவார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அன்றாடம் உணவிற்காக உழைக்கவும் மற்றும் பலவித உடல் நிலைக்கேற்ற கஷ்டங்களுக் கிடையில் உண்டாகிய உணர்ச்சிகளைக் காட்டிப் பாடியவை யென்பதை அவர் பாடல்களை

காட்டுகின்றன. முன்னை நாட்களில், கம்பனையும், புகழேந்தியையும் போற்றி வந்த அரசர்களைப் போன்று, தமிழபிமானம் செலுத்தி வந்த தமிழச் செல்வர்கள் அவரிடம் சிரத்தை காட்டாமலிருந்தது பெரும் அநியாயமாகும். காணி நிலம் வேண்டுமென்று விரும்புவதிலிருந்தும் நெஞ்சிற் கவலை ஒழிய வேண்டுமென்று அடிக்கடி கூறுவதிலிருந்தும், அவர் வாழ்க்கையை அறிந்துகொள்ளலா மல்லவா? சில மனிதர்கள் நினைக்கிறபடி பாரதியார் ஒரு கவலையற்ற பறவையைப் போன்று இனிய மலர்க் கொடியின் மீது உட்கார்ந்துகொண்டு சந்தோஷமாகப் பாடியிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுவதற்கில்லை. அவரது ஜீவிய நாட்களில் அவரைப் போற்றாமல் பட்டினிபோட்டு வருத்திய தமிழகம் அவர் இறந்த பின்னரே விழித்துக்கொண்டு தன் தவறை நினைத்துக் கண்ணீர்விடத் தொடங்கிற்று. மேலை நாகரீகத்தின் பயனைத் தமிழன் தத் எடுத்துக்கொண்ட 'விழித்தும்—உறங்கல்' என்ற கெட்ட சுபாவம் பாரதியாரின் பாடல்களைப் படித்த பின்னரே நீங்கிச் செல்கின்றபடியால், அதைக்குறித்து வருந்தவேண்டாம். இனியாவது தமிழன், தோன்றும் மகாகவிகளை ஆதரிப்பதோடு பாரதியாரை ஜீவிய திசையிலிருக்கும்போது பாராமுகங் காட்டியதற்குப் பிராயச்சித்தமாக அவரது பாடல்களை மனனஞ் செய்து தன் வாழ்க்கையைப் பரிசுத்தமாக்கிக்கொண்டு, தேசத்தின் அமைப்பிற்கிணங்கி தத்தம் செய்துவிடட்டும். இதுவே தமிழன்னை வேண்டுவது.

வாழ்க தமிழ் மொழி! வந்தே மாதரம்!"

ஹரிஜனங்கள்.

திரு. E. பரமசிவம் அவர்கள், B.A.

முப்பத்தாறு கோடி பாரத மக்களில் ஏழு கோடிப் பேரை இழிவாக நடத்தி வருகிறோம். இதுவரை இவர்கள் தீண்டப்படாதார் என்னும் இழிபெயரால் அழைக்கப்பட்டு வந்தனர். இப்போது அவர்களின் உயர்விற்கு உயிரையும் தியாகஞ்செய்யத் தயாரா யிருக்கும் மகாத்மா காந்தியால் ஹரிஜனங்கள் என்ற இப் புதுப் பெயர்

அவர்களுக்கு இடப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்டோரும் பகவானின் புதல்வர்கள் என்பதை இந் நாமம் ஞாபகப்படுத்தி, மேல் ஜாதியார் என்போர் மனதில் படிந்து கிடக்கும் துவேஷத்தைப் போக்கும் சக்தி வாய்ந்தது.

இந்தியாவில் பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு உண்டானதற்குக் காரணம் தொழிலில் ஏற்றத் தாழ்வைக் கற்பித்துக்கொண்டதேயாகும். கற்பிப்போன் சண்டை செய்வோனைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனென்றும், வியாபாரி தெருப் பெருக்குவோனைப் பார்க்கிலும் மேலானவனென்றும் கருதப்படுவதால் அவர்கள் சந்ததியும் அவ்வாறே கருதப்பட்டு வருகிறது. இந்திய சமூகத்துள் இந்தக் கொடிய மூடக் கொள்கை, வேற்றுமை யுணர்ச்சியைக் கிளப்பி ஓயாது சண்டையிடும் ஆயிரக் கணக்கான ஜாதிகளை யுண்டாக்கி யிருக்கிறது. தொழிலில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பது என்ன மூடத்தனம்! அஃது புத்திக்கு எவ்வளவு பொருத்தமற்றது!! ஹரிஜனங்கள் தெருப் பெருக்குவதையும், கக்கூஸ் சுத்தம் செய்வதையும், அவர்கள் இயற்றும் மற்றும் பல தொண்டுகளையும் நிறுத்திவிட்டால் நமது நிலைமை என்னவாகும்? சமூக வாழ்விற்கு அதன் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர் தொண்டும் அத்தியாவசியமாதலால், ஒருவருக்கொருவர் உயர்வு தாழ்விற்கு இடமேது?

பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கப்படும் இவ் வசுர உணர்ச்சியால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவோர் ஹரிஜனங்களேயாவர். அவர்கள் மிருகங்களினும் கேவலமாக நடத்தப்படுகின்றனர். பன்றி செல்லும் தெருவில் மனிதன் செல்லக்கூடாதாம்! மாடுகள் செல்ல அனுமதிக்கப்படுங் கோவில்களுக்குள் மனிதனை அனுமதிக்க மறுப்பது ஆறறிவுடையோர் செயலாகாது. ஹரிஜனப் பிள்ளைகளைப் பள்ளியில் பயில அனுமதிப்பதில்லை. என்ன அநீதம்! தீண்டாமைப் பேய் ஹரிஜனங்களை அட்ட தரித்திரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டது. அவர்கள் கடைகளில் வேலைக்கிருந்தோ, கடை வைத்தோ பிழைக்க முடியாது. அந்தோ! பரிதாபம்!! பரிதாபம்!!!

ஹிந்து மதமோ பரந்த நோக்கமுடையது. இச் ஜெகமே ஆண்டவன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயமென்பதும், ஒவ்வொரு ஜீவராசியிலும், முக்கியமாக மனிதனிடத்தில் கடவுள் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கிறாரென்பதும் இம் மதத்தின் கொள்கை. இக் கூற்றுப்படி நடமாடுங் கோவில்களாகிய ஹரிஜனங்களைச் செங்கல் சுண்ணாம்பால் எழுதப்பட்ட ஆலயங்களுக்குள் அனுமதிக்க மறுப்பது ஆண்டவனை இழிவுபடுத்துவதாகும். தீண்டாமைப் பேய் ஹிந்து மதத்தில் படிந்திருக்கும் மாசாகும். இம் மாசைப் போக்கவே மகாத்மா காந்தி ஓராண்டு தேசீயத்தில் ஈடுபடுவதில்லை எனப் பிரதிக்கினை செய்துகொண்டு அகில

சகோதரிகளுக்குச் செய்தி.

ஸ்ரீமதி. மா. மங்களாம்பாள் அவர்கள்.

தாய்நாட்டுச் சகோதரிகளே!

தாய் நாடாகிய இந்தியா தேசத்திலே அதி லும் தமிழ் நாடாகிய தென்னாட்டிலே துலங் கப் பெறுபவரான தமிழ் நாட்டின் குலக் கொழுந்துகளே! சீரும் சிறப்பும் செவ்வனே விளங்கப் பெறுபவரான சீமாட்டிகளே! கண் மணியனைய பெண்மணிகளே! உலகின் கண் உள்ள தேசங்கள் எல்லாவற்றிலும் உயர்வான தேசமென யாவராலும் கொண்டாடப்பெற்ற பாரத நாட்டைத் தாய் நாடாகக் கிடைக்கப் பெற்றவராகிய உம்மவ ரின் பாக்கியத்தைக் கூறும் தரமோ? பல்வகையான செழுமைகளையு முடைத்த புனிதமான பாரத நாட்டின் பெருமை குன்றி, அன்னிய ரின் அடிமைகளாகி விளங்குவதைக் காணுந்தோறும் எனதாவி துடி துடிக்கின்றது. ஆண் சிங்கம்போன்று அரசு செலுத்திவந்த வீர அரசர்களின் பரிபாலனத்தில் அடங்கப் பெற்ற—புனிதமான

இந்திய சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துவருகிறார். அவர் விஜயஞ் செய்யும் ஊர்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஆலயங்களைத் திறந்துவிட்டும், ஹரிஜன இயக்கத்திற்கு நிதி வசூலித்தும் ஹிந்து மதத்தின் கறையைப் போக் கும் புனிதத் தொண்டாற்றி வருவது போற்றத் தக்கதாகும்.

தொழிலில் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தும் மனப்பான்மை எண்ணற்ற ஜாதிகளை யுண்டாக்கிப் பாரத கண்டத்தைச் சின்னாபின்னப்படுத்திவிட் டது. ஹரிஜனங்களைக் கொடுமையுடன் நடத்துவதால் நாமும் அந்நிய ரால் நீசர்களெனக் கருதப்பட்டு, சுயமரியாதையின்றி நடத்தப்படு கிறோம். இந்தியர் பிழைக்கச் சென்றிருக்கும் ஆப்பிரிகா, மலேயா முதலிய நாடுகளில் பாரத கண்டவாசிகள் நடத்தப்படும் கொடுமையை அறியும் எந்த இந்தியனும் கண்ணீர் சிந்தாதிருக்க முடியாது. பிற நாட்டினர் நம்மை கௌரவிக்க விரும்பினால், நாமும் ஹரிஜனங்களை சமத்துவத்துடன் நடத்தி, ஆண்டவனின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற வேண்டும்.

காவிரி முதலிய ஆறுகளாற் சூழப்பெற்ற புண்ணிய நாடானது இப் பொழுதடையப் பெற்றுள்ள இழிய நிலைமைக்குக் காரணம் யாதென்று உணர நாம் ஒவ்வொருவரும் கடமையுடையவ ராகின்றோம். இதை உணராதிருப்போமாயின் தேசத் துரோகிகளாவோம். பெயர்போன நாடான இந்தியா அயல் நாட்டாரால் இழிவாக எண்ணப்பட்டு வருவதை எவ்வாறு சகிக்கலாகும்! இவைகளை யெல்லாம் நன்கா ராய்வோமாயின், காரணங்கள் புலப்படாமற் போகாது. அவைக ளுள் சகோதரிகளாகிய எமது சமூகமானது மிகவும் இழிவடையப் பெற்றிருத்தலும் ஓர் முக்கிய காரணமாகும் என்பதை அறிவுடைய பெரியோர்கள் அங்கீகரிப்பார்கள்.

ஓர் இல்லமானது சிறந்து விளங்கப் பெறுதலுக்கு முக்கிய கார ணம் அவ் வில்வாழ்பவரான வாழ்க்கைத் துணைவரும் வாழ்க்கைத் துணைவியுமேயாம். அதுபோலவே பெரிய இல்லமாகிய எமது நாடானது நல்ல நிலைமையடைய வேண்டுமானால், நமது தேச மக்களைப் பொருத்திருக்கின்றது. மக்கள் என்றால் ஆண்கள் மாத்திரம் அன்று. அறிவினால் சிறந்து விளங்கும் ஆண், பெண் எனப்படும் இரு பாலாரையுமே குறிக்கும். ஆண்பாலாரைப் பார்க்கி லும் அரிய, மேலான குணங்கள் சகோதரிகளாகிய உங்களிடத்தில் தான் அநேகம் உண்டு; ஆனால் அவைகளைத் துருப்பிடிக்க வைத்து விட்டனர்கள். அவ்வாறு துருப்பிடிப்பதற்கு இதுகாறும் துணை செய்து வருபவர்கள் எமது சகோதரர்களே யாவார்கள். ஆதலால் நமது சகோதரர்களின் அனுமதியின்பேரில் அவ் வரிய சக்திகளை உபயோகித்தல் வேண்டும். அவ் வரிய சக்திகளை நாம் கண்டுபிடிப்ப தற்குக் கல்வி அறிவே முதலாவதாக வேண்டியிருக்கின்றது.

நமது தாய் பாஷையாகிய செந்தமிழ்க் கல்வியே நமக்கு வேண் டப் பெறுவதாகும். அக் கல்வி முறையானது உரம் பெற்றதாக இருத்தல் வேண்டும். பாரதமும், ராமாயணமும் படித்துவிட்டால் போதாது. பண்டைக்காலப் புலவர்களால் புகழ்ந்து பாடி, அக் காலச் சங்கங்கள் வாயிலாக அரங்கேற்றப்பெற்ற நூற்களை ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும். நமது பண்டைத் தாய்மார் அடையப் பெற்றி ருந்த மேலான வாழ்க்கை முறைகளை அக் காலச் சரித்திரங்களைக் கொண்டாராய்வோமாயின், நமது தற்கால வாழ்க்கை முறையின் கேவ லம் இனிது புலப்படும். நமது முன்னோரான தமிழ்ச் சாதியார்கள் பண்டைக்காலத்தில் சாதி மத பேதம் யாதுமின்றிச் சகலரும் சமத் துவமான ஒரே நிலையைக் கடைப்பிடித்துள்ளவராய், அறிவைப் பெறுவதற்கு ஆண், பெண் என்னும் பாகுபாடின்றி, அனைவரும்

முயன்று வந்தார்கள். அவ்வித மிருப்ப, அன்னார் வழித் தோன்றலாகிய நமது வாழ்க்கை முறையானது மகா கேவலமான நிலைமையி லாகிவருவதைக் காணுந்தோறும் கவலையுறா திருத்தல் கூடுமோ? நமது பண்டைத் தாய்மார்கள் வாழ்ந்துள்ள மேலான முறைகளை எடுத்துக் கூறும் திறமை நமக்குளதோ? தமது வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக நடத்துதற்குப் போதிய கல்வி அறிவு கிடைக்கப் பெற்றுப் பெரும் புலமையுடையோரா யிருந்ததுமன்றி, அக்காலப் புலவரேறுகளான ஆண் பாலாரோடு கல்வி அறிவினால் சமத்துவம் அடையப்பெற்று, அக் காலத்திலிருந்த சங்கங்களிலே அநேக தமிழ் நூல்களை எழுதி அரங்கேற்றி யிருக்கிறார்கள் என்றால் முன்னவ ராகிய அவர்களின் உன்னத நிலைமையையும், பின்னவராகிய நம்மவ ரின் தற்காலக் கேவல நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின், நாம் எவ்வளவு தூரத்தில் நிற்கிறோ மென்பதை நன்கறியலாம். ஆதலால் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத துணைப்பொருள் கல்வி அறிவே.

தமிழ்ப் பெண்களாகிய நமக்கு வேண்டப்பெறும் கல்வி நமது தாய்ப் பாஷையாகும் செந்தமிழ் மூலமே. தமிழ் நாடான தென்னாட்டை அரசு செய்துவந்த சேர, சோழ, பாண்டிய [illegible] சிறப்புடைய மூவேந்தராலும் வளர்க்கப் பெற்றது போற்றப் பெற்றது நம் தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழியே. முதல், இடை, கடையெனப்பட்ட முச் சங்கங்களின் வாயிலாக வள்ளுவர், கபிலர் போன்றுள்ள பல புலவர்களால் புகழ்ந்து பாடி அரங்கேற்றப் பெற்றதும் நம் முத்தமிழே. இன்னும், நம்மைப் பெற்ற தாய்மார்கள் நமக்குப் பாலுடன் ஊட்டியதும் செந்தமிழே. நம்முடைய தாய் தந்தையர்களை நமது மழலைச் சொற்களால் மகிழ்வுறச் செய்து, இப்பொழுது நாம் பேசுகின்ற, எழுதுகின்ற பாஷையும் தமிழ் மொழியே. இவ்வாறான பல பெருமைகட்கும் இடமளித்துத் தானும் தன்னந் தனியள் என்னும் தலைமைப் பெயரையும் வகித்துத் திராவிட உலக முழுவதும் ஏகச்சக்கிராதிபத்தியம் செலுத்திவந்த—செலுத்திவருகிற உத்தமத் தமிழணங்கை உள்ளன்போடு கொண்டாட என்று நாம் முன் வருவோமோ அன்றுதான் நாம் உயர்வடைவோம். தமிழ்ப் பெண்களாகிய எமக்கு வேண்டப்பெறும் மேலான குணங்களுள் விசேஷிக்கப்பெற்றவையான அறிவுடைமை, அன்புடைமை, அருளுடைமை, வீரமுடைமை, சத்தியம், சாந்தம், சமாதானம், தைர்யம் முதலான அரிய குணங்களை வளர்த்து, விருத்திசெய்ய வேண்டுமாயின், நமது தாய் மொழியாகிய செந்தமிழைப் போற்றல் வேண்டும்.

பாரதம், இராமாயணம் போன்ற சில நூல்கள்தா னிருக்கின்றனவென்று நாம் தப்பபிப்பிராயம் கொள்ளுதல் தவறாகும். அநேக நூற்றுக் கணக்கான தமிழ் நூற்களிருக்கின்றன. திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிச்செய்த திருக்குறள் ஒன்றை மாத்திரம் விரும்பிக் கற்போமாயின், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருஷார்த்தங்கள் நான்கினையும் அடையலாகும் என்பதற்குத் தடையின்று. நாலடியார், முதலான நூற்களை நன்காராய்தல் வேண்டும். இயல், இசை, நாடகமென்னும் முத்தமிழை முழுதும் கற்றறிந்த பெரியோர்களிடம் முறையாகக் கற்றறிந்தவர்களுக்குத்தான் தமிழ் மொழியின் மகத்துவம் விளங்கும்.

ஆதலால், சகோதரிகளே! நமது சமூகமானது பண்டைப் புகழையும், பெருமையையும் மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்குத் தாய் பாஷையாகிய செந்தமிழையே நன்கு கற்றுணர்ந்து, நாட்டிற்கும், வீட்டிற்கும் நற்பயனைத் தருவதான நற்காரியங்களைச் செய்து, முடிவில் பேரின்ப வீட்டை அடையுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அமெரிக்கக் கிராமங்களும் இந்தியக் கிராமங்களும்.

திரு. P. ஸ்ரீநிவாஸ் அவர்கள்.

அமெரிக்கா தேசம் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குள் அநேக விஷயங்களில் முன்னேற்ற மடைந்திருப்பதை நமது "பாரதி"யின் வாசகர்கள் யாவரும் நன்கறிந்திருப்பார்கள். இத் தேசமானது நாற்பத்தாறு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பாகத்திலும் நகரமும், கிராமங்களும் இருக்கின்றன. கடற்கரைக் கருகிலுள்ள பட்டணங்களில்தான் வியாபாரங்களும் மற்ற தேசங்களோடு போக்கு வரவுக்குரிய சாதனங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உள்நாட்டுப் பாகங்களின் முன்னேற்றம் அக் குடிகளின் முயற்சியினாலேயே இருக்கின்றது. ஆனால் 3500 மைல் அகலமும் 1500 மைல் நீளமுமுள்ள இத் தேசமானது பல பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டாலும், ரெயில் பாதைகளாலும், ட்ராம் வண்டிப் பாதைகளாலும், மோட்டார் வண்டிகள் போகக்கூடிய நேர்த்தியான ரஸ்தாக்களாலும் சேர்க்

கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையினால் நகரவாசிகளுக்கும், கிராமவாசிகளுக்கும் அதிக வித்தியாசம் தோன்றுகிறதில்லை. அப்படி இருந்தாலும் நகரவாசிகள் படிப்பின் நாகரீகத்தினாலும், வியாபார செல்வாக்கினாலும் கொஞ்சம் வித்தியாசம் காண்பிப்பதும் உண்டு. அத்தேசத்தில் யாவருக்கும் உணவும் உடையும் ஒன்றே. இருதிறத்தாரும் அடிக்கடி மேற்கூறிய வண்டிப் போக்குகளினால் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

இந்தியனாகிய நான் இப்படிப் பல தேசத்தார் கூடிப் பற்பல விதமாக ஜீவிக்கும் அமெரிக்காக் கண்டத்தில் சில வருடங்களைக் கழித்துக் கிராமவாசிகளின் வாழ்க்கையைக் கவனித்ததின் பயனாக நமது நண்பர்கள் அறியும் பொருட்டு இதை எழுதத் துணிகிறேன். குளிர் மிகுந்த தேசத்திலுள்ள கிராமத்தில் வசித்தாலும் அணியும் ஆடைகளுக்கு அளவேயில்லை. ஆனால் நம் கிராம வாசிகளுக்கு உடை அதிக அவசியம் இல்லை என்று யாவரும் சொல்வது சகஜமே. நமது கிராமவாசிகள் எப்படி சுகஜீவிகளாக இருக்கிறார்களோ அதுபோலவே அத் தேசத்துக் கிராமவாசிகளும் இருக்கிறார்கள். நகரவாசிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் வசதிகள் யாவும் கிராமவாசிகளுக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நம் தேசத்தில் இருப்பதுபோல் அங்கே குளம், கிணறு இவைகள் கிடையா. கண்ட இடங்களில் மலங் கழித்துக் குளங்களை அசுசிப்படுத்த வசதி கிடையாது. இந்தியக் கிராமங்கள் சிலவற்றில் சர்க்கார் குழிக் கக்கூஸ் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அவைகள் நமக்கு நன்மையோ தீமையோ வென்று இவ் விடத்தில் நான் உங்களுக்குச் சொல்லப் போவதில்லை. அத் தேசத்திலும் சில கிராம வீடுகளில் ஜாதிக்காய்ப் பெட்டியைத் தரையில் பதித்துக் கக்கூஸ்களாக உபயோகித்து வருகிறார்கள். குளிக்கிறதற்கும் வசதிகள் இல்லாமற் போனாலும், தொட்டிகளை வைத்து அதில் ஸ்நானம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். நம் தேசத்துக் கிராமவாசிகள் குளங்களை அசுத்தப்படுத்தாதபடிக்கு ஒரு ஒழுங்கைச் செய்துகொள்வார்களானால் அவர்களிலும் இவர்கள் வாழ்க்கை மேல் என்றே சொல்லவேண்டும். சென்ற ஜனவரி மாதம் எங்கள் தாலுகாவின் தாசில்தார், டாக்டர், சுகாதார இன்ஸ்பெக்டர் முதலியவர்கள் சுகாதாரக் கொண்டாட்டத்திற்காக எங்கள் ஊருக்கு விஜயம் செய்தபொழுது, என்னைச் சில வார்த்தைகள் பேசும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதன்பேரில், இந்தியா தேசமானது அநேக கிராமங்கள் அடங்கியதாக இருந்தாலும், சர்க்கார் உதவியாலோ அல்லது கிராமத்தார் உதவியாலோ கிராமங்கள் சீர்திருத்த மடைந்ததாகச் சொல்ல முடியாதென்றும், அவைகள் இயற்கையிலேயே அவ்வளவு அழகுள்ளவைகளாய் இருக்கின்றனவென்றும் தெரியப்படுத்தினேன்.

கிராம வாசிகளுக்கு நல்லறிவு புகட்டினால், தாங்கள் குடியிருக்கும் பக்கங்களைச் சுத்தமாய் வைத்துக்கொண்டு, நல்ல தண்ணீர் நிறைந்த குளங்களை அசுத்தப்படுத்த மாட்டார்கள் என்றும் சொன்னேன். மேல் நாட்டுக் கிராமத்தார்கள் ஸ்திரமான வீடுகள் மரக்கட்டைகளினால் கட்டி, சுத்த ஆகாயம் வரும்படியாக நல்ல ஜன்னல்களையும் வைத்துச் சந்தோஷமாக ஜீவிக்கிறார்கள். நம் தேசத்து கிராமத்தார்கள் சர்க்காரிடம் தர்க்காஸ்து நிலம் வாங்குவதிலும், மழை பெய்தால் அழிந்து போகக்கூடிய வீடுகளைக் கட்டுவதிலும் சிரத்தை உள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அப்படி அழிந்துபோனால் மீண்டும் கட்டச் சக்தியற்றவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பாழான இடங்களும், காலி நிலங்களும் உள்ள கிராமங்களைப் பார்ப்பதினால் நகரவாசிகள் கிராமங்களில் வசிக்கப் பிரியப்படுகிறதில்லை. சர்க்காரும் இவ் விஷயத்தில் கண்டிப்பாய் இருக்கிறதில்லை. தங்கள் வருமானத்தை அடைந்துகொண்டு, கிராமப் பொறுப்பைக் கிராமப் பஞ்சாயத்து போர்டாரிடம் ஒப்புவித்துவிடுகிறார்கள். அதின் அங்கத்தார்களுக்கோ கிராமத்திற்கு அத்தியாவசியமான காரியங்கள் எவைகள் என்றும் தெரிகிறதில்லை.

நம் தேசத்துக் கிராமத்தார்கள் ஒவ்வொரு நாளும் தங்கள் வயல்களிலோ தோட்டங்களிலோ நாள் முழுதும் வேலை செய்து பாடுபட்டாலும், வரி கட்டப் பணமில்லை என்று சொல்லுகிற செய்தி கிராமத்தில் வசித்தால்தான் அதன் உண்மை வெளிப்படும். பெரிய கலெக்டர் ஜமாபந்தி கூடினால் குடிகள் அனுப்பும் மனுக்கள் அநேகம். அவர்கள் அடையும் நன்மைகளோ மிகச் சொற்பம். நெல்லை வரிப் பணமாக வாங்கமாட்டார்கள். நெல்லும் சீக்கிரத்தில் விலையாகிறதுமில்லை. சர்க்கார் குடிகள் படும் கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்களுக்கு ஒரு நிவர்த்தி செய்வதுமில்லை. வீடு வாசல், ஆடு மாடு, பண்டபாத்திரங்கள் இவைகள் ஜப்தி போவதுதான் சகஜமாக இருக்கிறது. ஆனால் மேல் நாட்டிலோ இம் மாதிரிக் கஷ்டங்கள் இருக்கிறதாகத் தெரியவில்லை. அந் நாட்டுச் சர்க்காருக்கு தேசாபிமானம் ஜாஸ்தி உண்டு. நம் தேசம், நம் ஜனங்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு நன்மைகளையும் செய்யப் பிரயாசைப்படுவார்கள். பண உதவி ஏராளமாகப் புரிந்து, அவர்கள் வாழ்க்கையைத் தங்களது என்று கருதுவார்கள். விவசாயிகளை வீடு வாசல் இழக்கும்படி செய்து, கடனாளிகளாகத் தெருவில் திரிய விடமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சிலாக்கியம் நம் தேசத்தின் கிராம வாசிகளுக்கு எப்போது வருமோ, அப்போதுதான் இவர்கள் உண்மையாகவே முன்னேறி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு இடமுண்டு.

ஆராய்ச்சி மேடை.

இளைஞர்கள் பாடல்.

கோவைத் தமிழ்ச் சங்கப் பிரசுர நூல்களுள் 8-வதாகிய 'இளைஞர் பாடல்கள்' என்னும் நூலைப் பார்வையிட்டேன். இது கோயமுத்தூர் ஸ்ரீமான் இராவ் சாஹிப் C. M. இராமச்சந்திரன் செட்டியார், B. A., L. L. அவர்களால் இயற்றப்பட்டது. புது வகையிற் செய்யுளியற்றும் முறையை மேற்கொண்டு நற் கருத்துக்களை இனிய நடையில் அமைத்து வரையப்பெற்றுள்ள இந் நூல் தமிழ்

சீமையிலே ஒரு கிராமவாசி என்றால் அவனிடம் ஆயிரக் கணக்கான கோழிகளோ, வாத்துக்களோ, புறாக்களோ உண்டு. மற்றொரு கிராமவாசியிடம் ஆயிரக் கணக்கான ஆடுகளோ, மாடுகளோ, பன்றிகளோ உண்டு. ஆனால் நம் கிராம வாசிகளிடம் இருக்கும் பொருள்களையோ, ஜீவப் பிராணிகளையோ பார்த்தால் பரிதபிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது. இத்தகையான நிலைமைகளுக்குக் காரணங்கள் என்னவென்று யோசிக்கும் பட்சத்தில் அன்னிய சர்க்காரின் ஆதிக்கம் என்றுமட்டும் சொல்ல முடியாது. தேசத்தில்ஏற்படும் சீதோஷ்ண ஸ்திதிகளும், மனிதரால் எதிர்பார்க்க முடியாத மழை, காற்று இவற்றினால் உண்டாகும் கஷ்டங்களும் நோய்களும் காரணங்களாக இருக்கின்றன. இவைகளைத் தடுப்பதற்கு நாம் எவ்வித முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாலும் பயனற்றவைகளாகப் போகின்றது. நமது தேசத்தார் கடவுளின்மேல் தங்கள் பாரத்தைப் போட்டுவிடுகிறார்கள். அத் தேச வாசிகளோ பற்பல நூதனமான யந்திரங்களைக்கொண்டு உழுகவோ, அவற்றை அறுக்கவோ, சாஸ்திரப் பிரகாரமாகக் காய்கறிகளைத் தோட்டங்களில் உற்பத்தி செய்யவோ அதிகச் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தற்காலத்தில் நமது கிராமங்களில் சில இடங்களில் தண்ணீர் பாய்ச்ச இஞ்சின்களையும், அறுவடை செய்த நெற்களை அரிசியாக்க யந்திரங்களையும் மேல்நாட்டார் உதவியைக்கொண்டு உபயோகித்து வருகிறார்கள். உலக்கை பிடித்த காலம் ஓய்ந்து, இப்பொழுது ஒழிந்துபோனது. இரட்டை மாட்டு வண்டிகள் மறைந்து மோட்டார் வண்டிகள் எங்கும் பறந்து திரிகின்றன. கிராம ஜீவியம் மாறிக்கொண்டு போகும் விஷயத்தை கிராமவாசிகள் அறிவார்களா? அதற்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொள்வார்களா?

பயிலும் இளைஞர்க்கு ஓர் விருந்தாய் இன்பமூட்டும் என்று கருதுகிறேன். நம்மனோர் கொள்கைப்படி கடவுள் வாழ்த்தினை முன்வைத்த ஆசிரியர் யாவர்க்கும் பொதுவாக அதனை ஆக்கிய நெறி போற்றற்பாலது. இரண்டாவது பகுதியில் "ஞாயிற்றின் தோற்றுவா'?யாதிய பாடல்கள் இயற்கை நலனை விளக்க வந்தவை. மூன்றாம் பகுதியில் சிறு குழந்தைகளுக்குரிய விளையாட்டுப் பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன. 'பந்தடித்தல்' என்ற தலைப்பின் கீழுள்ள பாடல்கள், சிலப்பதிகாரச் கந்து கவரிப்பாடல்களைப் பின்பற்றி எழுத வேண்டுமென்று ஆசிரியர் கொண்ட நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தும். நான்காம் பகுதி தாய்நாடு, கல்வி, தொழில், முயற்சியாகிய யாவர்க்கும் ஒப்ப ஒருதலையாய் இருத்தல் வேண்டிய பொதுப் பண்புகளைப் பற்றியது. இனி, ஐந்தாம் பகுதியாகிய சிறு கதைச் செய்யுட் டொகுதி ஆங்கிலத்திற் சிறந்த ஆசிரியர்கள் நல்லறிவு கொளுத்தும் நீதிகளை யெடுத்துக் காட்டப் புனைந்த சில செய்யுட்களின் மொழிபெயர்ப்பாகவும அவற்றை யொருவாறு தழுவியனவாகவும் வரையப்பெற்றவை.

இந் நூல் நல்ல காகிதத்தில் அழகாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது. சில எழுத்துப் பிழைகளும், அச்சுப் பிழைகளும் ஆங்காங்குள்ளன வேனும், அவைகளும் படிக்குநர் எளிதிற் றிருத்திக்கொள்ளக் கூடியவையே. உதாரணமாக, 'கறந்துமே', 'கருப்பு', 'உனைதான்', 'எளுதில்', 'பதர', 'கறவா', 'மறைதறு', 'என்புறுகவும்', 'நெறுக்க', 'முருவலித்து', 'நீவிர்மூவர்', 'பொருக்கல்', 'முன்னர் சென்ற', 'தொடுத்தனிய்', 'வடுதலை,' 'திருதினம்', 'கெடிபொழுது', 'இகவலர்', 'இனிதான்' முதலியவை. எனினும் இன்னோரன்ன பிழைகளை ஆசிரியர் தமது நூலின் இரண்டாம் பதிப்பிற் களைந்துவிடின், நூலைப் படிக்கப் புகும் இளைஞர்க்கிவற்றா லுண்டாகும் மருட்கை நீங்கி அவர் பெரிதும் நன்மை அடைவது திண்ணம்.

S. சோமசுந்தர பாரதியார், M. A., B. L.

மீனலோசனி.

ஆசிரியர்:— திருவாளர் P. V. பத்மநாபன் அவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.

கிடைக்குமிடம்:— ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம்,
200, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை.

விலை அணா 12.

தமிழ் மொழியிலே இந் நாள் கட்டுக் கதைகள் புற்றீசல் போலக் குவிந்துகொண் டிருக்கின்றன. இவற்றுள் விழுமிய

கருத்துக்களும், ஒழுகிய சொன்னடையும் பெற்று மாந்தர்க்குச் சிறந்த அறிவையும் பரந்த நோக்கத்தையும் அளிக்கும் திறம் வாய்ந்தவை மிகச் சிலவே. இவையுள்ளும் தாய் நாட்டின் மேன்மையைப் புலப்படுத்துவனவாய், தேசாபிமானம் பாஷாபிமானம் முதலியவற்றைக் கற்போர் மனத்திற் பதியுமாறு செய்யவல்லன விரல்விட்டெண்ணத்தக்கனவே. அத்தகைய உயரிய உரை நடை வரிசையினுள் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது இம் மீனலோசனியும்.

இந் நூலாசிரியர் ஆங்கிலப் புலமையும் நனி படைத்தவராகலின், அதனுக்கேற்ப ஆங்கிலக் கவிஞர் பெருமகனாகிய "ஸ்காத்" ஆசிரியரது "ஐவன்ஹோ" என்னும் அரிய நவீனத்தின் உரிய மொழிபெயர்ப்பாக இதனைத் தந்துளார்; எனினும் யாண்டும் அவ்வுண்மை தோன்றப் பெறாது பழந் தமிழ் நாட்டிற் பண்புற நடந்த ஓர் இன்புறு காதையே யாமென மிளிருமாறு இதனைக் கற்பனை செய்திருக்கும் செவ்வி அறிஞர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளத் தக்கதாகும். இந் நூலின் கதா நாயகனாகிய விஜயாலயன் அறிவின் மிக்கோன்; அன்பின் அண்ணல்; அருளின் ஆழி; ஆண்மைக்கு உறைவிடம்: இவன் நம் தமிழ் இளைஞர் மனத்தில் எடுத்துக் காட்டாக நின்று, அவர்தமைச் செந்நெறிப்படுத்தும் செம்மலே யாவன். கதாநாயகியான மீனலோசனியும், அவளது நற்றோழி கற்பாரணியும் நம் தாய் நாட்டின் வீரப் பெண்மணிகளின் குழுவிற் சேர்க்கத் தக்கவராவர். அவர்களுடைய வீரமும், தியாகமும், அன்பும், பூததயையும் இன்னும் பல நற் குணங்களும் நம் பெண்மணிகளை நல்ல வண்ணம் திருத்தத் தக்க உத்தம இலக்கணங்களாம். இன்னும் நூல் முழுவதும் பயில்வுறாஉம் பாத்திரங்களெல்லாம் பல்லாற்றானும் நீதி புகட்டத் தக்கோரே யாவர்.

நூலினுள் சந்தர்ப்பத்திற் கேற்றவாறு ஆசிரியர் உபயோகிக்கும் உவமைகளும், கையாளும் கற்பனைகளும், வழங்கும் ஆன்றோர் மேற்கோள்களும் இன்னோரன்ன நயங்களும் நூலினுக்கேற்ற நல்லணிகளாகத் திகழ்கின்றன. இந் நூல் தமிழ் மாணவர்க்கும் பெரிதும் பயன்படும், ஆதலின் இவ் வாசிரியர் இது போலும் பல நூல்களை இடைவிடாது இயற்றிப் பணி செய்வாராக!

ஹரிஜனத் தொண்டு.

தாழ்ந்த வகுப்பினரென்று கருதப்படும் ஹரிஜனரை முன்னேற்றஞ் செய்ய மகாத்மா காந்தி அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியினை இச் சிறு நூல் நன்கு விளக்குகின்றது. இதன்கண், முதலில் கூர்ஜ்ஜர வித்யாபீட புரொபெஸரா யிருந்த அந்தணர் அப்பா

ஸாஹிப் பட்டவர்த்தனன் என்னும் பெரியார் உணவைக் குறைத்துச் சிறைச்சாலையிற் பட்டினி கிடந்து உயிர்விடத் துணிந்ததும், பின்னர் அதன் பொருட்டு மகாத்மாவும் பட்டினி கிடந்ததும், அது கண்ட ஸர்க்கார் பட்டவர்த்தனர் வேண்டுகோட்கிணங்கியதும், ஹரிஜன விமோசனம் எங்ஙனம் நிறைவேறும் என்பதும், சரி சமத்துவமான சாப்பாடு, கோயிற் பிரவேசம் முதலியவற்றால் உண்டாகக் கூடிய நன்மைகளும், இவைகளைப் பற்றிய மகாத்மாவின் உண்மைக் கருத்துக்களும் செவ்வனே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. தீண்டாமை விலக்கல் சம்பந்தமாக மகாத்மா கொண்டுள்ள அபிப்பிராயங்களை இச் சிறு நூல் பண்டிதர் பாமரர் அனைவரும் எளிதிலுணரக் காரண காரிய இயைபு காட்டி வரைந்து சுதந்திரச் சங்கு காரியாலயத்தினரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இது மிகக் குறைந்த விலையுள்ள சிறு நூலாயிருப்பினும், கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் போகாது என்னுமா போல, விஷயத்தை நோக்குமிடத்து மிகப் பெரிய காரியத்தைச் சாதிக்க வல்லது என்பது படிகுநர்க்குப் புலனாம். செவ்விய இனிய தமிழ் நடையில் எழுதப் பெற்றுள்ளதாதலின் இதனையுலகம் போற்றுமெனக் கருதுகின்றேன்..

S. சோமசுந்தர பாரதியார், M. A., B. L.

ஹரிஜன சேவை.

மகாத்மா காந்தி எழுதியது.

விலை 6 பை.

இடைக்குமிடம்: சுதந்திரச் சங்கு காரியாலயம்,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

இது 1932-ம் வருஷம், ஏரவாடா ஒப்பந்தத்துக்குப் பிறகு, சிறைக்குள்ளிருந்துகொண்டே ஹரிஜன இயக்கத்தைப்பற்றி மகாத்மா விடுத்த அறிக்கைகளுடையதும், எழுதிய கடிதங்களுடையதுமான தொகுதியாகும். தீண்டாமை விலக்கைப்பற்றிய பலவிதமான ஆக்ஷேபங்களுக்கும் சமாதானம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1932-ம் வருஷத்துப் புத்தகமாயிருப்பினும், அதிற் கூறப்பட்ட பல விஷயங்களும் இன்றும் கவனித்துப் படிக்கவேண்டியவைகளே. உண்மையைக் கூறுமிடத்து, தீண்டாமை முற்றிலும் விலகும்வரையில், இதிலுள்ள உண்மைகளைத் திரும்பத் திரும்பப் படித்து, ஆராய்ந்து, வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

ரா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ.

இந்தியாவின் கடன் பொறுப்பு.

கிடைக்குமிடம்:— "சுதந்தரச் சங்கு," காரியாலயம்,
திருவல்லிக்கேணி; சென்னை.

விலை அணா நான்கு. பக்கங்கள் 96.

இந்தியாவின் பொதுக் கடனைப் பற்றியும் அதனை யொட்டி பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக்குமுள்ள சம்பந்தா ஸம்பந்தங்களையும் குறித்தும் பரிசீலனை செய்து ஓர் அறிக்கை தயாரிக்குமாறு கராச்சிக் காங்கிரஸ் மஹா சபையார் நியமிக்கப்பட்ட தனிக் கமிட்டியாரின் யாதாஸ்து மகத்தான ஓர் அரசியல் தஸ்தவேஜி யாகும்.

இந்த யாதாஸ்தில் இந்தியக் கடன் ஏற்பட்ட வரலாறும், அது மலை போல் வளர்ந்து வந்திருப்பதும், இந்தியாவின் பொதுக் கடன் என்று கூறப்படும் சுமார் 1100 கோடி ரூபாயில் முக்காலே மூன்று வீசமும் இந்தியாவின் நன்மையை யுத்தேசித்துச் செலவிடப்பட்டதல்ல வென்றும், தெளிவாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதியில் வியாபாரத்தை முன்னிட்டு இந் நாடு போந்த ஆங்கிலேயர் தமது வர்த்தக உரிமையை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும், அதன் பின் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் நலத்திற்காகவும் முன்னிட்டுப் பற்பல அநாவசியமான யுத்த விவகாரங்களில் ஈடுபட்டு அந்தக் கடன் சுமையை ஏழை இந்தியாவின் மீது திணித்திருக்கும் வரலாற்றைப் படிக்கும்போது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் நாமடைந்திருப்பதாகக் கூறப்படும் அநுகூலங்களின் உண்மையான யோக்யதை புலப்படும். இந்த இனத்தில் கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கம்பெனியாரிடமிருந்து ஆட்சி முறையானது பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் கைகளுக்கு மாறியதில் அக் கம்பெனியின் வட்டிக்கும் முதலுக்குமாக இந்தியாவின் கணக்கில் 37 கோடி ரூபாய்களும், கம்பெனியார் நடத்திய யுத்தங்களின் விளைவாக ஏற்பட்ட 35 கோடியும், 1857-ம் வருடத்தில் நிகழ்ந்த சிப்பாய்க் கலகத்தை அடக்குவதற்காக ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படும் 40 கோடியும், இந்தியாவின் நலங்கள் எந்த விதத்திலும் சம்பந்தப் படாத இரண்டாவது ஆப்கானிய யுத்தம், பர்மிய யுத்தம், அபிஸீனியப் போர் முதலியவைகளுக்காக 37 கோடி, ஐரோப்பிய யுத்தத்திற்கு இந்தியாவின் நன்கொடையாக அளித்த 397 கோடி ரூபாய் ரிவர்ஸ் கௌன்ஸில் பரிவர்த்தன முறையால் விளைந்த 35 கோடி நஷ்டம், இந்தியக் காரியாலச் செலவுகள், ஏடன், பாரஸீகம், சீனா முதலிய இடங்களில் ஸ்தானீகச் செலவுகள் முதலிய இனங்களில் 20 கோடி ரூபாய் இவை யனைத்தும் அடங்கும். இன்னோரன்ன இனங்களில் அநாவசியமாகச் செலவழிந்த 729 கோடி ரூபாய்களையும் இந்தியாவின் பொதுக் கடன்களில் சேர்த்திருப்பது எவ்வளவு

அக்ரமமும், நேர்மையுமற்ற தென்பதை இவ் வறிக்கையில் மூலம் வெளியிட்டிருப்பது இந்தியர்களின் கண்களைத் திறந்துவிடுவதற்குப் பெரிதும் பயன்படுவதாகும்.

* * * * *

சுதந்தரச் சங்கு காரியாலயத்தார் இத்தகைய அருமையான யாதாஸ்தை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் புத்தக உருவத்தில் வெளியிட்டிருப்பதன் மூலமாகத் தமிழ் நாட்டிற்கு மகத்தான ஊழியம் புரிந்திருக்கிறார்கள். தேசத்தின் ராஜீயப் பொருளாதார விஷயங்களில் சிரத்தையுள்ளவர்கள் மட்டுமேயன்றி தமிழ் நாட்டிற் பிறந்த ஒவ்வொருவனும், இந்தியக் கடன் அநீதியைப் பற்றி விவரமான புள்ளி விவரங்களோடும், தக்க ஆதாரத்தோடும் எழுதப்பட்ட இந் நூலை வாங்கிப் படிக்க வேண்டுவது அவசியமாகும். இரண்டோரிடங்களில் மொழிபெயர்ப்பின் பொருள் தெளிவாக யில்லையாயினும், பிற மொழியினின்றும் மொழிபெயர்ப்பதிலுள்ள சிரமத்தை யுத்தேசிக்கையில் மொத்தமாக இம் மொழிபெயர்ப்பு நேர்த்தியாகவும், சுத்தமாகவும் இருப்பதைக் குறித்துப் பிரசுரதாரர்களைப் பாராட்டுகிறோம். தமிழ் மக்கள் இந் நூலை ஏராளமாகப் படித்துப் பயனெய்த வேண்டுமென்ற கருத்துடனேயே 96 பக்கங்களுள்ள இந் நூலின் விலை நாலணாவாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக நாம் கருதுகிறோம். மிக மிகக் குறைந்த விலையில் இத்தகைய அரிய புத்தகங்களை வெளியிட முன்வந்திருக்கும் "சங்கு" கார்யாலயத்தினிடமிருந்து மேன் மேலும் இது போன்ற உயர்தர நூல்களை எதிர்பார்க்கிறோம்.

O. P. D.

மாணவர் கீத மஞ்சரி.

கதையும் பாட்டும்.

நூலாசிரியர்:— திரு. எஸ். பழநியப்பா அவர்கள்,
தலைமை யாசிரியர், பாரதி வித்தியாசாலை,
போடிநாயக்கனூர்.

வெளியிட்டவர்:— இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்,
புத்தக வியாபாரம், மதுரை.

ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு உபயோகமாகும் வண்ணம் ஆசிரியர், பழம் பாடல்களைத் திரட்டியும், எளிய முறையில் புதிய பாடல்களைத் தாமாக இயற்றிச் சேர்த்தும் இப் புத்தகத்தை

ஆசிரியக் குறிப்புகள்.

ஆசிரியரது அறிக்கை

"பாரதி"யின் 5-வது வருடம் இந்த இதழுடன் பூர்த்தியாகிறது. ஒரு கிராமத்தி லிருந்துகொண்டு எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்களுடன் "பாரதி"யை நடத்துகிறோம். சில அன்பர்களின் அதி உற்சாகத்தால் "பாரதி"யைத் தொடர்ந்து நடத்துகிறோம். இப் பொருளாதார நெருக்கடியான காலத்தில் உண்மைப் பத்திரிகைகளை நடத்துவதென்பது சாமான்யமான காரியம் அன்று. இப் பத்திரிகையின் அபிவிருத்தியைக் கருதி, ஒவ்வொரு சந்தா அன்பரும் குறைந்தது புதிதாக ஒரு சந்தாதாரரைச் சேர்த்துக் கொடுத்து எம்மை ஊக்குவிக்குமாறு வேண்டுகிறோம்.

இப் பிரதி கைக்கு வந்த ஒரு வாரத்திற்குள் ஒவ்வொரு சந்தாதாரரும் தங்கள் சந்தாக்களை மணியார்டர் செய்தால் எங்களுக்கு மிக்க உபகாரமா யிருக்கும். சந்தாவை மணியார்டர் செய்வதால், 2 அணாமட்டும் செலவு. வி.பி.யில் அனுப்பினால் இனியும் 4 அணா அதிகமாசச் செலவு. ஆகையால் சந்தா நம்பரைக் குறித்து விரைவில் சந்தாவை மணியார்டர் செய்யுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

முன்னிட்டிருக்கின்றார். தோத்திரப் பாக்கள், விளையாட்டுப் பாடல்கள், கதைப் பாட்டுகள், விடு கதைகள், நடிப்புக் கீதங்கள், பழமொழிகள் முதலிய பல தலைப்புகளில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள பாடல்கள் சுலபமான சந்தங்களில் சிறுவர் சிறுமிகள் கற்பதற்கு இனிமையாக விருக்கின்றன. இஃது ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் உபபாட புத்தகமாக வைப்பதற்கு மிகவும் பொருத்தமான தென்பதிற் நடையில்லை. துரைத்தனத்தாரும் இதனைப் பாடபுத்தகமாக அங்கீகரித்திருக்கின்றனரென அறிகின்றோம். இதை வெளியிட்டுள்ளவர் மதுரை திரு. இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன் அவர்கள் என்பதாலேயே அச்சும், கடிதமும், அமைப்பும் அழகு செய்வனவாமென்பதை யறியலாம். எனவே ஆரம்பாசிரியர்கள் அனைவரும் இதனை ஆதரித்துப் பயன்பெற வேண்டுவது அவசியமென வற்புறுத்துகிறோம். விலை அணா நான்கு.

N. V.

பண்டித மணி கதிரேசன் செட்டியார்

செட்டிமார் நாட்டு மணி—தமிழ்த் தாயின் திருமணி—தமிழர்களின் அரிய மணி—பண்டித மணி—ஸ்ரீமான் கதிரேசன் செட்டியார் அவர்கள் தனது தமிழ்ப் பிரசங்க மாரியால் தமிழபிமானப் பயிரைப் பெரிதும் தமிழகத்தில் வளர்த்துக்கொண்டு வருவதை நம் நாட்டார்கள் நன்கறிவார்கள். தமிழ்ப் புலமையுடன் சமஸ்கிருதத்திலும் வித்வானாய் விளங்குகிறார். இவரது தேன்போன்ற இனிய சொல்பொழிவுகள் பாலைபோன்ற தமிழ் மொழிப் பற்றற்ற ஹிருதயங்களில்கூடத் தமிழ் வளம் உண்டாக்கும்.

செட்டிநாட்டு ராஜா கனம் ஸர் அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள் இன்னாரது கல்வியின் அருமை பெருமைகளை அறிந்து, இவரைச் சிதம்பரம் அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையில் ஓர் தமிழ்ப் பண்டிதராக ஏற்படுத்தி யிருப்பது சந்தோஷமான செய்தியாகும். அன்பர்—அறிஞர்—ஆசிரியர் சோமசுந்தர பாரதியாரவர்களுடன் இவரையும் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம் பெற்றிருக்கிறதைக் கண்டு, தமிழ் அன்னை பெரிதும் மகிழ்வாள். இச் சர்வகலாசாலையின் தமிழ் மணம் தமிழகமெங்கும் விரைவில் கமழப்போகிறது. பண்டித மணி அவர்கள் வாழ்க!

மதுரை ஜில்லா போர்டார் கவனிக்கவேண்டும்

கோம்பைக்கும் தேவாரத்திற்கும் 3½ மைல் தூரம். தேவாரத்திற்கும் போடிநாயக்கனூருக்கும் 7 மைல் தூரம். இவைகள் வண்டி வழிகள். தேவாரம், கோம்பை வாசிகள் போடிநாயக்கனூருக்கு ரோட்டு மார்க்கமாய்ப் போகவேண்டுமானால், உத்தமபாளையம் சென்று தேனி வழியாகப் போகவேண்டி யிருக்கிறது. தேவாரத்திற்கும் உத்தமபாளையத்திற்கும் கோம்பை ரோட்டு மார்க்கமாக 7 மைல். உத்தமபாளையத்திலிருந்து தேனிக்கு 18 மைல் தூரம். தேனிக்கும் போடிநாயக்கனூருக்கும் 9 மைல். 7 மைல் தூரத்திலுள்ள தேவாரத்தார்களும், 10 மைல் தூரத்திலுள்ள கோம்பையார்களும், அவைகளைச் சுற்றியுள்ள சில கிராமத்தார்களும் போடிநாயக்கனூருக்குச் செல்வதற்கு 27 மைல்களுக்கு மேலாக ஒரு முக்கால் வட்டம் சுற்றி, ரோட்டின் மூலமாகச் செல்லவேண்டி யிருக்கிறது. கூடலூர், கம்பம், காமயகவண்டன்பட்டி, உத்தமபாளையம் வாசிகளுக்கு, சுருக்கமாகச் சொன்னால், உத்தமபாளையம் பிர்க்கா வாசிகளுக்கு போடி செல்வதற்கு வசதிகள் ஏற்பட வேண்டுமேயானால், உத்தமபாளையமிருந்தோ, தேவாரமிருந்தோ ஒரு புதிய ரோட் போடிநாயக்கனூருக்குத் திறக்கப்படவேண்டும். பெரியகுளம் தாலுகாவிலுள்ள மதுரை ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினர்கள் இதை அதிகமாகக் கவனிப்பார்களாக!

தீப்பெட்டிக்கு வரி

சில வருடங்களுக்கு முன்னால் நெருப்புப் பெட்டிகள் அயல் நாடுகளிலிருந்து இங்கு வரவழைக்கப்பட்டன. கொஞ்ச காலமாக இத் தொழில் இந் நாட்டில் சில விடங்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. சர்க்காரும் இதற்குச் சகாயமா யிருந்தார்கள். திடீரென்று இத் தேசத்தில் உற்பத்தியாகும் தீப்பெட்டிகளுக்கும் சர்க்கார் வரி விதிக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அநேக தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. தீப் பெட்டிகளுக்கும் விலையேறிவிட்டது.

கைத்தொழில்களுக்கு நானாவகைகளில் உதவி செய்யவேண்டிய சர்க்கார், தீப்பெட்டி செய்யும் தொழிலுக்கும் வரி விதித்ததானது யோசனையற்ற காரியமாகும். இதனால் ஏழை மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் அதிகமாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஸ்வீடன், நார்வே, டென்மார்க், ஜப்பான் முதலியதேசத் தார்கள் அவர்களது தீப்பெட்டி வியாபாரத்தால், நமது நாட்டிலிருந்து பெரும் பொருள் கொண்டு செல்வதைத் தடுக்கும்பொருட்டு அயல் நாட்டுத் தீப்பெட்டிகளுக்குக் கடுமையாக வரி விதித்து, இந்தியாவில் இக் கைத்தொழிலை விருத்திசெய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கும் அரசாங் கம் இவ் விஷயத்தில் தவறிவிட்டதற்காகப் பெரிதும் வருந்துகிறோம். சர்க்கார் மறுபடியும் ஆலோசனை செய்து இந்த வரியை நீக்கிவிட்டு இக் கைத்தொழிலை விருத்தியாகும்படியாகச் செய்து, தேச மக்களைத் திருப்தி செய்யுமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

சர்க்கரைத் தொழில்

இந்தியா விவசாய நாடு. விவசாயக் கைத்தொழில் பலவற்றிற் கும் ஏற்ற தேசம். இப்படி யிருந்தும், எத்தனையோ வகை விவ சாயக் கைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தி யடையவில்லை. சர்க்கரைத் தொழிலைப் பற்றி மட்டும் இப்பொழுது பேசுவோம். 17 கோடி ரூபாய்ப் பெறுமான சர்க்கரை இந்தியாவிற்கு அயல் நாடுகளி லிருந்து இறக்குமதியாகிறது. கரும்பு விவசாயத்திற்கும் சர்க்கரை செய்யும் தொழிலுக்கும் சர்க்கார் கொஞ்ச காலமாக உற்சாகம் காட்டியதால், கரும்பு விவசாயம் கொஞ்சம் பெருகியிருக்கிறது; சர்க்கரைத் தொழில் சிறிது விருத்தியாகியிருக்கிறது. பல பெரிய மிராசுதார்கள் ஏராளமாய்க் கரும்பைப் பயிரிட்டு அதிகமாய்ச் சர்க் கரை உற்பத்தி செய்யலாமென்று யோசித்துக்கொண் டிருக்கையில் சர்க்கார் சர்க்கரைத் தொழிலுக்கும் சிக்கலான வரி இப்பொழுது விதித்ததால், நம் நாட்டில் சர்க்கரை உற்பத்தித் தொழிலில் உற்சாகம் குறைந்துவிட்டது. சர்க்கார் இத் தொழிலுக்கு அதிக ஆதரவு அளித் தால், 17 கோடி ரூபாய் நமது தேசத்தில் தங்கும்; நாடு செழிக்கும்.

சர்க்கரைத் தொழிலுக்குற்ற எல்லாத் தடைகளையும் அகற்றி, இத் தொழிலுக்குச் சகல உதவிகளும் சர்க்கார் செய்வார்களாக!

தபாலில் கட்டண உயர்வு

அறிவு, கல்வி, வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலியவைகளின் அபிவிருத்திக்குத் தபால் இலாகாவின் உதவி அவஸியமானது. ஒரு தேச மக்களுக்கு எல்லாவித வசதிகளும் செய்து கொடுக்கக் கட மைப்பட் டிருக்கிறது அத் தேசத்தின் அரசாங்கம். நம் நாட்டின் சர்க்காரது போக்கு வேறுவிதமா யிருக்கிறது. அரைத் தோலா எடைக்குக் குறைந்த கவர்களுக்கு 1 அணுவாகக் குறைக்கப்பட் டிருக்கிறது. அதற்குமேல் $2\frac{1}{2}$ தோலாவரைக்கும் பழையபடி $1\frac{1}{4}$ அணுதான். இதனால் சிறிது நன்மைதான். இனியொன்றைக் கவ னியுங்கள். அரையணுவாயிருந்த புக் போஸ்ட் பாக்கெட்டுகளுக்கு இனிமேல் முக்கால் அணுவாக உயர்த்திவிட்டார்கள். ஏழைகளுக்குப் பெருங் கஷ்டம். தபால் வரியை உயர்த்தி, உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளங்களை அதிகரித்துத் தபால் இலாகாவின் செலவைப் பெருக் குவதால் பிரஜைகளுக்குப் பயனென்ன?

சுயராஜ்ய கட்சித் தோற்றம்

ஒற்றுமையாமைத் திட்டத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கும் காந்தி அடிகள் காங்கிரஸிலிருந்து புதிதாகத் தோன்றிய சுயராஜ்யக் கட் சியை ஆசீர்வதித்துவிட்டார். தேசபந்து தாஸ், பண்டித மோதி லால் நேரு முதலியவர்கள் தோற்றுவித்த கட்சியே மீண்டும் புத் துயிர் பெற்று இன்று தோன்றியிருக்கிறது. இதையும் நாமனைவ ரும் கவனிப்போம்.

ஆசிரியர் E. W. அரியநாயகம் அவர்கள்

சாந்திநிகேதனத்தில் ஆசிரியராயிருந்த உயர்திரு. அரியநாயகம் அவர்கள் அங்கு ஆசிரியையாயிருந்த வங்க மாதரசி ஸ்ரீமதி ஆஷா தேவியாரை மணந்துகொண்டதாக நாம் "பாரதி"யில் குறிப்பிட்டி ருந்ததை வாசகர்கள் அறிவார்கள். ஸ்ரீமான் அரியநாயக மவர்கள் தனது பதவியை சாந்திநிகேதனத்தில் ராஜிநாமா செய்துவிட்டா ரென்று அறிந்து வருந்துகிறோம். தமிழர் ஒருவர் விஸ்வபாரதியில் ஆசிரியரா யிருக்கிறதைப்பற்றித் தமிழ் நாட்டிற்குப் பெருமகிழ்ச் சியே. என்செய்வோம்!

ஆசிரியர் அரியநாயக மவர்கள் 5 வருடம் ஆங்கில நாட்டில் போதனமுறையில் பயின்று பட்டம் பெற்றவர். இன்னும் அமெ ரிக்காவிற்கும் சென்று அங்கும் பட்டம் அடைந்தவர். இவர் சுமார்

10 வருஷங்களாகச் சாந்திநிகேதனத்தில் உழைத்திருக்கிறார். இக்காலத்தில் கவிச் சக்கிரவர்த்தி தாகூர் அவர்களோடு உலகத்தை இரண்டு முறை சுற்றிவந்திருக்கிறார். சில சமயங்கள் இவர் தாகூர் அவர்களது அந்தரங்கக் காரியதரிசியாகவும் இருந்தவர். அந்நிய அரசாங்கங்களில் சென்று, சாந்திநிகேதனத்திற்காக நிதி சேர்த்தும் கொடுத்திருக்கிறார். இவருடைய அருமைப் பத்தினி ஸ்ரீமதி ஆஷா தேவி, எம்.ஏ. அவர்களும் சாந்திநிகேதனத்திற்காக தியாகம் செய்தது கொஞ்சமல்ல. இவர்கள் இருவர்மீது கவிச் சக்கிரவர்த்திக்குப் பிரியமதிகம். அன்பர் அரியநாயகம் தேசாபிமானமும் பாஷாபிமானமும் நிறைந்தவர்.

இன்று தம்பதிகளிருவரும் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து, தமிழர்களுக்காக உழைக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருப்பது தமிழர் செய்த பாக்கியமே. சாந்திநிகேதனம் போன்ற கல்விச்சாலை ஒன்றைத் தென்னிந்தியாவில் ஸ்தாபிக்க வேண்டு மென்பதுதான் இவர்களுடைய விருப்பமாகும். இவர்கள் விரைவில் சென்னைக்கு வருவதாகவும், இங்கு 6 மாதங்கள் தங்கிப் பல நேயர்களையும் சந்தித்து, பல வித்தியாசாலைகளையும் போய்ப் பார்த்து, அநேக கிராமங்களின் நிலையையும் தெரிந்து, கடைசியாகத் தேசத்தின் ஸ்திதியை உள்ளபடி அறிந்த பிறகுதான் அவர்கள் வேலை செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள் என்று எமக்கு அவர் அறிவித்திருக்கிறார்.

தமிழ் நாடு அவர்களை அன்புடன் வரவேற்கிறது. அவர்கள் செய்யப்போகும் முயற்சியில் எல்லாம் வல்ல கடவுள் அருள் பொழிவாராக!

197898

பொதுப்பாசிரியர் ரா. சுப்ரமண்யம் அவர்களால்,
தமது உத்தமபூமியம் ஆனந்தா பிரசில் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது.

T. C. P. A. ஏலச் சரக்கு விற்பனைக் கம்பெனி Ltd., கோம்பை.

1913 ம் வருஷத்திய இந்தியன் கம்பெனி ஆக்ட்ப்படி
ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பெற்றது.

பங்கு 1-க்கு ரூ 3 வீதம் 9,00,000 பங்குகளின்பேரில்
27,0[illegible],000 ரூ மூலதனம்.

1. ஏல விவசாயிகளைத் தவிர வேறு எவரையும் பங்காளிகளாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

2. ஏல விவசாயிகளின் ஐக்கியத்தையும் லாபத்தையும் பிரதானமாகக் கொண்டு பிரஸ்தாபக் கம்பெனி ஸ்தாபிக்கப் பெற்று, ஏலச் சரக்குகளைக் கொள்முதல் செய்யும் கம்பெனி மெம்பர்களிடம் கன்செயின்மெண்டில் சரக்குகளைச் சேர்த்தும் லண்டன், ஜெர்மனி, அமெரிக்கா முதலிய அந்நிய தேசங்களுக் கனுப்பிவைத்தும் பம்பாய், கல்கத்தா, கராச்சி, டில்லி, கான் பூர், அம்[illegible]ஸார், விருதுநகர் முதலிய துறைமுகங்களில் சொந்தக் கடைகளை நிர்மாணித்தும் விற்றுமுதல் செய்துவருவ தோடு சக்கர், முல்டான், லாகூர், அலகாபாத், ஆக்ரா, ஆதரிஸ், சென்னை முதலிய இடங்களில் விற்பனை ஏஜண்டுகளைக் கொண்டும் விற்றுமுதல் செய்துவைப்படுகிறது.

3. நல்ல விலைக்கு விற்க விரும்பும் ஏல விவசாயிகளும் நல்ல ஏலச் சரக்கை வாங்க விரும்பும் வியாபாரிகளும், இக் கம்பெனியை ஆதரித்துத் தக்க லாபத்தையும் மிக்க புகழையு மடையும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

உ. மு. சே. முஹைதீன்பிள்ளை ராவுத்தர்,
மானேஜிங் டைரெக்டர்,
T. C. P. A. ஏலச் சரக்கு விற்பனைக் கம்பெனி,
(லிமிடெட்),
கோம்பை மதுரை ஜில்லா

நமது புதிய பிரசுரங்கள்....

வெளிவந்துவிட்டன! வெளிவந்துவிட்டன!!

சோவியத் ருஷியா.

பண்டித ஜவஹர் லால் நேரு எழுதிய ஆங்கில நூலின்

[illegible]

“தமிழ் நாடு” ஆசிரியர்

[illegible]

முகவுரையுடன் கூடியது

[illegible]

ஏற்றத் தாழ்வில்லாமல் குபேர வாழ்வு வாழுகின்ற

சோவியத் ருஷியாவை அறிய இதுவே முதல் சந்தர்ப்பம்.

விஷயத்தை விளக்க கண்ணைக் கவரும் 21 ஆப்டோன்

படங்களுடன் கூடிய

[illegible] விலை ரூ. 1—4—0

தபாற் செலவு வேறு

நாட்டுப்பற்றுமிக்க வீரன். **துர்க்கா தாஸ்**

(சரித்திர சம்பந்தமான ஓர் தேசீய நாடகம்)

வங்காள மஹாகவி பாபு துவிஜேந்திரலால் ராய்

எழுதியது.

அவரது நாடகங்களுள் எல்லாவற்றிலும்

இத் துர்க்கா தாஸே முதன்மையானது.

ஆரம்ப முதல் இறுதி வரை

அற்புதம் ஆச்சரியம் ஆனந்தம்!!!

தேசபக்தி ததும்புகிறது! சத்தியம் ஒளிர்கிறது!!

ஆவேச நடை! அலங்கார பாஷை!!

மயிர் சிலிர்க்குஞ் செயல்கள்!!!

கிரௌன் 1/8 சைஸ்

260 பக்கங்கொண்ட புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 1—4—0

தபாற் செலவு வேறு.

பாரதிய புத்தகாலயம், உத்தமபாளையம்